רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת הוועד המנהל
תל אביב, רדיו קול ישראל
יום ראשון, ל' ניסן תשע"ב - 22/4/2012

נוכחים

חברי הוועד המנהל:

אמיר גילת - יו"ר רשות השידור
אסתי אפלבאום
לנה קריינדלין
יואב הורוביץ
גאולה אבידן
יעקב בורובסקי

מוזמנים:

דוד חיון
יוני בן מנחם - מנכ"ל רשות השידור
זליג רבינוביץ
טל ברנע
מושון מצליח
מיקי מירו
ערן הורן
איתנה גרגור
חנה מצקביץ
תומר קרני
ליאת בלום
צבי צימרמן
אבי כץ
אורי לוי
סולי אברמוב
מנחם גרניט
עו"ד אמיר ואנג

היו"ר, אמיר גילת: אני פותח את הישיבה, עוד אין לנו קוורום אז אנחנו נתחיל בדיווחים. המנכ"ל יפתח בעידכון.

יוני בן מנחם: במסגרת ההכנות ליישום הרפורמה הגענו לסיכום עם אגודת העיתונאים בירושלים, הגשנו אותו גם לבית משפט, אפילו פרסמנו לפני זמן קצר הודעה משותפת שאנחנו עוצרים את תהליך השימועים של הטלנטים, חנה, מרסיה בסוד העניינים, היא היתה בבית משפט, את היית בחו"ל, אנחנו עוצרים כרגע את השימועים של הטלנטים, לעומת זאת אנחנו מחדשים את תהליך השימועים של העובדים שהם עד שלוש שנים, אנחנו קיימנו בסוף השבוע ישיבה עם סגנית היועצת המשפטית מרסיה צוגמן ועם סיגל הורוביץ, הסגנית של עו"ד יונתן פסי, והם העבירו הדרכה משפטית למנהל הרדיו ומנהל החדשות ומנהל כוח אדם איך לעשות את השימועים כדי שלא נגיע עוד פעם לבית משפט ואנחנו נתחיל בתהליך הזה. לגבי ערוץ החדשות, זליג יעדכן על המגעים האחרונים אבל כרגע אין סיכום עדיין, אנחנו צריכים להפעיל אותו לפני ההחלטה של הוועד המנהל והחלטה של המליאה ב-1.5, בשבוע הבא, עשינו כבר את כל ההכנות הדרושות - - -

היו"ר, אמיר גילת: 6.5, בעוד שבועיים.

יוני בן מנחם: לא, 6.5 זה לוח השידורים, אמרתם ב-1.

היו"ר, אמיר גילת: אפשר גם ב-6, אפשר הכל באותו יום.

יוני בן מנחם: ב-1.6, אם תיתן לנו עד ה-6 זמן זה טוב, יותר נמשוך את המשא ומתן, אז עדיין אין בשורה.

היו"ר, אמיר גילת: זה כבר נשוא על סדר היום אבל אני רוצה - - -

יוני בן מנחם: לא, זה קשור למגעים עם האגודה.

היו"ר, אמיר גילת: אז תסיים לגבי האגודה.

יוני בן מנחם: זה פחות או יותר המתווה כרגע, אנחנו ממשיכים במגעים עם האוצר על נספח הנדל"ן ועל הסכם המימון, על נספח הנדל"ן נראה לי שהם לא ממהרים להיפגש איתנו, הם קבעו רק ל-30 לחודש פגישה. זה פחות או יותר.

היו"ר, אמיר גילת: לגבי תפיסת השידור החדשה, אז אנחנו ב-6.5, כלומר היום בעוד שבועיים, מיישמים את מה שאני קורא תפיסת השידור החדשה, אני עוד לא אומר לוח שידורים כי לוח שידורים זה כבר תוכניות ואת רוב התוכניות החדשות נקבל רק עוד שנה שנתיים כשנראה את הפירות הראשונים המשמעותיים של ה-72 מליון, חלק התוכניות כבר תהיינה עוד ב-2012 אבל זה עדיין לא המהפך הגדול שיראה על המסך ולכן אני קורא לזה תפיסת שידור חדשה שבעיקרה העברת הפריים טיים לתשע והצבת התכנים של השידור הציבורי מול השידורים של הערוצים המסחריים. והנגזרת של זה זה הקדמת מבט לשמונה, הקדמת מבט כמו שאני חוזר ואומר זה אמצעי ולא מטרה, אבל כל זה ב-6.5 שזה עוד שבועיים ואני מדבר על חמש וחצי עד שבע וחצי התוכנית עם השם הזמני - - -

מושון מצליח: בחדר שלי בירושלים.

אסתי אפלבאום: מה אתם מתכננים שם באופן כללי?

היו"ר, אמיר גילת: אני רק אציג את המתווה ואז תגידו לנו איפה אנחנו עומדים שבועיים לפני. חמש וחצי עד שבע וחצי תוכנית שם זמני ערב טוב ישראל, אני לא נכנס כרגע לשם, אם אתם יודעים להגיד לנו את השם אז תגידו כמובן, אבל חמש וחצי עד שבע וחצי, שבע וחצי עד 19:52 תוכנית ספורט יומית שתחילתה ניחוח אולימפי וגם על זה תיכף נדבר, שמונה לשמונה חדשות עד שמונה וחצי מוסף אקטואליה יומי שמשלים את מבט, מה שהיום הוא התוכנית של גאולה אבן אבל אני לא נכנס למגישים, מוסף אקטואליה יומי, תשע הפריים טיים שלנו שממילא יש שם ספורט, ממילא יש שם פוליטיקה ובשאר הימים דוקומנטארי, דרמה, תעודה, בידור, תרבות, כל מה שנכנס במסגרת הזאת, עשר תוכנית אירוח יומית, 11 סרט מתח, 12 ערוץ הנוסטלגיה עד שמונה בבוקר, שגם פה שמענו בוועדת תוכן דיווחים שזה יהיה עם לוק חדש, עם אריזות, עם שילוב של חומרים מהיום ודיווחים אחרים. אז זאת התפיסה. אז איפה אנחנו עומדים?

מושון מצליח: על חמש וחצי עד שבע וחצי כרגע עובדים, ההיערכות למבט בשמונה זה רק הזזת השעון, אנחנו לא עושים שום דבר מיוחד - - -

היו"ר, אמיר גילת: שמונה לשמונה.

<u>יוני בן מנחם:</u> יש גם קונספט חדש במבט. דיברנו על זה בוועדת תוכן.

<u>מושון מצליח:</u> כן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> שכן ייושם בעוד שבועיים.

<u>יוני בן מנחם:</u> בטח, כן.

<u>זליג רבינוביץ:</u> יהיה החדש או רק השעה?

<u>מושון מצליח:</u> רק השעה, זה לא מבט החדש, אם יהיו מגישים חדשים זה עוד לא - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני לא מדבר על מגישים, תיכף אני אדבר על זה.

<u>דוד חיון:</u> אלה קבועות בשבת, גילי והשניה, הן קבועות במוצאי שבת?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כן, אבל תרשום. בוא לא נקפוץ לשבת.

<u>מושון מצליח:</u> אנחנו מקווים מאוד שבתחילת אוקטובר כל התוכניות שכרגע אנחנו מוציאים גם בקול קורא וגם בהתקשרויות אחרות יעלו לאוויר, עד אז ישאר הלוח שאנחנו מכירים כאשר הוא זז לשעה תשע.

<u>אסתי אפלבאום:</u> שאלתי מה הולך להיות בין חמש וחצי לשבע וחצי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אתה יכול לספר על התוכנית הזאת?

<u>מושון מצליח:</u> הם כרגע בונים את התכנים, זה מין ערב טוב ישראל, כמו שיש בוקר טוב ישראל אנחנו עושים ערב טוב ישראל - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כמו שהיה בוקר טוב ישראל.

<u>מושון מצליח:</u> יש עדיין בוקר טוב ישראל בכל מיני מקומות.

<u>אסתי אפלבאום:</u> וככה זה יראה גם ויזואלית?

<u>מושון מצליח:</u> כן.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אז אין עיצוב חדש לאולפן?

<u>מושון מצליח:</u> כל העיצובים החדשים יהיו באולפן החדש ב-HD.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אבל ה-HD זה אוטוטו, לא?

היו"ר, אמיר גילת: ה-HD הולך ככה, ה-HD מתחיל באולימפיאדה, זליג אולי יעדכן לגבי אולפן ה-HD, אבל זה מתחיל באולימפיאדה שהשידור יהיה ב-HD במהלך האולימפיאדה, מה שאני ביקשתי ודיברנו על זה בוועדת מדיה חדשה, הטראומה שלי זה מהמונדיאל, אני נבחרתי לתפקיד ב-18.7 שזה היה יום משחק הגמר של המונדיאל ואני מזכיר לכם את האופוריה של רשות השידור במונדיאל הן בציבור והן בתוך הבית ואז הגעתי לעבודה ב-19 לחודש והייתי בטוח שאני רואה תוכנית שלמה של המשך מינוף המונדיאל ולא היה כלום. אז גם פה אנחנו חייבים להמשיך למנף את ה-HD ככל שניתן, תיכף נשמע שלא הכל ניתן, אבל ככל שניתן גם אחרי האולימפיאדה, עד השקת ה-HD שבוועדת טכנולוגיה ומדיה דיגיטלית קיבלנו דיווח שזה יהיה באיזור נובמבר, עד אז יהיו דברים שאם תוכלו להתייחס עכשיו מה הם אז אדרבא, אם לא אז אנחנו מדברים על זה שבנובמבר מבט לחדשות יעבור לאולפן HD והכתבות ישודרו גם ב-HD, זה לא מה שהיה במונדיאל שרק ינון מגל היה ב-HD והכתבות לא.

אסתי אפלבאום: אני אגיד במשפט אחד על הכל ביחד, ברור לי שלא נקבל פה מוצר מושלם, לא עוד שבועיים, לא ביולי ואני גם לא יודעת אם באוקטובר, אבל ברור לי שהכל פה בשלבים, גם בגלל השדרוגים הטכנולוגיים וגם בגלל הכל. מה שאני מבקשת זה שכשאתם באים עם הבשורה לציבור, תציגו את הבשורה לציבור בכל זאת כמעין איזה שהיא בשורה שנוכל לפחות להתבשם באיזה שינוי אחד שעשינו ותחשבו איך אתם עושים את זה, כי אתם לא יכולים להתגאות לא באולפן חדש ולא בעיצוב חדש, אז יש עכשיו איזה תוכנית חדשה, צריך לתפור את זה תפירה אחת, לעשות על זה מסיבת עיתונאים או לא מסיבת עיתונאים או לחלק חומרים, לחשוב על הז'אנרים, לחשוב איך מציגים את זה, יש לכם רק שבועיים, זה כלום זמן בשלב הזה, אבל לפחות את ההזדמנות הזאת אני מציעה לכם לא לפספס, כי אם נפספס - - -

זליג רבינוביץ: אני יכול להתייחס ל-HD?

היו"ר, אמיר גילת: כן, בטח.

זליג רבינוביץ: צריך להבדיל, זה לא מתקופת ההנהלה הנוכחית, כשהמנכ"ל מונה ה-HD כבר היה סתם מונח ולא עשו שום דבר, אני חושב שזאת היתה אחת ההחלטות הראשונות של המנכ"ל, התחלנו עם התהליך הטכנולוגי של ה-HD, אני מניח שתוך חודש מהיום מקסימום זה יהיה מוכן, נעמוד בזמן ואפילו שבועיים שלושה לפני האולימפיאדה.

אסתי אפלבאום: זה אומר שב-HD אפשר לעשות עיצוב חדש, אז אולי נחכה לו.

זליג רבינוביץ: אסתי, תראי את כל התמונה. לפני חודשיים גיליתי שאף אחד לא התעסק עם האולפן מבפנים. הקודמים שהתחילו משמונה מליון והגענו בסוף ל-33 מליון - - -

יוני בן מנחם: זה כבר יגיע למעל 40.

זליג רבינוביץ: אף אחד לא טיפל באולפן. שמו כבלים טובים ומצלמות טובות אבל אף אחד לא טיפל בדרסינג נקרא לזה, בבמה. לקחנו את זה כפרוייקט לאומי נקרא לזה ושמנו פרוייקטור שיושב אפילו עכשיו מול תומר במשפטי ומוציאים את זה בשיא המהירות למכרז חיצוני לעשות את הדרסינג הפנימי וזה יקח עד נובמבר, אין מה לעשות.

אסתי אפלבאום: זה יקח עד נובמבר?

זליג רבינוביץ: וודאי, כי אף אחד לא נתן את הדעת.

יוני בן מנחם: את האולימפיאדה אנחנו נשדר מאולפן זמני, ב-HD אבל מאולפן זמני.

אסתי אפלבאום: אי אפשר לעשות גם למבט אולפן זמני עד נובמבר?

זליג רבינוביץ: לא כדאי. בתוך המתחם הזה שאנחנו בונים אותו חדש HD, אנחנו מקצים חדר ואנחנו עושים בטכנולוגיה שנקראת בלו סקרין, שאתה יכול להלביש על זה מה שאתה רוצה, אנחנו עושים שם את הקטע של האולימפיאדה.

היו"ר, אמיר גילת: האולימפיאדה כמו שאמר המנכ"ל תשודר ב-HD מלא, הן כמובן השידורים מלונדון שנקבל מה-EBU והן האולפן עצמו, המגישים

שישבו בירושלים ישדרו ב-HD. לאחר מכן כאילו הדבר הזה מתקפל והולך כי יש לנו קושי כרגע כמו ששמעתם, אני שאלתי את אותן שאלות שאת שאלת, עם עיצוב חדש והמנכ״ל והנהלת הטלוויזיה נרתמו לעשות את המכרזים האלה כמה שיותר מהר כי הבעיה היא העיצוב, אי אפשר להעלות אולפן חדש למבט בלי התפאורה החדשה.

<u>יוני בן מנחם:</u> אני רק אגיד לפרוטוקול, נמצאת פה מבקרת הפנים, היא חיברה דו״ח על כל הפרוייקט של ה-HD, כל התכנון שלו והטיפול בזה לא היה נכון, כי אם היו לוקחים את הענין של העיצוב מראש אז כבר היום היינו עם אולפן מעוצב.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> זה כבר חלב שנשפך ולקחים.

<u>זליג רבינוביץ:</u> חשוב לציין שהפשלות הם לא מהתקופה הזאת, זה מאוד חשוב.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אסתי, אני מתחבר למה שאמרת ואני חושב שכולנו מסכימים שעדיף היה שהכל יהיה מוכן ביחד, לעבור למבט עם HD והכל ב-HD ולהקדים את מבט וכו׳, אבל בין הרצוי למצוי יש כמה חודשים של פער ולכן קיבלנו בוועדת תוכן את ההחלטה להקדים למאי את הפריים טיים, הנגזרת זה הקדמת מבט ושוב אני אחזור על מה שאמרתי בפורומים אחרים, זה לא שביום שאנחנו מחליטים להקדים את מבט לשמונה אז כל עם ישראל מתייצב ופותח את הערוץ הראשון ורואה את מבט בשמונה, לוקח זמן עד שמקבעים הרגלי צפייה ולכן אני רואה את זה כתוכנית בשלבים ואני אומר עוד פעם, שלא תהיינה הפתעות, יכול מאוד להיות שהרייטינג של מבט ירד בהתחלה ולא צריך להתרגש מזה, כי לאורך זמן הוא יעלה.

<u>אסתי אפלבאום:</u> מה שאני אומרת בהתייחס למה שאתה אומר, למשל היום בבוקרש מעתי שהם עושים פרומו לתוכנית טלוויזיה, אז עכשיו יש שבועיים ימים, תתחילו לפמפם את השינויים.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אני אגיע לזה. מאז שהערנו אני שומע את הפרסומת לרשות השידור פעמיים בשעה בכל רשת, אני מאזין מדגמית - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> זאת הוראה קבועה, זה בתוך המחשב.

היו"ר, אמיר גילת: אז זה מתבצע ועל הכיפאק. אני אומר עוד פעם, התוכנית היא שלבית כי אנחנו פעם אחת מקדימים את מבט לשמונה, מתחילים עם זה, באולימפיאדה כשכבר צברנו את ראשוני הצופים שעברו לראות איתנו מבט בשמונה, אנחנו נצבור עוד צופים כי שמענו הרי את הדיווח שחלון השידורים של כל אירופה הוא שבשמונה שעון ישראל יש חלון למבט לחדשות ואז נצבור עוד צופים שיהיו איתנו באולימפיאדה, אחר כך זה ממילא החגים ואחר כך נגיע, כמה שיותר מוקדם אני מקווה, לחידוש הנוסף שלנו של מבט ב-HD שבוודאי ימשוך עוד צופים. לדעתי הבום הגדול יהיה אז ואחרי שיש לנו כבר גרעין צופים חדש שהגיע איתנו לשמונה ועוד אני מזכיר ששלוש פעמים בשבוע ממילא גם היום החדשות הם בשמונה, בשישי בשבת וביום של הספורט וכל מה שפוגע בנו זה התזזיתיות שפעם זה בתשע ופעם זה בשמונה, אם נהיה אחידים ושבעה ימים בשבוע נהיה בשמונה זה גם יוסיף לנו קהל חדש. אנחנו מדברים על שמונה לשמונה, להתחיל לעשות הרגל חדש לגנוב את הצופים מהמסחריים לפני שמונה וצריך לראות איך עושים את זה ופה אני מתחבר למה שאסתי אמרה, להתחיל את הקמפיין כבר מחר מחרתיים, הקריאייטיב של הטלוויזיה או של הרדיו, אני לא יודע מי עושה את זה, אבל יש עכשיו את השבועיים האלה להסיט את התוכניות ברשות השידור כדי לפמפם בכל יום - - -

אסתי אפלבאום: יש כמה דברים שאתם יכולים להכניס, גם את מבט בשמונה לשמונה, גם את התוכנית החדשה הזאת בחמש וחצי, גם את הקטע של האולימפיאדה, יש מלא דברים שאפשר לקדם עכשיו, גם במסך וגם ברדיו.

היו"ר, אמיר גילת: עם האולימפיאדה הייתי מתחיל טיפה יותר מאוחר, קודם כל לקדם את השמונה - - -

אסתי אפלבאום: אבל יש לנו בעיה של חסויות באולימפיאדה אז אולי אם נפמפם קצת לפני זה יעזור לנו להביא חסויות.

היו"ר, אמיר גילת: זה נושא אחר, אבל אם אפשר - - -

יוני בן מנחם: תגידו מאיזה תאריך אתם רוצים, נעשה את זה.

אסתי אפלבאום: אחרי יום הזיכרון אולי, כי לא מתאים עכשיו לפני, משבוע הבא.

היו"ר, אמיר גילת: מיום ראשון הבא.

יוני בן מנחם: תרשום לך, מיום ראשון הבא בתיאום עם מושון, לעשות ג'ינגל להקדמת מבט לשמונה.

מיקי מירו: אני רוצה רק קצת תכנים.

היו"ר, אמיר גילת: אני חושב שצריך להבליט את השמונה לשמונה, את העובדה שהראשון גם בחדשות, שהמסחריים גם קצת יקבלו, שאנחנו ראשונים גם בחדשות, שהערוץ הראשון ראשון גם בחדשות או משהו בסגנון הזה, ואני חושב שאת השבועיים שלושה הקרובים כדאי להקדיש רק לזה כדי לפמפם את זה כמו פלפל מוסקו נקרא לזה.

יוני בן מנחם: שמבט החדש מתחיל ב-6.5.

היו"ר, אמיר גילת: כן, היום בעוד שבועיים. בפורמט של מבט אני כן חושב, זאת ההזדמנות שלנו עם הפמפום הזה ששוב אני אומר, זה לא האידיאלי וזה לא הפמפום הדרמטי ואנחנו לא ננסה למכור את מה שאין לנו, אני חושב שכדאי ואני שמח לשמוע - - -

יוני בן מנחם: נסטלבאום עובד על זה.

היו"ר, אמיר גילת: שאנחנו כן מדברים על פורמט חדש, לא תפאורה חדשה ולא מגישים חדשים, אבל פורמט חדש שלוקח בחשבון - - -

יוני בן מנחם: צריך להציג את זה.

אסתי אפלבאום: תעשו גם את הערב חדש הזה מחמש וחצי עד שבע וחצי, גם תפמפמו אותו, חזק תפמפמו אותו.

מיקי מירו: רק תתנו לי את השמות המדוייקים.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, תחליטו, יש עוד 14 יום.

מיקי מירו: אני צריך לקבל את השמות - - -

מושון מצליח: אמרתי, ערב טוב ישראל.

יוני בן מנחם: זה לא רע ערב טוב ישראל, אני בעד זה.

אסתי אפלבאום: אין זכויות לארז טל?

מיקי מירו: זה היה למישהו פעם.

<u>אסתי אפלבאום:</u> היה ערב טוב ישראל פעם.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> תבדקו את זה משפטית.

<u>מיקי מירו:</u> שאלה אם זה סימן מסחרי או לא.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אי אפשר לרשום על משפט סימן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני חושב שצריך להיות פורמט חדש בעוד שבועיים, מה שדיברנו כבר בוועדת תוכן על העקרונות, יבואו לאישור ועדת תוכן, רק קודם כל צריך לחשוב טוב טוב מה קורה בין שמונה לשמונה, עם מה אנחנו גונבים את הצופים ואיך אנחנו, או משמונה לשמונה עד שמונה ודקה.

<u>יוני בן מנחם:</u> אני רק רוצה להגיד לכם שיש פה בעיה במדידת הרייטינג, תהיה פה בעיה במדידה של הרייטינג כי זה כל רבע שעה, בשמונה דקות אנחנו נפסיד את זה כי לא ימדדו לנו את הרייטינג הזה.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אז ברבע תעשו איזה הפסקה, איזה פריצה ברבע לשמונה.

<u>יוני בן מנחם:</u> אולי שווה לעשות את זה ברבע לשמונה, אני לא יודע, למדידת הרייטינג של ועדת המידרוג.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אתה צריך 20 דקות רצוף.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אבל יוני צודק, תעשו כותרות ב-20 לשמונה שתי שניות.

<u>יוני בן מנחם:</u> אני לא יודע, צריך לקחת את זה בחשבון, אם כבר אנחנו עושים את המהלך ואנחנו רוצים למדוד את זה לפי רייטינג אז כדאי כבר להתחשב בקטע הטכני הזה כי זאת המדידה של המידרוג.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ההערה נכונה אבל היא יכולה להיות 20 דקות משמונה לשמונה, אצלנו זה לא משנה כי אנחנו לא יוצאים לברייקים ולכן צריך לראות מה עושים בענין הזה. צריך לשלב שם אירועי מדיה כמו שאמרנו, לפתוח כל פעם בבום של שלושה ארבעה מוקדי שידור, אחד מהם יכול להיות מצידי בקול ישראל, את פינת התרבות להגיש מ-88 או משהו כזה והמהדורה היא עד שמונה וחצי.

אסתי אפלבאום: מושון, מי עושה את החמש וחצי, חדשות?

מושון מצליח: זה יחד עם יואב גינאי, זה צוות משותף של החדשות והתוכניות.

זליג רבינוביץ: כי באמצע יש תוכניות, משבע זה עובר לתוכניות, משבע עד שבע וחצי ואז זה חוזר.

היו"ר, אמיר גילת: ערוץ החדשות החדש - - -

יוני בן מנחם: זליג יעדכן איפה זה עומד.

היו"ר, אמיר גילת: אני מעדכן פורמאלית שאנחנו מדברים על אותו יום, אין טעם להתחיל את ערוץ החדשות ב-1.5, אז נתחיל את זה באותו יום ב-6.5. קח גם את ערוץ הנוסטלגיה, הכל ב-6.5.

אסתי אפלבאום: אתם לא חייבים דרך אגב, יכולתם גם ב-14.5 שזה תאריך - - -

זליג רבינוביץ: אנחנו בהיוועצויות על אגודת העיתונאים וההסתדרות, אנחנו עושים את זה עכשיו לאט לאט כמו שצריך ואנחנו לאט לאט מגיעים להסכמות, אנחנו נעשה מבזקים של 5-7 דקות כל שעה עגולה ונשבץ בין השעות תוכניות אקטואליה של השבוע האחרון.

יוני בן מנחם: בשידור חוזר.

זליג רבינוביץ: כמובן בשידור חוזר. יש איזה שהוא קרש בתוך הבנין, חלק מהוועדים הוציאו מכתבים שהם לא ישתפו פעולה, מצד שני קבוצת אנשים לא מבוטלת החליטה שהיא שוברת שביתה והיא בכל זאת תעשה את זה אז אני לא יודע איך זה יהיה מבחינה חוקית, זה כבר בעיה שלהם, אז אני מאמין שבסוף העובדים יעלו עם זה.

אסתי אפלבאום: הייתי עושה את ההשקה, בגלל שזה קשה באותו יום לשנות שני פורמטים, אולי, יכול להיות בפעימה השניה, ב-14.5 שזה תאריך היסטורי.

יוני בן מנחם: מה שתחליטו אנחנו נבצע.

אסתי אפלבאום: לפי מה שנוח לכם לוגיסטית.

<u>יוני בן מנחם:</u> אין לנו בעיה.

<u>אסתי אפלבאום:</u> ואז שומרים מתח גם לסטפ 2.

<u>יוני בן מנחם:</u> אנחנו מוכנים מבחינת התשתית, הבעיה היא הוועדים, לפתור את הקטע - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> זה יתן לכם גם עוד שבוע.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> את רוצה להתייחס חנה מבחינה משפטית?

<u>יוני בן מנחם:</u> אנחנו ביקשנו חוות דעת משפטית, יונתן פסי נתן לנו.

<u>חנה מצקביץ:</u> צריך לעשות את זה עד כמה שאפשר בהסכמה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני רק מדגיש שאין פה כרגע שינויים בצורת ההעסקה.

<u>זליג רבינוביץ:</u> אין שינויים ואנחנו עובדים בצמוד עם מרסיה, היא מנחה אותנו.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה קצת מוזר כי אנשים לפחות מדווחים שהם עובדים משמונה בבוקר ועד ארבע אחר הצהריים וכל מה שמבקשים עכשיו זה שהשידור יתועל מערוץ 1 לערוץ אחר שהוא גם בבעלות רשות השידור, אני לא חושב שבחוזים שלהם כתוב באיזה אפיק תופץ העבודה שלהם.

<u>חנה מצקביץ:</u> ישנה חוות דעת מפורטת.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> קודם כל החשיבות היא בעצם העובדה שאנחנו משיקים את שידורי הנסיון של ערוץ החדשות, קודם כל מחליפים את תמונת המסך משמונה עד ארבע, כרגע יש שידורים חוזרים, בואו נפתח עכשיו תראו מה יש, שידורים חוזרים משנות ה-70 וה-80 וכדי שאני לא אגיד סתם דברים אז גם משנות ה-90 לפעמים.

<u>אסתי אפלבאום:</u> מה זה, מגישים רצף?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> את מקומם של התכנים הישנים יחליפו תכנים חדשים, פוליטיקה מאתמול - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> שידורים חוזרים חדשים.

היו"ר, אמיר גילת: מתחילים לאט לאט.

דוד חיון: אז אין לך מה לעשות קמפיין בנפרד ייחודי.

היו"ר, אמיר גילת: ואחרי שידורי הנסיון, קודם כל נניף את הדגל, אחר כך נראה איך אנחנו מרחיבים את שידורי הנסיון, אבל הסברנו גם למליאה שזה יהיה שידורי נסיון. עכשיו לגבי קמפיין פרסומי לרשות השידור. אני חושב שאחד הדברים שאנחנו לוקים בהם בחסר ואני לא מחדש פה לאף אחד, זה הנושא של הדימוי והתדמית והשיווק, אז במקביל למאמצים שאנחנו עושים אני חושב שאנחנו חייבים כבר לפתוח באיזה שהוא קמפיין או מסע פרסום, שינוי כללי, אני לא מדבר על מודעה כזאת או אחרת או רק להפנות את תשומת הלב לערב טוב ישראל או להקדמת מבט, אלא משהו ברמה אסטרטגית, אסתי מבינה בזה יותר טוב ממני אז תיכף אני אבקש ממנה להסביר, קודם כל של מיתוג הרשות ואחר כך הוצאה החוצה. אני מזכיר לכם שגם דיברנו על זה בוועד המנהל לפני כל ענין הבג"צ עם היוצרים וכו' ודיברנו על זה שנשקיע בזה ארבעה מליון שקלים בתקציב 2012. מה לדעתך צריך לעשות?

אסתי אפלבאום: צריך לקחת לארוז את כל התכנים, גם של הרדיו, גם של 1 וגם של 33, את הרדיו לרבות כל ערוציו, צריך לחשוב מה המטרה האסטרטגית, איך רוצים להעביר אותה, צריכים להוציא את זה לאנשי מקצוע החוצה לעשות את זה, לעשות קמפיין גם ברדיו וגם בטלוויזיה, צריך לעשות שינוי בכל הניראות בכלל, צריך עוד הרבה מליונים בשביל זה שאני לא בטוחה שיש אותם כרגע, אבל לפחות ברמת האמצעים התקשורתיים להוציא החוצה את השינויים, מה שהיום אנחנו עושים פרוביזורית פה ושם להוציא החוצה, זה אומר שכשהולכים למפרסמים לגייס חסויות אז באים אפילו עם ברושור של הרשות, עם חוברת תדמית של הרשות, עם איזה תכנים יש ברשות, אם היה לנו סמנכ"ל שיווק אז ברור שזאת היתה המשימה הראשונה שלו, אני חושבת שזה הדבר הכי דחוף שאנחנו צריכים לגייס ברשות ואני אומרת את זה מהיום הראשון, אבל כבר עולים דברים לאוויר וצריך מהר לטפל בהם אז אמיר אמר שיש לרשות אפשרות לעשות את זה דרך לשכת

הפרסום הממשלתית, שהם יודעים לעשות גם עבודה טובה, אז אני חושבת שחייבים לעשות עם זה משהו.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נפגשתי עם לשכת הפרסום הממשלתית, הם מוכנים לקחת כמובן על עצמם את הפרוייקט, הם אומרים שזה פטור ממכרז אז זה היתרון המשמעותי, שאנחנו יכולים להתחיל בעבודה מיידית כי לא צריך - - -

<u>חנה מצקביץ:</u> ואתם חושבים שהם יכולים לעשות את העבודה הכי טובה שיש?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הם ירכזו את העבודה, הם גם הבטיחו שהם לוקחים אנשים מבחוץ, זה לא שאנשים שלהם עושים אלא הם יכולים לחסוך לנו את המכרזים כי להם יש מכרזים שלהם ולכן הייתי מתחיל, לא צריך אפילו להיכנס להתחייבות ארוכת טווח, בטווח הארוך זה מיתוג ואחר כך הקריאייטיב שלו, כשהעלויות המשמעותיות זה הקריאייטיב, זה הפרסום החוצה אחר כך, אבל אני חושב שאפשר להחליט היום על יציאה לאפיון והכנת תוכנית עבודה למיתוג, כשמקבלים מהם את הצעת העבודה למיתוג ואחר כך אפשר להחליט אם עושים את זה איתם או לא איתם.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אני מקווה שכבר יהיה סמנכ"ל שיווק שיעבוד על זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון, בינתיים אני מקווה שיהיה.

<u>חנה מצקביץ:</u> אני בכל זאת רוצה לבדוק את זה, אני חושבת שזה נכון שיש להם פטור ממכרז, אנחנו עושים להם עבודה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אנחנו עושים להם או הם לנו?

<u>חנה מצקביץ:</u> לא, הם לא מפרסמים אצלנו?

<u>מיקי מירו:</u> כל מה שהממשלה עושה זה דרכם.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הם מפרסמים אצלנו ככלי תקשורת.

<u>מיקי מירו:</u> הם שפ"מ של הממשלה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז כמובן כפוף לזה - - -

<u>חנה מצקביץ:</u> אנחנו נבדוק את זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כי זה אחד הדברים שרצינו לדבר היום בוועדת שיווק ואסטרטגיה ובסוף אמרנו שנביא את זה לוועד המנהל.

<u>חנה מצקביץ:</u> שקלנו לעשות באמצעותם דברים ואני חושבת שהיתה שם בעיה של ניגוד עניינים, אז אני רוצה לבדוק את זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בהנחה שאפשר לצאת להתקשרות עם לפ"מ בלי מכרז, אם כן תדווחי לנו ונבטל את ההחלטה הזאת.

<u>חנה מצקביץ:</u> בנושא של - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> של המיתוג והקמפיין. אז בהנחה שאין בעיה משפטית, אנחנו לא נתכנס אחר כך לקבל החלטה נוספת אבל בהנחה שזה תקין מבחינה משפטית לעשות התקשרות ללא מכרז, אז אנחנו מחליטים על התקשרות עם לפ"מ לצורך בניית תוכנית עבודה למיתוג רשות השידור כשאני מניח שהשלב הראשון הוא שהרשות תצטרך לתת להם איזה שהוא בריף מה אנחנו רוצים בדיוק ואז נקבל ממילא הצעת מחיר, אז את זה אפשר להתחיל במיידי ועד שתגיע הצעת המחיר כבר יהיה סמנכ"ל חדש אז נוכל, אולי אסתי ואתה ואני נדבר על זה ונראה איך אנחנו ממשיכים מפה, אם את לא מאותת לנו אנחנו רואים את זה כהחלטה.

<u>חנה מצקביץ:</u> אתם רוצים שהם יעשו לכם גם את המיתוג עצמו או רק את התוכנית?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני חושב שאפשר לבדוק גם וגם, בוודאות את החלק הראשון ואם כבר אז לתת להם - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> בכמה אתם מתקצבים את זה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כרגע אני חושב שלא יותר מחצי מליון זה המיתוג עצמו - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> זה לא יספיק.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> למיתוג, בלי הקריאייטיב.

<u>אסתי אפלבאום:</u> לא יספיק, על הקריאייטיב הם לוקחים הכי הרבה כסף, הקופירייטרים והמעצבים, זה סכומים - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בואו נבקש הצעת מחיר ונביא אותה לפה לאישור.

יוני בן מנחם: כי אנחנו מכינים עכשיו את התקציב.

היו"ר, אמיר גילת: בסך הכל ארבעה מליון.

אסתי אפלבאום: זה גם יכול להיות בשתי פעימות.

היו"ר, אמיר גילת: אבל מבחינת לוחות זמנים אני מעריך את זה במשהו כמו שלושה חודשים למיתוג.

יוני בן מנחם: אז זה עדיין בתקציב 2012.

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

אסתי אפלבאום: אבל חבל, כי אם עולים עכשיו עם ה-HD - - -

דוד חיון: זה מסט וזה גם הוחלט כבר.

היו"ר, אמיר גילת: ארבעה מליון ב-2012 והמנכ"ל, המשנה ליושב ראש שהיא גם יושבת ראש ועדת שיווק ואסטרטגיה ואנוכי נטפל בזה מול לפ"מ ונראה איך מתקדמים עם זה.

חנה מצקביץ: אבל השאלה מה שפ"מ עושים בענין הזה.

היו"ר, אמיר גילת: שפ"מ לא עושים כלום בענין הזה. קודם כל זאת עבודה שהיא בכלל לא מיושמת החוצה, זה בדיקה בפנים של מה אנחנו רוצים ואיך אנחנו רוצים את המיתוג, זה יכול להיות, אני מדבר על קוסמטיקות אבל זה הרבה יותר עמוק מקוסמטיקות, זה יכול להיות שינוי הלוגו, אבל קודם כל הענין הוא מה אנחנו, מה תעודת הזהות שלנו. גיוס חסויות לאולימפיאדה.

חנה מצקביץ: אפשר לדחות את זה כי תומר אמור לבוא.

היו"ר, אמיר גילת: אני אעדכן בינתיים בנושא האירוויזיון, שהזמנו את חברי המליאה לקונצרט של ה-EBU וזה הולך להיות ככה מבחוץ לפחות משהו מאוד מרשים שהתזמורת הסימפונית, זה חלק מהמדיניות שלנו של שיתוף פעולה עם ה-EBU וחנה חזרה עכשיו מה-EBU אז היא מבינה על מה אני מדבר, של להיות יותר נוכחים ב-EBU ויותר לשתף איתם פעולה וטל העוזר החדש שלי היה במשך חמש שנים מנהל או בעל תפקיד במחלקת הטלוויזיה ב-EBU, איך ההגדרה?

טל ברנע: מנהל פרוייקטים.

היו"ר, אמיר גילת: מנהל פרוייקטים ב-EBU ואני חושב שאנחנו יכולים לנצל את העובדה שיש לנו נכס כזה פה גם בשביל להגדיל את שיתוף הפעולה ולמשל פה הוא כבר עניין את חבריו לשעבר בנושא של השידור של התוכנית וזה יכול להיות אפילו מודל מסחרי, אתה רוצה לדווח על זה?

חנה מצקביץ: מה זה הקונצרט?

היו"ר, אמיר גילת: הקונצרט זה חלק משיתוף הפעולה עם ה-EBU וזה חלק משיתוף הפעולה עם התזמורת. אנחנו משלמים לתזמורת שישה מליון שקל בשנה וקיימנו איתם כבר כמה פגישות ודרשנו מהם לתת לנון יותר תמורה. אז זה ב-1.5 - - -

אסתי אפלבאום: יש שם את גבי שדה, אילנית, שירי אירוויזיון לאורך השנים עם גבי שדה כמבצע ויש את אילנית ודנה אינטרנשיונאל - - -

היו"ר, אמיר גילת: חברי המליאה קיבלו הזמנה. יש פה הזדמנות שאני חושב שההנהלה יכולה, אנחנו עוד לא עשינו שום דבר, טל סיפר על הענין הזה ל-EBU ומפה מתברר שאפשר אפילו למכור את זה.

חנה מצקביץ: רציתי להגיד שאנחנו צריכים להיות יותר נחמדים ל-EBU, הם שאלו אם אפשר לעזור, אם אפשר לסייע, המנכ"לית של ה-EBU מאוד התעניינה מה המצב, מה קרה מאז שהיא הופיעה בימי עיון שהרשות ערכה, הם מוכנים לבוא, הם מוכנים לסייע בכל דבר וענין, בעצות ועם אנשי מקצוע בתחומים השונים לכל דבר שנצטרך. אני לקחתי משם כמה מודלים חדשים שרצים היום בנושא של גביית האגרה, בסופו של דבר כל החברים נתקלים פחות או יותר באותן הבעיות שלנו ואפילו הומלצה תוכנית ספציפית על מודל ספציפי אחרי שכמה מודלים נבחנו בשטח במדינות השונות ואני חושבת שזה מאוד חשוב. עכשיו הולך להיות הג'נראל אסמבלי ואני חושבת שזה מאוד חשוב שרשות השידור תהיה נוכחת ותיקח חלק בדברים. אני חושבת שזה לא בסדר שאנחנו לא נמצאים שם, יש להם שפע של פעילויות מקצועיות שאנשים שלנו יכולים ללמוד מהם ולהפיק מהם תועלת מירבית.

היו"ר, אמיר גילת: במבנה הארגוני החדש שתיכף נדבר עליו אנחנו שמנו בזמנו איש קשר ל-EBU - - -

חנה מצקביץ: לא צריך איש קשר, צריך שאנשי המקצוע - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה ברמת ההצהרה אני אומר, אבל מעבר לזה ברור שבאירוויזיון שהיא רשת ההפצה, איגוד השידור יכול להיות עבורנו פלטפורמה נהדרת להפצת התכנים שלנו, אם זה חדשות, אם אנחנו מדברים על ערוץ בינלאומי אז פה יש לנו בלי עלויות פשוט להעלות לאוויר את התכנים שלנו. תיכף נדבר על המבנה הארגוני ונראה איפה לשים את זה. אתה יודע איך הקשר של הטלוויזיה - - -

חנה מצקביץ: בדרך כלל מה שהם עושים, הרי ב-EBU וטל בטח יודע את זה, עובדים לפי ועדות, אז יש ועדת טלוויזיה, היא שולחת את החומרים לטלוויזיה, יש לה איש בכל מקום, אנחנו הודענו להם מי אנשי הקשר שלנו בטלוויזיה, ברדיו, בהנהלה וכו', והדברים האלה - - -

היו"ר, אמיר גילת: בדיוק בשבוע שעבר המנכ"ל ואני דיברנו על הנושא הזה של ה- EBUוצריך לראות איך אנחנו מטילים על כל מדיה לעמוד בקשר.

חנה מצקביץ: כדי להפיק את מירב התועלת, זה המון ידע והמון דברים שאנחנו יכולים ללמוד מהם בכלום.

היו"ר, אמיר גילת: מושון, יש בטלוויזיה אנשים שעומדים בקשר שוטף עם ה-EBU?

מושון מצליח: לא.

חנה מצקביץ: למה לא, מנהלת מחלקת הילדים, מנהל התוכניות - - -

מושון מצליח: לא בקשר ישיר, זה לענין מסויים. דניאלה עושה איזה שהם פרוייקטים - - -

חנה מצקביץ: אבל כשיש תוכניות ילדים אז מזמינים אותה.

מושון מצליח: לא תמיד, רק כשיש פרוייקטים מסויימים, דניאלה נוסעת פעם בשנה לאיזה שהוא פרוייקט מסויים.

יוני בן מנחם: היא נוסעת מחרתיים.

היו"ר, אמיר גילת: לגבי המבנה הארגוני, הוועד המנהל בזמנו דיבר על המבנה הארגוני לא פעם ולא פעמיים, אז בינתיים גם נכנס מנכ"ל חדש והיו הערות חדשות לגבי הצרכים, למשל ברדיו אתה יכול להגיד שמצאת פערים משמעותיים או - - -

יוני בן מנחם: יש כמה דברים שצריך לתקן.

היו"ר, אמיר גילת: ברדיו שיוני מכיר היטב יש דברים שצריך לתקן וכרגע המנכ"ל וזליג מנהלים דין ודברים עם אגודת העיתונאים כדי להגיע, זה חלק מההסכם, להגיע איתם להבנות על דברים שקשורים בענין הזה. אז אני רוצה שנתחיל לטפל במבנה הארגוני כי אנחנו חייבים ליישם אותו ברגע שפורצת במרכאות הרפורמה. פה הנושא הוא כללי ואנחנו תיכף נראה איך אנחנו צוללים קצת יותר למטה. מליאה, הוועד המנהל, כל זה כמובן משתנה, אני מציע אולי שבמבנה הארגוני, חנה מה דעתך, מבחינת המהות, הרי אנחנו מאמצים עכשיו מבנה ארגוני חדש שהוא בניגוד לחוק החדש.

חנה מצקביץ: למה?

היו"ר, אמיר גילת: כי החוק מדבר על מועצה, יש רק תקנות מעבר לשנתיים, אז כדאי אולי כבר לדבר פה על מועצה. תחשבי על זה אם כדאי כבר לבטא פה, כי החוק מדבר על מועצה.

חנה מצקביץ: מליאה ובסוגריים מועצה, כרגע זה מליאה. אבל גם לא יהיה ועד מנהל.

היו"ר, אמיר גילת: נכון. את מקומם מחליפה מועצה. השאלה אם אנחנו מאשרים היום מבנה ארגוני מה נכון יותר, לבטא כבר מועצה - - -

חנה מצקביץ: אפשר לכתוב כוכבית, מאחר שאנחנו מאשרים מבנה ארגוני נכון להיום, נעשה כוכבית למטה שבמקום שני אלה תהיה מועצה.

היו"ר, אמיר גילת: יש מנכ"ל שהוא גם העורך הראשי, לשכת מבקר פנים שפה אני מבקש כבר היום בלי קשר, כשאנחנו סופרים את לשכת היושב ראש אנחנו מקבלים 13 אנשים כי לשכת הביקורת שייכת ללשכת היושב ראש.

איתנה גרגור: והיא טרם אושרה.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא מדבר על המספרים, גם היום בתלושי המשכורת של עובדי המבקרת כתוב לשכת היושב ראש.

חנה מצקביץ: אבל זה לא נכון, אנחנו צריכים לשמור על העצמאות של הביקורת הפנימית והיא צריכה להיות בפני עצמה ולא בתוך שום לשכה אחרת.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני מבקש שגם במבנה וגם איפה שזה בא לידי ביטוי בתלושי השכר ובשייכות הארגונית, שזה יהיה לשכת המבקרת. היום הם כאילו שייכים ללשכת היושב ראש כל העובדים האלה. כבר הערתי על זה בעבר, בתקופת המנכ"ל הקודם.

יוני בן מנחם: מי חותם לכם על השעות הנוספות?

איתנה גרגור: היושב ראש רק על המבקר הפנימי, אני מאשרת את העובדים.

היו"ר, אמיר גילת: נציב פניות הציבור - - -

אסתי אפלבאום: יש כרגע מישהו שמאייש את המישרה של נציב פניות הציבור, שפיגלמן - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה סטטוטורי.

חנה מצקביץ: נציב פניות הציבור זה סטטוטורי, אנחנו מחוייבים על פי חוק.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו גם מינינו ועדת איתור בימים אלה, אלישע פורש בסוף מאי ומיניתי ועדת איתור לתפקיד חדש. אבל זה סטטוטורי, חייבים את התפקיד. הוא גם בחוק החדש.

אסתי אפלבאום: חנה, מאיפה באה הסטטוטוריקה פה?

דוד חיון: אני חושב שבכל גוף ציבורי יש.

חנה מצקביץ: זה כבר שנים רבות.

אסתי אפלבאום: אבל יש תאגידים שאין להם כזה דבר, תאגידים סטטוטוריים שאין להם.

דוד חיון: תלוי אם הוא נותן שירות לציבור או לא.

אסתי אפלבאום: שנותנים שירות ואין להם.

חנה מצקביץ: נכון, ואצלנו חשבו שיש מקום, זה לא בא מהרשות.

אסתי אפלבאום: כי אם יהיה שירות לקוחות - - -

חנה מצקביץ: אבל זה מהיבט אחר.

אסתי אפלבאום: טוב, זה כבר מת.

היו"ר, אמיר גילת: זה גם בחוק עכשיו. ייעוץ משפטי, אנחנו לא נקיים כרגע את הדיון על מבנה הלשכה המשפטית, אבל אנחנו נקיים דיון. איתנה, את הכנת נייר לגבי הלשכה שלך.

איתנה גרגור: כן. אני חושבת שכדאי שנדחה את זה, גם שיושב ראש ועדת ביקורת יהיה.

היו"ר, אמיר גילת: אני רציתי שהוא גם יהיה, אז אם הוא יגיע נחזור לזה. כשאני באתי ביולי 2010 היתה טיוטה של המבנה הארגוני שאמרה, מליאה, מנכ"ל, מתחת למנכ"ל היה סמנכ"ל משאבי אנוש, סמנכ"ל כספים, סמנכ"ל טכנולוגיות ומתחתיהם מנהל הטלוויזיה ומנהל קול ישראל. אמרתי שאנחנו גוף שידור, אנחנו גוף מדיה, כל אלה שילכו הצידה, עם כל הכבוד ויש כבוד, אבל אלה תומכי לחימה כשהמטרה העיקרית שלנו זה לשדר ולכן בכל דרך שהיא, אתם רואים עם הגרפיקה, ניסינו להבליט שהתוכן הוא במרכז, כשהכוונה היא שזה יבטא את זה שאנחנו גוף שידור והתוכן הוא במרכז. ולכן יש פה את הענין של הטלוויזיה הישראלית כמדיה, קול ישראל על שמונה רשתותיו, תיכף אני אגיד למה שמונה, ומדיה חדשה שנתקן את זה כבר למדיה דיגיטלית כי היא כבר לא חדשה והמדיה בערבית. במבנה היום אני מזכיר לכם שיש לנו ארבע מדיות, יש את הטלוויזיה הישראלית, הטלוויזיה בערבית, קול ישראל בעברית וקול ישראל בערבית. כל אחת מהן זאת מדיה, מנהל הטלוויזיה בערבית שווה למנהל הטלוויזיה הישראלית. כשהסתכלתי על המבנה הישן בפעם הראשונה אמרתי שזה לא הגיוני, לא יתכן שרשת ד', קול ישראל בערבית, שהיא אחת משמונה רשתות קול ישראל תהיה במעמד של כל קול ישראל ביחד, רשת ד' שווה לכל שבע הרשתות האחרות, ולכן הצעתי או שתהיה מדיה בערבית שתרכז את הטלוויזיה את הרדיו ואת האינטרנט

ביחד וזאת תהיה דוגמה לבאות של איך עושים הכל בראייה של קרוס מדיה, זה לא עבר את הוועדים בזמנו ולכן אמרתי שרשת ד' תהיה אחת משמונה הרשתות, היא תצטרף לשבע אחיותיה האחרות ותיכנס פה. אני אומר שיש התנגדויות לזה גם בקרב הוועדים, כבר קיבלנו על זה החלטה, זה כבר עבר, אבל גם התקשרו אלי כמה חברי מליאה דוברי השפה הערבית ואמרו שאולי כדאי לחשוב על זה מחדש, אני לא חושב, אני רק מביא את זה לפה למען הגילוי הנאות לדיון, אני לא חושב שרשת ד' צריכה להיות ואין פה שום ענין מגזרי, אם היו הולכים על התוכנית של מדיה בערבית מאוחדת עם מנהל מדיה במעמד של סמנכ"ל לערבית, אז על הכיפק, אין לי התנגדות גם לזה, אבל אני לא חושב שרשת אחת צריכה להיות במעמד של כל הרשתות האחרות, ולמה רשת ב' היא לא מדיה, שהיא הרבה יותר חזקה ועוצמתית מרשת ד'. אז רק למען הגילוי הנאות אני מדווח.

<u>יוני בן מנחם:</u> הם משתמשים במשאבים של קול ישראל בכל מקרה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון, וגם ממילא קול ישראל בערבית, רשת ד', משתמשת באולפנים ובמשאבים של כלל קול ישראל. מדיה בערבית, היום זה נקרא הטלוויזיה בערבית, אנחנו שינינו את זה למדיה בערבית כי שוב אנחנו רואים פה כבר קדימה, אני מקווה שבעתיד גם הרדיו יצטרף לפה וזאת תהיה מדיה אחת שתייצר תכנים בערבית וגם היום אנחנו מדברים על כך שהמדיה בערבית תהיה בית הפקה לתכנים בערבית שיופצו בשלל ובמגוון של אפשרויות, אם זה ערוץ 33, אם זה ערוץ 1, אם זאת המדיה החדשה, אם זה הערוץ הייעודי החדש בערבית, אם זה אל ג'זירה, אם היא תקנה תכנים מרשות השידור אז למה לא. כלומר צריך לשנות את המבנה של המדיה בערבית, של הטלוויזיה בערבית דהיום, ולכן היא נקראת פה המדיה בערבית ויוני הוא מי שמבין ובר סמכא לענין הזה אז אנחנו נדבר על זה בנפרד ולא תחת הכותרת של המבנה הארגוני. על המדיה הדיגיטלית כבר דיברנו רבות וזליג עומד בראש צוות ההקמה של המדיה הדיגיטלית, אני עוד פעם אומר, אני משנה את הטרמינולוגיה מהמדיה החדשה למדיה הדיגיטלית וגם פה אנחנו חייבים לעשות את פריצת הדרך ולהיכנס לעולם הזה.

אסתי אפלבאום: יש לי שאלה, כתוב פה מנכ״ל ויושב ראש, הארבעה האלה זה כולל מזכירות ומנהלות לשכה?

היו״ר, אמיר גילת: כן.

אסתי אפלבאום: גם אצל היושב ראש.

היו״ר, אמיר גילת: אצל היושב ראש אני יודע, אצל המנכ״ל תיכף תגיד לי איך בנויים השישה שלך.

יוני בן מנחם: מזכירות - - -

היו״ר, אמיר גילת: זה כולל הכל.

יואב הורוביץ: חשוב לציין, דיברנו על זה בכל מיני שיחות, שהמשנה, כדי לייעל, יהיה אחד מבעלי התפקידים - - -

היו״ר, אמיר גילת: עכשיו אני מגיע לזה. זה לגבי התוכן. פה יש לנו את המטה, הכפיפויות של הסמנכ״לים הם כמובן למנכ״ל, אבל בשביל לייצר את המבנה שמשקף את זה שהתוכן הוא במרכז הזזנו אותם הצידה וזה המודל שגם בטלוויזיה וגם ברדיו התוכן הוא במרכז ואנשי המטה אמנם כפופים למנכ״ל אבל הם בצד. פה אנחנו מדברים על משנה למנכ״ל, סמנכ״ל כספים וכלכלה, סמנכ״ל טכנולוגיות, סמנכ״ל משאבי אנוש, סמנכ״ל אסטרטגיה ושיווק, גבייה שזה תפקיד שמתבטל, פה היה איזה שהוא הסדר שמדברים על עוד שנתיים, ארגון ומינהל ברמה של חטיבה וקצין ביטחון ברמה של חטיבה עם כפיפות למשנה למנכ״ל, כלומר המשנה למנכ״ל מרכז את הפעילויות האחרות. יואב העיר עכשיו שלא מן הנמנע שאחד הסמנכ״לים שיבחרו, רק חנה תגידי לי איך עושים את זה במכרז, כי אם אנחנו נראה שיש לנו את אחד הסמנכ״לים שיכול להיות באופיו ובכישוריו משנה למנכ״ל אפשר לחסוך פה את - - -

חנה מצקביץ: צריך לפרסם את זה במכרז מראש - - -

היו״ר, אמיר גילת: אז זה כבר אבוד.

חנה מצקביץ: וצריך שגם הכישורים יתאימו.

מושון מצליח: אז מה שאת אומרת שכל הסמנכ״לים במכרזים שלהם יהיו כישורים של משנה למנכ״ל.

__היו״ר, אמיר גילת:__ אבל זה כבר אבוד לנו.

__דוד חיון:__ אפשר להחליט מראש באיזה תפקיד אנחנו מתמקדים כמתאים להיות משנה למנכ״ל - - -

__חנה מצקביץ:__ מה שאני אומרת זה שאי אפשר למנות משנה למנכ״ל בלי מכרז.

__היו״ר, אמיר גילת:__ אבל אפשר למנות סמנכ״ל ואחר כך לקבוע - - -

__חנה מצקביץ:__ אי אפשר לקבוע כי אתה חייב לבחור את המשנה למנכ״ל.

__היו״ר, אמיר גילת:__ לא, לעשות מכרז למשנה למנכ״ל, כשנחליט שאנחנו מאיישים את זה, להוציא מכרז לתפקיד משנה למנכ״ל - - -

__חנה מצקביץ:__ לעשות מכרז פנימי וכל הסמנכ״לים יגשו וכל מי שמתאים יגש ואז תחליטו לפי הכישורים. זה מכרז נפרד.

__היו״ר, אמיר גילת:__ אבל זה לא פוסל שאחד הסמנכ״לים יהיה - - -

__מושון מצליח:__ זה לא פוסל שום דבר.

__דוד חיון:__ היא אמרה, מכרז פנימי בין הסמנכ״לים.

__חנה מצקביץ:__ גם אני יכולה לגשת.

__היו״ר, אמיר גילת:__ אז זה כשנאייש את התפקיד.

__יואב הורוביץ:__ מה שצריך לעשות, סדר הפעולות צריך להיות, קודם הסמנכ״לים ואז אנחנו צריכים, מה שאני מציע זה להתמקד במינוי הסמנכ״לים המתאימים, לגמור את המערך ואז - - -

__אסתי אפלבאום:__ ואז לרדת למטה.

__דוד חיון:__ לעלות למעלה.

__אסתי אפלבאום:__ סמנכ״לים פלוס משנה אותו דבר ולרדת למטה.

__היו״ר, אמיר גילת:__ יש דקויות ביניכם.

__יואב הורוביץ:__ סמנכ״לים, לגמור סמנכ״לים ואז - - -

__אסתי אפלבאום:__ אין ברירה, בכל מקרה זה מה שיהיה, משום שלמשנה אתה צריך מכרז ובסמנכ״לים אתה כבר אחרי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אנחנו לא בתהליך איוש כרגע, זה המבנה הארגוני, כרגע ממילא יש סמנכ"ל כספים, יש סמנכ"ל טכנולוגיות, אני מקווה שבקרוב יהיו משאבי אנוש ואסטרטגיה, גבייה הסברתי שמתבטל.

<u>חנה מצקביץ:</u> מתבטל התפקיד של מנהל הגבייה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> סמנכ"ל הגבייה.

<u>חנה מצקביץ:</u> ומה עם - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הוא מתמזג בכספים. אבל זה עוד שנתיים ואני מקווה שיהיו שינויים דרמטיים בתחום הגבייה עד אז.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אבל הפיתוח העיסקי יוצא מהכספים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> תיכף נדבר על זה. דוברות.

<u>אסתי אפלבאום:</u> לפני הדוברות, למה שאלתי קודם על היושב ראש ועל המנכ"ל, כי אם הולכים למבנה של דירקטוריון, אני אומרת מהמקומות שאני באה ויש לי נסיון בהם, לדירקטוריון יש מזכיר דירקטוריון שהוא אחראי על כל, מזכיר ברמה שהוא אחראי על כל הפרוטוקולים, אחראי על הקשר - - -

<u>דוד חיון:</u> מעקב ובקרה.

<u>אסתי אפלבאום:</u> וועדות, הוא במידה רבה הדמות הכי חשובה בקשר שבין הדירקטורים לגוף. אז אני לא יודעת אם זה נלקח פה בחשבון או לא, זה בנפרד מתפקיד עוזר, בגוף כזה זה בנפרד מתפקיד עוזר. פה זה יושב ראש פעיל - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> עוד פעם.

<u>אסתי אפלבאום:</u> מזכיר דירקטוריון, פה זה יושב ראש פעיל, אז ליושב ראש פעיל יש עוזרים, אני עושה הקבלה מחברות ממשלתיות, חייבים מזכיר דירקטוריון, זה דבר ראשון, אני לא יודעת איפה זה נלקח בחשבון, לא רק מזכיר דירקטוריון אלא גם לענין כל הקטע של, זה נקרא פה דוברות ויחסי ציבור אבל היום בגופים, מאחר ואנחנו כבר עושים את מבנה צופה פני עתיד, כל הקטע של תקשורת פנים ארגונית וחוץ ארגונית וגם בתוך התקשורת החוץ ארגונית צריך לעשות הפרדה בין תקשור מוצרים לבין תקשור קורפוראט שזה ההפרדות שעושים היום. פה יש קורפוראט, יש פה גוף ענק.

היו"ר, אמיר גילת: תסבירי רק למי שלא בקיא במושגים.

אסתי אפלבאום: תקשור מוצרים זה אומר מה המוצרים שלנו, זה התוכן, התוכניות בערוצים השונים, אלה המוצרים שלנו. זה מחייב מישרה אחת שתיים שלוש, לא יודעת כמה, במישרה מלאה, כל היום להוציא את התוכניות, להוציא קלטות לפני, לשלוח לצפות בסרטים, דיברנו על זה איך עושים על זה, לעשות את העונות המתחלפות, להוציא לשידורים, זה מחייב - - -

דוד חיון: שיווק מוצרים.

אסתי אפלבאום: שיווק מוצרים זה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מגיע לזה.

אסתי אפלבאום: אני מדברת כרגע על תקשור התוכן, מוצרי התוכן. ברמה השניה יש תקשור קורפוראט, שצריך להוציא הודעות מטעם המנכ"ל, צריך להוציא הודעות של היושב ראש, צריך להוציא הודעות של הוועד המנהל, צריך להוציא הודעות של מדיניות, של כספים, כל הרפורמה, כל הנדל"ן, זה לא תקשור מוצרים, זה לא אותו דבר, זה גם לא אותם כתבים בדרך כלל או שלפעמים כן ולפעמים לא, שווה גם אצלנו לרענן קצת את התאים.

מושון מצליח: גם פה זה מחולק ל-2.

אסתי אפלבאום: השיווק לא אמור לעסוק - - -

דוד חיון: אבל אין היום מי שעושה את זה.

אסתי אפלבאום: אין היום ולא דיברתי עוד על תקשורת פנים ארגונית, זה ארגון עצום, רשות השידור זה ארגון עצום.

היו"ר, אמיר גילת: קודם כל אני בעד הרעיון של להוסיף מזכיר למוסדות, זה לא העוזר האישי של היושב ראש אלא זה מזכיר המוסדות, מזכיר דירקטוריון, שאחראי לכל ההתנהלות של המוסדות.

דוד חיון: בדרך כלל זה עו"ד.

גאולה אבידן: תעשה את זה בכוכבית של המועצה.

חנה מצקביץ: לא צריך עו"ד.

דוד חיון: בדרך כלל מזכיר הוא עו"ד.

היו"ר, אמיר גילת: זה בהתאם לכישוריו.

חנה מצקביץ: אם הוא גם יועץ משפטי אז הוא עו"ד. אם אתם רוצים להחליף את זה ביועץ משפטי - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא יועץ משפטי, חס ושלום.

דוד חיון: מזכיר דירקטוריון הוא בדרך כלל עו"ד בגופים גדולים.

חנה מצקביץ: אני הייתי הרבה שנים גם מזכיר אבל הייתי גם יועצת משפטית, אבל היו לי קולגות שלא היו עו"ד, רוב המזכירים הם לא עו"ד, זה לא מחוייב המציאות.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אנחנו לא בוחרים עכשיו, אנחנו מוסיפים רובריקה של מזכיר המוסדות. לגבי הדוברות, הכפיפות המינהלתית זה למנכ"ל אבל כפיפות ביצועית זה גם מוסדות וגם מנכ"ל, הייתי שם פה פונקציה של, אני חושב שכדי להבדיל כדאי לקרוא לזה יועץ תקשורת.

גאולה אבידן: דוברות ויחסי ציבור זה לא ביחד.

היו"ר, אמיר גילת: לכן אני אומר, יועץ תקשורת - - -

גאולה אבידן: זה לא אותו אדם, פה מנסים לעשות - - -

היו"ר, אמיר גילת: יועץ תקשורת להנהלה שזה גם למוסדות - - -

אסתי אפלבאום: יש לי הצעה, בואו נפתח את הראש ובוא נסתכל קצת גם על גופים אחרים, בואו נראה מה קורה, זאת דעתי, לפני שמקבלים החלטה סופית כרגע.

היו"ר, אמיר גילת: אני חושב בקול רם לאור מה שאת אומרת.

אסתי אפלבאום: אני לא מדברת על הכפיפויות, זה בסדר גמור, אין לי שום בעיה עם הכפיפויות, אני מדברת כרגע על הקטע המהותי, איך אנחנו נערכים לכל השינויים. לדעתי היה צריך את כל האישיו הזה לתגבר, לראות מה הממשקים בין זה לבין השיווק, זה כן יושב בשיווק, לא יושב בשיווק, יש חברות שזה כן, יש חברות שזה לא, יכול להיות שדווקא בסוג הזה של גופים זה לא צריך לשבת בשיווק, אני לא יודעת, צריך להסתכל קצת, בכל מקרה צריך לתגבר, חייבים לתגבר.

היו"ר, אמיר גילת: מה זה לתגבר, השאלה אם זה צריך להיות תחת המנכ"ל - - -

אסתי אפלבאום: בואו נעשה עבודה מקצועית, אני לא רואה פה מישהו שעשה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז איך את מציעה - - -

אסתי אפלבאום: שההנהלה תחשוב מה הכי טוב לה, מה משרת הכי טוב את המטרות שלה, אני מציעה, יכול להיות שתגידו לי שהכי טוב - - -

דוד חיון: יש ועדה בראשות אסתי שיכולה לדון בזה.

אסתי אפלבאום: לא, שההנהלה תגיד, שהמנכ"ל יעשה עבודה עם האנשים המקצועיים ויגיד מה הוא מציע, מה משרת אותו מבחינה מיטבית.

היו"ר, אמיר גילת: אני ניסיתי לראות, מה שאת אומרת זה הבחנה בין, נקרא לזה כדי שנדבר בטרמינולוגיה לא עכשווית, יועץ תקשורת שיסייע להנהלה ולמוסדות בתקשור פעילותה מול אמצעי התקשורת ולצורך הענין תחת סמנכ"ל שיווק ואסטרטגיה איזה גוף שיעסוק בשיווק של התכנים עצמם.

אסתי אפלבאום: אתה מדבר על מבנה כמו במשרד האוצר, דובר האוצר עוסק בנושאים המקצועיים שזה המחלקה של שיווק תוכן ולשר יש יועץ תקשורת שעוסק - - -

היו"ר, אמיר גילת: חשבתי על העולם המסחרי יותר.

יוני בן מנחם: תנו לנו ללמוד את זה, אל תקבלו פה החלטה.

אסתי אפלבאום: יש כל מיני מודלים.

יוני בן מנחם: אנחנו צריכים לעבוד עם זה.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא מקבל החלטה.

יוני בן מנחם: תנו לנו ללמוד את זה.

היו"ר, אמיר גילת: בוודאי, אני אומר שלא נחליט החלטה.

דוד חיון: יש מה שנקרא מנהל שיווק תאגידי.

אסתי אפלבאום: זה שיווק.

היו"ר, אמיר גילת: אז ההנהלה תבחן את הנושא ותראה איך נראית לה החלוקה הנכונה שבין הפעילות הדוברותית של ההנהלה והמוסדות לבין פעולת השיווק של התכנים עצמם, תוך התחשבות בכך שיש גם סמנכ"ל שיווק ואסטרטגיה.

דוד חיון: מה זה מזכיר, ברמת מזכירות.

היו"ר, אמיר גילת: למען הפוליטיקלי קורקט השתמשנו במונח מזכיר גם כשהכוונה - - -

זליג רבינוביץ: זה עוד לא עבר בוועדת מכרזים.

היו"ר, אמיר גילת: לא. חנה, מבחינת הטמעת המבנה הארגוני, האם אנחנו מוגבלים מול הסכמי הרפורמה או שאפשר, לא נעשה את זה היום אבל לצורך הענין היום להחליט על המבנה הארגוני החדש. מה אומר ההסכם?

חנה מצקביץ: צריך לראות, המבנה הארגוני הקודם סוכם עם האגודה ככל הידוע לי, אז אם אתם מכניסים שינויים כדאי לעשות את זה בתיאום איתם.

היו"ר, אמיר גילת: במה שנוגע אליהם.

חנה מצקביץ: בכלל.

היו"ר, אמיר גילת: אז תוכלי לבדוק - - -

חנה מצקביץ: וזה גם סוכם עם ההסתדרות.

יוני בן מנחם: אני הבנתי ממרסיה שיש חלקים שסוכמו עם ההסתדרות.

היו"ר, אמיר גילת: יש עמודים שהם נספחים להסכם.

יוני בן מנחם: לגבי חלקים במבנה הארגוני יש חלקים שסוכמו כבר עם ההסתדרות, זה חלק מההסכם.

זליג רבינוביץ: הטכנאים.

יוני בן מנחם: על כמה דברים, לא רק על הטכנאים. גם במטה למשל השכר וכל מיני דברים כאלה. צריך לבדוק את זה.

חנה מצקביץ: אנחנו נצטרך לבדוק מה סוכם ומה שלא צריך להביא לידיעתם.

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש חוות דעת מה מבחינת ההסכמים מחייב אותנו מבחינת לוחות זמנים, מתי אנחנו צריכים להכריז על המבנה הארגוני החדש, יכול להיות שאנחנו באופן תיאורטי יכולים להתחיל ליישם אותו בהדרגה כבר בשבוע הבא, לרדת - - -

זליג רבינוביץ: אתה לא יכול, בלי הרפורמה איך תוכל.

היו"ר, אמיר גילת: למשל את העמוד הראשון.

זליג רבינוביץ: אתה לא יכול.

היו"ר, אמיר גילת: למה, אין שם שום דבר חדש.

זליג רבינוביץ: מה שחדש אתה לא יכול.

היו"ר, אמיר גילת: נעשה עשר דקות הפסקה.

(הפסקה)

היו"ר, אמיר גילת: נושא חסויות לאולימפיאדה. אנחנו מספר חודשים לפני האולימפיאדה ורצינו לקבל תמונת מצב לגבי ההיערכות, שוב זה נושא שהיה אמור לעלות במקור בוועדת שיווק ואסטרטגיה אבל הבאנו את זה לוועד המנהל. מנהלת השיווק הודיעה שהיא בחופשה - - -

ערן הורן: היא קיבלה אישור.

היו"ר, אמיר גילת: לא אמרתי חופשה לא מאושרת.

יוני בן מנחם: זאת חופשה שתוכננה חודש מראש והיא קיבלה אישור מהממונה הישיר שלה שזה ערן וזה יצא בטיימינג כזה, זה לא היה מכוון.

היו"ר, אמיר גילת: ערן, היערכות לקראת גיוס חסויות לאולימפיאדה.

ערן הורן: נדמה לי שזה הוצג פה לפני 3-4 ימים.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו רוצים מעקב, מה קורה 98 ימים לפני.

ערן הורן: מנהלת השיווק כפי שהיא הציגה לכם, הכינה את האסטרטגיה, הפיצה אותה למשרדי הפרסום, מקיימת משאים ומתנים שוטפים שיפעל לקבלת הכנסות. אני חוויתי ברשות השידור בחמש שנים האחרונות גם את המונדיאל וגם את אולימפיאדת בייג'ין שבה חברה חיצונית שזכתה במכרז עשתה

את זה, ב-2008 ההכנסות היו משהו כמו 1.5-2 מליון שקל, במונדיאל גוייסו חסויות וגם תשדירי שירות באותה מתודולוגיה שנעשית היום.

<u>יואב הורוביץ:</u> האם יש יעד כספי של גיוס חסויות?

<u>ערן הורן:</u> יוצג יעד כספי במסגרת התקציב.

<u>יואב הורוביץ:</u> מה הוא?

<u>ערן הורן:</u> הוא יוצג במסגרת התקציב, אנחנו עובדים עכשיו על תקציב 2012, נדמה לי שנתנו לנו עד ה-1.5, היעד הזה נובע מכמה פרמטרים, קודם כל צד ההיצע, צריך שיהיה לוח שידורים, צריך שיהיה מוגדר ע״י הספורט מה הברייק בכל שידור, מצד שני יש את צד הביקוש, שני הדברים האלה יגדירו יעד.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> הוועד המנהל הגדיר בשאיפה שהאולימפיאדה תהיה עם אפס עלויות, כלומר שכל העלויות ימומנו מחסויות.

<u>ערן הורן:</u> העלות שבה נרכשו הזכויות לא משפיעה על זה, משפיעים על זה פרמטרים אחרים אבל עלות רכש הזכויות לא משפיעה לא על צד הביקוש ולא על צד ההיצע.

<u>יואב הורוביץ:</u> אבל עדיין אם אנחנו רוצים לנתח, לעמוד על דעתנו האם נניח בשנה הבאה זה כן נכון או בעוד ארבע שנים זה כן נכון לרכוש זכויות של אולימפיאדה או לא, אז אנחנו צריכים שתהיה איזה שהיא מצגת שמראה אלה העלויות, קודם כל הכל בסופו של דבר כן מתחיל מעלויות, יכולים להיות פרמטרים אחרים למה כן לקנות את הזכויות אבל ברמה העיסקית מה הן עלויות הזכויות וכל העלויות הנלוות, זה בטור ההוצאות או ככל שתהיינה עלויות נוספות וממה יש הכנסות. אנחנו נראה את היעד שהוגדר ואיך פועלים להשיג את היעד הזה. רצועות השידור השונות או התוכניות השונות בהקשר הם אמצעי להגדלת ההכנסות ולכן יכול להיות שאפשר לעשות תוך כדי תנועה שיפורים ברצועות כדי להגדיל את ההכנסות, אבל אם אנחנו לא נראה את כל התמונה אנחנו לא יכולים לחוות דעה בענין הזה. אגב לא חייבים לכנס אותנו, אפשר לשלוח לנו מצגת שאומרת כמה זה עלה, מה יעד ההכנסות, איך מגיעים לזה, כל ההוצאות הנלוות, כדי שנוכל לעמוד על דעתנו מה הוא המודל העיסקי של האולימפיאדה.

<u>אורי לוי:</u> השאלה של הברייקים היא שאלה של מדיניות. האולימפיאדה, יש לי פה את לוח השידורים שלה, מאפשרת לחלק אותה לחסויות כמעט כמה שאתה רוצה, כמובן הכל במידתיות אבל כמעט כמה שאתה רוצה. ההחלטה שצריכה להתקבל היא החלטת מדיניות, האם אני מאפשר לעצמי כמות כזאת של חסויות או שאני אומר בואו לא נגזים ונשמר את כוח השידור, את הנקיון של השידור ונרד קצת מהחסויות. אני יודע שאפשר, זה פתוח לגמרי.

<u>יוני בן מנחם:</u> זה כמו ברדיו, בכל שעה עגולה אנחנו צריכים להכניס פרסומת, אנחנו קבענו שהמקסימום, מנסיון במשך השנים, שהמקסימום, כדי שהמאזינים לא יברחו, זה אותו דבר גם לגבי הטלוויזיה, כי אם יהיו יותר מדי תשדירים ופרסומות אנשים יזפזפו למקום אחר, כמו שאנחנו עושים ברדיו לשמור את המאזין קבענו איזה שהיא מיכסה, נניח תשע דקות פרסומת בשעה ולא לחרוג מעבר לזה כי אחר כך אנחנו מאבדים.

<u>יואב הורוביץ:</u> אבל בוא נניח שעלות השידורים, עלות הזכויות היא מאה ועל פי אותה מדיניות שנקבעה רמת ההכנסות היא 10, זאת אומרת יודעים מראש ששידורי האולימפיאדה הם גירעוניים, 90 מליון שקל גירעוניים, נניח. מניחים את זה פה ואומרים האם אפשר לחיות עם זה או אי אפשר לחיות עם זה. המדיניות שאתה דיברת עליה ואני מבין אותה, ואני גם מסכים לחלוטין עם זה שיותר מדי יכול, אבל אנחנו צריכים לדעת מראש מה הם תנאי הפתיחה שלנו.

<u>יוני בן מנחם:</u> נדמה לי שערן הציג את זה שזה גירעוני, בכל מקרה זה לא מכסה את ההוצאות.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני מציע שאנחנו נקבל החלטה מכיוון דומה אבל הפוך, אם אני מבין נכון ההתקשרות היא סדר גודל של 25-30 מליון שקל.

<u>אורי לוי:</u> היא 1.9 עלות הזכויות פלוס מליון דולר, 1.9 יורו פלוס מליון דולר. בערך 13 מליון שקל.

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא, אמרת שני מליון יורו - - -

<u>אורי לוי:</u> שני מליון יורו פלוס מליון דולר.

<u>אסתי אפלבאום:</u> זה 10 מליון שקלים פלוס, 14 מליון.

יעקב בורובסקי: אם אני זוכר נכון ממה שאמרתם, יש לנו עשר שעות שידור ביום.

אורי לוי: כן.

יעקב בורובסקי: זה מה שאמרתם כי האולימפיאדה היא עשר שעות. אני מציע שאנחנו כוועד מנהל לא ניכנס לרזולוציות של א' ב' ג', אני נותן הנחיה שאומרת שהאולימפיאדה תוקרן ותשודר בעלות אפס לרשות.

היו"ר, אמיר גילת: זה הוחלט.

יעקב בורובסקי: בתוך זה צריך לעשות את האיזונים. כמה ברייקים יהיו וכמה כסף נקבל מזכות כזאת או אחרת או מהתנהלות כזאת או אחרת והמטרה היא להגיע לאיזון. אני מסכים באופן עקרוני יוני, שיש איזה שהן מיכסות שידור, אני לא מסכים שהכללים האלה נוגעים לאולימפיאדה, משום שאדם שמחליט לראות את האולימפיאדה, אם הזכויות כולן הן אצלנו, אין לו באופן עקרוני ערוצים מתחרים בעברית - - -

יואב הורוביץ: במילה אחרת זה המוצר הפרסומי.

יעקב בורובסקי: נכון, המוצר הוא עוד יותר טוב כי זה חסויות, זה לא פרסומות - - -

יואב הורוביץ: לא, יש בעייתיות במוצר.

יעקב בורובסקי: אני מדבר כצופה, אתם אנשי מקצוע, אני לא איש מקצוע, עשר שעות לצפות בספורט ומעת לעת לראות חסויות, מי שראה אתמול את ברצלונה ריאל מדריד, ים של חסויות, מי שרואה NBA, ים של חסויות, אז הצופים נעלמים? לא. הם רואים. מותר וצריך שהוועד המנהל כאן ינחה את ההנהלה לשקול שיקולים כלכליים. אם 2012 תהיה דומה בנזק כלכלי ל-2008 אז אנחנו לא למדנו כלום וגם חוזרים על אותו גיחוך שהערוצים המסחריים מגחכים, במובן שהם יציעו לנו 900 אלף שקל, יקנו 30% מהזכויות - - -

זליג רבינוביץ: זה מליון 400.

יעקב בורובסקי: זה עלה כבר למליון 400, ההתעקשות משתלמת. יחס זהה, אם הם רוצים להיות חלק מאיתנו הם ישלמו 20-30% ממה שאנחנו

משלמים ולא כדאי לנו בשביל מליון 400 לשמור על הבלעדיות ולהוסיף את הרצף הזה.

יואב הורוביץ: אני רוצה לבקש, מכיוון שיש פה פרוייקט שהוא פרוייקט דגל ואני חושב שהוא גם איזה שהוא טסט קייס לנו כחברי הוועד המנהל להבין איך הדברים עובדים, אני מבקש, אני מבין שצביה לא נמצאת, אני מבקש שתוצג לנו מצגת שבמצגת הזאת יהיה מהעלות מצד אחד, דרך יעדי הגיוס מצד שני, דרך הפעולה של הגיוס, מכיוון שאני מכיר את המטריה הזאת היטב המוצר שאותו אתה מוכר, מוצר החסויות שאותו מוכר ערוץ 1 הוא מוצר בעייתי, מוצר שחלות עליו מגבלות סטטוטוריות שנובעות מזה שזה ערוץ ציבורי, גם אסור, בענין הזה אתה מתחרה על שטחי חסות ולכן בגלל המוגבלות הזאת אנחנו חייבים להבין, כיוון שמדובר בהוצאה גדולה מאוד אני מציע ומבקש שתוכן מצגת כזאת, היא תישלח אלינו ואנחנו נערוך דיון ומעת לעת אנחנו נדגום ונשאל או יסבירו לנו האם הגענו ליעדים או לא הגענו ליעדים וגם שבמערכת ידעו כולם שתשומת הלב הניהולית של הוועד המנהל נתונה לנושא הזה שהוא נושא מאוד קריטי וחשוב, נושא גיוס החסויות, כי אני חושב שדרך זה אנחנו נוכל ללמוד על הרבה מאוד דברים שקורים. זאת המלצתי וזאת בקשתי.

היו"ר, אמיר גילת: ההמלצה נכונה אבל אני חושב שהיא - - -

יעקב בורובסקי: התקדמנו משהו?

היו"ר, אמיר גילת: אני לא פוסל, בהחלט אתה צודק אבל אנחנו ביקשנו תוכנית עבודה ומה שקיבלנו הפצנו, זה נייר שהוא קצת מטריד מהבחינה, אני מצטט כמה משפטים משם, שאנחנו ממתינים לקבלת החלטת הרשות האם להפיץ חומרים חינם או במודל המסחרי, זה לגבי הפצת תכנים בסלולר, לגבי הפצת תכנים באינטרנט אנחנו ממתינים לקבלת החלטה בנוגע לאפשרות למכור לאתרי אינטרנט, ממתינים לקבלת החלטה האם יש להפיק מוצרים, בנוגע להפקת מוצרים וכו'. זה לא תוכנית עבודה, יואב מה שאתה מבקש עכשיו זה מה שביקשנו כבר בעבר, תוכנית עבודה שתכלול משימות יעדים לוחות זמנים וסכומים ואת זה אין.

<u>יוני בן מנחם:</u> היא לא פה אבל לפני שהיא נסעה היא הסבירה שמכיוון שוועדת תוכן לא אישרה את לוח השידורים ויש לזה השלכה על המכירה של החסויות, אז היא לא יכולה למכור את החסויות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני לא חושב שוועדת תוכן לא אישרה.

<u>יוני בן מנחם:</u> לוח השידורים לתקופת האולימפיאדה לא אושר עדיין.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל ברור שלא, דיברנו על זה שאנחנו משדרים הכל, מה זה לא אישרנו, משדרים הכל ועוד את האקסטרה ב-33.

<u>יוני בן מנחם:</u> לוח השידורים לא של האולימפיאדה, לוח השידורים הכללי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הלוח יהיה אולימפיאדה, אנחנו מדברים על גיוס חסויות לאולימפיאדה, אז ברור שכל מה שיש לאורי ביד עכשיו ישודר.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אני רוצה להציע משהו, יכול להיות שאם אתם צריכים עוד משאבים אולי צריך לגייס או להעביר אנשים ממקומות אחרים, כמוש יואב אמר, לפוקוס הניהולי ומה שיעקב אומר, אז תגידו לנו, אתה לא צריך אותנו אולי - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> היא גם כותבת שהיא צריכה כוח אדם.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אולי צריך עוד אנשים כי זה המאני טיים עכשיו המאה יום האלה, אז תעשו - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> אני מציע שתקבלו את ההצעה של יואב, קטונתי, אתם תחליטו, אני חושב שמה שיואב הציג, היא תחזור מחו"ל היא תכין את התוכנית הזאת ביחד עם סמנכ"ל הכספים ונציג לכם את זה.

<u>אסתי אפלבאום:</u> יוני, 4-5 מליון היא יכולה להביא.

<u>יואב הורוביץ:</u> חשוב לי שתהיינה עלויות מול הכנסות.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני מתנגד. אני מתנגד כי ההצעה של יואב היתה טובה לדיון לפני ארבעה חודשים, אנחנו באולימפיאדה אם לא הבנתם, אנחנו יצאנו לדרך, לחכות עכשיו עוד שבועיים, שהיא תחזור, שהיא תעשה תוכנית, שאנחנו

נתכנס ובמקרה גם ניפול על יום טוב שיש אנשים, אני בדעה שצריך לרוץ לרכוש את השטח, יש פה מונופול שלנו, אין לנו כרגע מתחרים, אני מודה שאני רואה בראייה לא טובה את העבודה שאנחנו לא מפרסמים בצורה אגרסיבית את העובדה שאנחנו בלעדיים שמשדרים את האולימפיאדה, אני שומע שערוצים אחרים מתקשרים בחסויות לפני שהם התקשרו איתנו, אני שומע את זה מאנשי הרשות - - -

<u>זליג רבינוביץ:</u> זה לא מדוייק, הכשילו אותך.

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא הכשילו אותי.

<u>זליג רבינוביץ:</u> מי שאמר לך הכשיל אותך.

<u>ערן הורן:</u> אפשר להתייחס בבקשה?

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא, אני רוצה לספר לך מי הכשיל אותי אם ככה, מי שהכשיל אותי זה מי שלא נמצא פה בדיון, אז מי שלא נמצא פה בדיון לא יכול להכשיל אותי כי הוא הדמות שעוסקת בזה, אז אי אפשר להכשיל אותי, זה לא בא ממקום רע זה בא טוב.

<u>זליג רבינוביץ:</u> לא חס ושלום ממקום רע, זה לא נכון עובדתית.

<u>יעקב בורובסקי:</u> צביה אמרה, ברור. צביה אמרה לי, ביקשה את התערבותי, אז היא הכשילה אותי, במה, היא באה ממקום טוב, היא לא באה ממקום רע.

<u>זליג רבינוביץ:</u> היא לא חייבת לבוא ממקום רע, היא יכולה גם בתום לב.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אבל היא פנתה לבנק יהב, אני אגיד לך אפילו למי היא פנתה, היא פנתה לבנק יהב וביקשה שבנק יהב יסדיר איתה חסויות ובנק יהב הסדיר כבר עם ערוץ 5 את החסויות.

<u>זליג רבינוביץ:</u> הוא לא יכול כי הזכויות אצלנו, זה לא הגיוני מה שהיא אמרה לך.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אתה מבין?

<u>זליג רבינוביץ:</u> היא אמרה לך משהו לא הגיוני.

יואב הורוביץ: האם כשצביה פונה אליך בהקשר כזה ומעלה בעיה, תפנה אותה למנכ״ל שהמנכ״ל יטפל בבעיה הזאת.

יעקב בורובסקי: תאמין לי שזה בוצע בדרגים הכי בכירים של הרשות. ובוא תניח שתי הנחות, שיש מצבים שאני אפנה למנכ״ל ויש מצבים שאני לא אפנה, כשאני לא ארצה לפגוע במישהו שמחליט כי הוא חושש או משהו, אני חבר הוועד המנהל שמקבל אינפורמציה, אנחנו נמצאים בסוף אפריל, האולימפיאדה כנראה תיפתח גם אם הוועד המנהל של רשות השידור יתמהמה, כולם בשטח רצים, כולם מייצרים בלעדיות, רק אנחנו לא. לכן ההצעה שלי היא, ההחלטה של האיזון, לבדוק אפשרות, אני הצעתי את זה גם בפעם הקודמת, לעניין את שפ״מ בנושא החסויות, לראות אם משפטית זה אפשרי - - -

יוני בן מנחם: אני פניתי ליועצת המשפטית וביקשתי ממנה חוות דעת האם שפ״מ יכולה לטפל בזה, ואני מחכה לקבל תשובה.

היו״ר, אמיר גילת: תיכף נדבר על זה אבל במהות אני מוטרד מאוד, אני מסכים עם בורו לגבי לוחות הזמנים, אני מוטרד מאוד מזה שאנחנו נמצאים 98 יום ואנחנו עוד לא רואים תוכנית עבודה באופק, יואב אני אומר עוד פעם, הרעיון הוא נכון אבל הוא מאחר את זמנו. דיברנו על תדירות של הוועד המנהל, רק בעוד שבועיים, אז אתה אומר להפיץ את זה מראש וזה בסדר, אבל השאלה היא מה נראה בנייר הזה ופה ערן רצה להגיד משהו.

ערן הורן: רציתי להתייחס לכמה דברים. קודם כל אם יש החלטה שרשות השידור משדרת את האולימפיאדה באופן בלעדי, אני אשמח לקבל אותה כי לנו זה חדש.

היו״ר, אמיר גילת: זאת המציאות כרגע. לא מכרנו את הזכויות לאף אחד.

ערן הורן: מה שמר בורובסקי אמר שנמסר לו זה שבשוק יש שמועות שכנראה מופצות ע״י ערוץ הספורט שיהיה להם מה למכור בענין חסויות לאולימפיאדה.

זליג רבינוביץ: אחרי שישלמו לנו.

ערן הורן: אם יש החלטה סופית, לא כרגע, וחד משמעית, היא משפיעה באופן מאוד משמעותי על היכולת למכור וזה משהו שעוד לא נמסר לנו. מה שציטט היושב ראש, החלטות שאנחנו ממתינים לקבל, ברמת העובדה אלה החלטות שאנחנו ממתינים לקבל.

היו"ר, אמיר גילת: אז למה מחכים?

ערן הורן: אני לא יודע.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו 98 יום, עיתון הארץ כבר, אני מדבר על תוכן שיווקי, לא על פרסום - - -

חנה מצקביץ: זה המקום לקבל את ההחלטות.

ערן הורן: אני אסיים בעוד משפט אחד - - -

חנה מצקביץ: אז אם תקבלו החלטות היום אפשר יהיה לעשות תוכנית עבודה.

היו"ר, אמיר גילת: עוד לא קיבלנו הצעות להחלטה.

ערן הורן: היעד של אפס עלויות להערכתי הוא יעד שאפתני מדי, במונדיאל שאמנם העלות הרבה יותר גבוהה במכירות שהיו מוצלחות החזרנו 50% מהעלות.

יעקב בורובסקי: אם תחזיר 50% ותגיע בחסויות ל-50 הנוספות זה מצויין.

אסתי אפלבאום: לא, בטוטל הוא הגיע ל-50. בהכל הוא הגיע ל-50.

יעקב בורובסקי: זאת בדיוק הבעיה, כי ערוץ 5 יודע שהמיכסה עכשיו, אני שמח על העידכון, בין 900 אלף למליון 400. אבל אם ערוץ 5 ידע מאיתנו והוא ידע מאיתנו, שאנחנו בפחות מ-20-30% מהעלות הכוללת שלנו לא הולכים למסור את מרכולתנו, אז אנחנו במקום אחר ולכן הוא לא יוכל למכור חסויות כפי שהוא מוכר היום.

יואב הורוביץ: כל הזכויות הן שלנו עכשיו?

היו"ר, אמיר גילת: כן. זה המצב נכון לעכשיו.

יואב הורוביץ: אף אחד לא הציע וכן הלאה.

זליג רבינוביץ: הציעו, התחילו ב-900 והעלו למליון 400.

יואב הורוביץ: אבל עוד לא סגרנו.

ערן הורן: פרסמנו שני מכרזים ולא היו בהם הצעות.

יואב הורוביץ: כל מה שאני אומר לגבי התוכנית שביקשתי זה מכיוון שאנחנו 98 יום לפני, אז אתם חייבים, אם אני הייתי בהנהלה זה מה שהייתי מבקש לראות עכשיו - - -

גאולה אבידן: אתה בהנהלה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, הוא לא בהנהלה.

גאולה אבידן: אתה בוועד המנהל.

יואב הורוביץ: אז אני אומר, מה שצריכים מחר בבוקר, אגב זה לא צריך לקחת שבועיים, זה צריך לקחת שעה, שישב מי שעושה את זה, אגב אני מכיר את צביה אישית, היא יכולה בשעה להכין ביחד עם האנשים, היא יכולה וצריכה להכין בשעה תוכנית כזאת של הערכה מה היא עושה, מה ההוצאות וכו' ולהציג אותה ולהתחיל לעבוד לפיה. אני לא יודע להגיד לך אם אפשר לעשות אפס, אני לא יודע, אגב היא תוכל להגיד את זה, אבל חייבים לקבוע תוכנית ויעד ולהפיץ לנו את זה, לא צריך לחכות לעוד שבוע גם לא צריך להתכנס עוד פעם, אבל אני חושב שבגלל החשיבות של הפרוייקט הזה חייבים לעשות את זה מחר בבוקר.

אורי לוי: אני אומר לכם שהיא עובדת בלי הפסקה על הענין הזה. אני יודע לפחות על נותן חסות אחד סגור ואני יודע על משא ומתן שאני הייתי נוכח בו יחד איתה כי היא ביקשה שאני אבוא איתה, מאוד מתקדם עם נותן חסות שני גדול מאוד, אז היא עובדת, זה שהיא במקרה איננה עכשיו זה לא אומר שהיא לא עושה כלום, ששום דבר לא מתרחש, היא עובדת, היא כל הזמן רצה עם הענין הזה.

יואב הורוביץ: נייר עבודה שאנחנו נוכל לדעת.

גאולה אבידן: זה מספיק שאדם אחד יעבוד על דבר כזה?

אורי לוי: אלה הנתונים שקיימים.

אסתי אפלבאום: זה לא קיים.

היו"ר, אמיר גילת: זאת בדיוק השגיאה, זה לא נכון, גם היא עצמה כותבת - - -

יואב הורוביץ: אם היה לנו פה נייר שאומר שהחסויות הן 14 מליון שקל, נכון להיום ה-20.4 גוייסו שלושה מליון שקל, זה מה שאני רוצה לדעת, זה הכל.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא רוצה לבכות פה על חלב שנשפך, אבל כל הענין הזה הוא פשוט שערורייה ולא יתכן שאנחנו 96 יום לפני ועוד אין לנו שום תוכנית עבודה, אני לא רוצה להיכנס לניהול שוטף אבל אני לא מבין מי אישר לה חופשה דווקא בעיתוי הזה.

ערן הורן: אני אישרתי.

היו"ר, אמיר גילת: אני יודע, אני לא מבין את ההסבר לזה, אני לא מבין את ההגיון אבל אני לא נכנס - - -

ערן הורן: אם הערת אז אני אענה. זכותו של עובד היא לקבל ימי חופשה, היא לא מנצלת את כל ימי החופשה, היא עבדה כל חופשת הפסח בשביל החופשה הזאת ואני לא מתנצל על זה שאישרתי לה חופש.

היו"ר, אמיר גילת: ולי זה עדיין נראה תמוה שמנהלת השיווק יוצאת לחופשה בעיתוי כזה ואני אומר עוד פעם, המשמעות היא שאין לנו כרגע שום תוכנית עבודה מסודרת, היא בעצמה אומרת שצריך לגייס אנשים, אני מצטט ממה שהיא כותבת, בתשובה לשאלת היושב ראש האם אנו זקוקים לחיזוק בכוח אדם לגיוס החסויות, כמובן שקיים הצורך בתוספת כוח אדם מקצועי, ככל שיש ביכולתה של הרשות לגייס עובדים מקצועיים לקידום המכירות אקדם בברכה יוזמה זו ואסייע בכל שינוי ויוזמה כזו או אחרת אשר מטרתה לקדם את השיווק והמכירות ברשות השידור ובלבד שהדבר יעשה בהידברות מלאה עמי בהיבט המקצועי והאישי.

גאולה אבידן: הם יכולים לשנע לפרק הזמן הזה?

אסתי אפלבאום: זה מה שהצעתי.

זליג רבינוביץ: את מי תשנעי?

גאולה אבידן: אין לי מושג, אתה מכיר, אני לא אומרת את מי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> גם הגורם המקצועי ברשות אומר שלא מספיק לו כוח אדם הנוכחי ועדיין אנחנו עם גורם אחד שעוסק בזה. ופה המנכ"ל ביקש חוות דעת לגבי שפ"מ, כי כרגע אני לא רוצה להסתכל אחורה אלא אני רוצה להסתכל קדימה, אז האם, אנחנו מקדימים קצת נושא אחר של שפ"מ אז רק בקצרה, כי יש לזה היבטים אחרים, קודם כל האם אפשר או אי אפשר.

<u>תומר קרני:</u> קיבלנו את הבקשה ואנחנו בודקים אותה. זה צריך להיבדק משפטית.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני עוד פעם מדגיש, האם אנחנו רוצים, אבל קודם כל משפטית.

<u>תומר קרני:</u> צריך להחליט אם רוצים או לא רוצים וחלק מהבדיקה המשפטית תלויה באיך זה יהיה בנוי, מה יהיה תפקידה של שפ"מ, מה למשל היא צפויה להרוויח, משום שסעיף של פטור ממכרז על הרחבת התקשרות טומן בחובו גם את שווי ההתקשרות המורחבת. אני מזכיר שבהסכם הנוכחי עם שפ"מ יש סעיף מפורש שהם לא מתעסקים עם שום דבר חוץ מפרסומות ברדיו, בניגוד אולי להסכמים קודמים איתם ולכן אנחנו נצטרך להתגבר על זה שיש סעיף מפורש בהסכם שנכרת בעקבות מכרז שאומר שהם לא מתעסקים עם חסויות בטלוויזיה ויהיה צריך להיות כאן נימוק חזק מאוד למה כן - - -

<u>חנה מצקביץ:</u> כשאנחנו מדברים רק על האולימפיאדה.

<u>תומר קרני:</u> אני מדבר על חסויות לאולימפיאדה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> רק, נקודתית רק לאולימפיאדה.

<u>תומר קרני:</u> ודבר נוסף שיצטרך הוועד המנהל ללבן בסופו של דבר, הוועד המנהל קיים דיונים בזמנו על לפצל את המכרז כדי ששפ"מ לא תחזיק את כל - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בסדר, זה - - -

<u>תומר קרני:</u> כאן נותנים להם תחומים נוספים, צריך להיות לזה נימוק כבד משקל. אחרי שנקבל את הדברים האלה אפשר יהיה להחליט, זה כמובן

סמכותה של ועדת המכרזים בסופו של דבר, משום שבעיקרון הרשות תלויה במכרז, זה הכיוון של חוות הדעת, אנחנו כמובן נוציא את זה בכתב בצורה מסודרת.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נמצאת פה סולי אברמוב שהיא ראש מערך הקמת פרסום בתוך רשות השידור - - -

<u>תומר קרני:</u> אם אפשר עוד מילה רק לחדד, כשאמרתי איך תהיה ההתקשרות עם שפ"מ, צריך גם לזכור שבהסכם הקודם למשל שפ"מ עבדה לפי עמלה משקל ראשון, זה מנגנון פשוט, היום שפ"מ עובדת על מנגנון יותר מורכב, יש לה סכום מינימום ומעבר לזה כמה שהיא מגייסת וכו', לכן אני אומר שצריך יהיה, אם רוצים עזרה מגורם חיצוני שפ"מ או אחר, צריך יהיה לבנות איזה שהוא אופן עבודה ולראות אם זה עומד בתנאי המכרז.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני אבקש מסולי שהיא פה לא במסגרת התפקיד הפורמאלי שלה ונזכרה כרגע בענין הזה, יותר על הקמת מערך הבקרה עליו, אבל בכל זאת את אשת מקצוע ואני רוצה לשמוע את חוות דעתך בנוגע לכל מה שקשור לגיוס חסויות לטלוויזיה עבור האולימפיאדה.

<u>סולי אברמוב:</u> מה שאני שומעת פה כרגע זה הענין של, הדבר הלחוץ ביותר זה הענין של התזמון, ברגע שנשארו מאה ימים לפני האולימפיאדה אין ספק שמבחינת כוח אדם, אני לא נכנסתי לעובי הקורה מבחינת כל המערך שיש ברשות, אני לא יודעת, אבל אני באה עכשיו מלמעלה ואני אומרת איך אני רואה את התמונה. אין ספק שצריך כוח יותר מבן אדם אחד יותר משניים ויותר מחמישה, שאמורים להיות כרגע בשטח, מבחינת מכירות, איך ומי אני לא אכנס לזה אבל זה משהו שהוא חייב להיות כבר עכשיו. מהבחינה של ערוץ 5, מכיוון שאני באה מעולם הפרסום ואני מכירה, אני בזמנו הייתי בערוץ 10, אז אני יכולה להתייחס למה שאתה אמרת בערוץ 5 ובמקרה זה גם הגיע אלי כי הם יודעים שאני ברשות, אז הגיעו אלי כל מיני דברים, ערוץ 5 כבר עכשיו נמצא עם חבילות פרסום אצל הלקוחות במשרדי פרסום לא בקטע של, הרי זה הכל ענין של שיווק ומעטפת, הוא בא למשרד פרסום ואומר אני עושה אולפן אולימפיאדה, אם הוא ישים שם תוכנית שעכשיו הוא כבר צילם אותה, מעקב אחרי ספורטאי שהולך לאולימפיאדה,

מבחינתו המעטפת הזאת זה האולימפיאדה ומה שהלקוח מבין זה שזה האולימפיאדה. האם מראים שם את מקצה מאה מטר או אם מראים שם את חייו של ספורטאי שהגיע לאולימפיאדה זה לא משנה למפרסם, הוא לוקח את עצמו, בסופו של דבר יש התחייבות לרייטינג - - -

יעקב בורובסקי: אני קוטע אותך לשניה, זאת בדיוק הנקודה שבה אנחנו שיש לנו את הכלים הכי חזקים, גם טלוויזיה וגם רדיו - - -

סולי אברמוב: אני מסכימה.

יעקב בורובסקי: עושים עכשיו תוכניות ואומרים אנחנו בלעדיים.

סולי אברמוב: אבל זה מה שהם אומרים.

יעקב בורובסקי: אומרים שכל הזכויות אצלנו - - -

סולי אברמוב: הם לא מדברים על זכויות, הם מדברים על מעטפת, הם מדברים על כותרת של אולימפיאדה.

יעקב בורובסקי: לכן אתה נותן קונטרה. אני פותח את ערוץ 5, אני רואה את ערוץ 5 מוכר את האולימפיאדה.

היו"ר, אמיר גילת: אורי, מתי אתם מתחילים את היומן האולימפי, אמרת בוועדת התוכן שבעוד שבועיים יהיה - - -

אורי לוי: ממש בימים אלה.

היו"ר, אמיר גילת: בימים אלה, יום יום?

אורי לוי: אנחנו נתחיל את זה עם שני שידורים די גדולים, אחד זה הדלקת הלפיד האולימפי באתונה שזה בהתחלת מאי, אני לא זוכר בדיוק את התאריכים - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה בעוד שבועיים.

יעקב בורובסקי: אבל למה לא לפמפם סתם ממחר בבוקר בכל במה שזה אצלנו.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אמרת לפני שבועיים שברגע שיודעים מי אלופת הליגה אתם מתחילים.

אורי לוי: ביום העצמאות אין תוכניות - - -

היו"ר, אמיר גילת: בשבוע הבא אפשר?

יעקב בורובסקי: עם כל הכבוד בוני גינצבורג מופיע בערב - - -

גאולה אבידן: אייטם לא יכול להיות, אייטמים אלה שזה אצלנו.

אורי לוי: אתם חושבים שאנחנו לא עושים אייטמים כאלה, אנחנו עושים בלי הפסקה אייטמים אולימפיים.

גאולה אבידן: אני לא רואה, אני לא מבינה - - -

אורי לוי: אם אתם חושבים שאנחנו לא עושים אייטמים אולימפיים - - -

יעקב בורובסקי: מי אמר שאתה לא עושה אייטמים אולימפיים, אתה לא עושה אייטם על בלעדיות, זה הבדל עצום, אתה לא מודיע קבל עם ועדה - -

זליג רבינוביץ: אבל לא הוא הכתובת.

יעקב בורובסקי: לא הוא, אנחנו לא עושים, אנחנו לא אומרים לכל המפרסמים שמה שעושים כולם זה שידורי מעטפת אבל הזכויות הן שלנו ולכן אם אתם רוצים לתת חסויות באולימפיאדה, בואו אלינו. זה מה שאנחנו לא עושים.

מושון מצליח: אני מבין את הרצון לגייס וכמה שיותר, יש לנו בין 10-11 שעות שידור ביום, אנחנו יכולים לעשות ברייק כל 20 דקות, אין לנו בעיה בזה, אבל אנחנו הערוץ הראשון הוא לא הצד שמוכר, אנחנו יכולים לתת את הפלטפורמה למכור. זה דבר אחד. אני לא מבין את ההחלטה של אפס עלויות, למה ההחלטה הזאת דווקא באולימפיאדה שזה משדר טוב ולמה לא את ההחלטה הזאת לגבי הכדורגל או לגבי כל תוכנית אחרת.

יעקב בורובסקי: מי אמר שלא נגיע לכדורגל, אני גם אומר לך מה המניע.

מושון מצליח: כאחד שמכיר את הרשות עשרות שנים אני אף פעם לא זוכר דבר כזה שהשידורים שלנו הם באפס עלויות, אחרת לא היינו צריכים את כל התקציב הזה. אנחנו עושים משדרים שהם לא בהכרח בשביל לכסות את העלות.

יעקב בורובסקי: אבל אם אתה יכול לעשות משדר שכן יכסה.

מושון מצליח: אם אני יכול אז כן, אז מה טוב, אני יכול לתת את הפלטפורמה, אבל אני אומר, אל תקבל החלטה על משדר כל כך חשוב - - -

יעקב בורובסקי: אל תיקח את זה למקום הלא נכון, אני התכוונתי שלא תמכור את עצמך ב-900 אלף שקל לערוץ 5 - - -

מושון מצליח: את זה הבנתי. לגבי הסיפור של הבלעדיות, אני לא חושב שאנחנו צריכים לעשות את זה על הפלטפורמה של הערוץ הראשון, אתה רוצה להרוויח, תשקיע, שים מודעות בעיתונים שהערוץ הראשון הוא היחידי שהולך לשדר את האולימפיאדה, זה יבוא לכל הצופים ולכל המפרסמים.

יעקב בורובסקי: הוועד המנהל לא צריך להתעסק בזה, אני אומר לך שערוץ 5 מוכר היום מצג שווא ואנחנו לא מדברים בכלל.

מושון מצליח: אז איך אני מפוצץ את זה?

היו"ר, אמיר גילת: אורי, אפשר להתחיל מיום ראשון הבא ביומן אולימפי במבט, אנחנו מדברים על זה כבר חודשיים, זה מה שמרגיז, והחל מה-6.5 כשאנחנו עוברים לתפיסת השידור החדשה, יש הרי משבצת של תוכנית ספורט בין שבע וחצי ל-19:52, מה-6.5 באופן קבוע התוכנית הזאת נקראת יומן אולימפי, אני לא רוצה להיכנס לשמות אבל שהמסר שלה יהיה יומן אולימפי.

אורי לוי: כן.

היו"ר, אמיר גילת: ואז נשים שם פרומואים על אולימפיאדה בבלעדיות של ערוץ 1 וכו'.

אורי לוי: אם זאת ההחלטה שתקבלו.

מיקי מירו: אז אני רוצה את הג'ינגל הזה גם אצלי ואני גם אשדר.

יעקב בורובסקי: בדיוק.

זליג רבינוביץ: אז אנחנו לא מוכרים?

היו"ר, אמיר גילת: בואו נראה באיזה מחיר, יש לנו עוד שבועיים, אנחנו נראה את המחיר, המחיר בינתיים מטפס, אם לא נגיע ליעד של ה-20% אז לא נמכור.

יעקב בורובסקי: ולא תתפשר, היום אתה ב-5%.

תומר קרני: חשוב לי להגיד, שאם מישהו ירצה לקנות ולא משנה באיזה מחיר, חייבים לקבל לפני סיכום את האישור של הוועד האולימפי וה-EBU.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא נכנסתי, הדוגמאות שלי היו בשביל לסבר את האוזן, כדי שלא יובן אחרת. אני רק אומר שאם המחיר עולה, כרגע בפועל זה בלעדי שלנו, אנחנו במקביל מנהלים משא ומתן, אם אנחנו נראה שהסכום מצדיק שזה לא יהיה בלעדי אז נביא את זה לפה להחלטה, אבל אין קשר בין זה, ממילא רוב התכנים הם שלנו כך או אחרת.

יעקב בורובסקי: לא, לא בהכרח.

דוד חיון: כן.

היו"ר, אמיר גילת: למה לא?

יעקב בורובסקי: אמיר שאל למה לא, אם הייתם עושים ניתוח אירוע של 2008 היית רואה שתכנים מרכזיים כולל גמרים, כולל נדמה לי גמר הכדורסל - - -

דוד חיון: אני הייתי מוציא את הכדורסל מהחבילה.

יעקב בורובסקי: במליון מתוך 35 מליון.

היו"ר, אמיר גילת: אז אחד זה לגבי התוכן והפמפום של זה, דיברנו. לגבי מי יעשה את זה - - -

חנה מצקביץ: צריך לקבוע את העקרונות מה אתם רוצים למכור ועד איזה מחיר אתם מוכנים לרדת.

יעקב בורובסקי: ברור.

אורי לוי: אבל 1.3 אתם אומרים לא.

דוד חיון: אבל אחרי זה הוחלט על משא ומתן.

זליג רבינוביץ: אבל השאלה בכלל אם שידור ציבורי, תפקידו לשדר ולא למכור.

היו"ר, אמיר גילת: אני מדבר עכשיו על אנשי המכירות. יש לך איזה שהוא רעיון איך לגייס אנשי מכירות, יש חברות שמתמחות בזה, איך לדעתך צריך לעשות את זה בלוח הזמנים שנותר.

סולי אברמוב: מה שעכשיו אני שומעת שיש זכויות לא רק לטלוויזיה אלא הזכויות הם גם לאינטרנט, מבחינת נקודת מכירה הייתי יוצאת בקטע של חבילה - - -

תומר קרני: באינטרנט אין לנו עדיין אישור למכור חסויות.

ערן הורן: באתר שלנו עדיין אי אפשר לשים - - -

זליג רבינוביץ: באתר שלנו אי אפשר.

ערן הורן: ואין החלטה למכור לאתרים אחרים.

היו"ר, אמיר גילת: הנושא כרגע הוא גיוס חסויות לטלוויזיה. איך מגייסים הכי מהר אנשי מקצוע לענין הזה.

סולי אברמוב: מה שאני רואה, במצב שאני מכירה את השוק, זה או שצביה מגייסת עכשיו עוד כמה אנשים שמכירים את שוק הפרסום, במקרה עכשיו הייתי בשפ"מ ועלה הענין הזה, מסתבר שהם עשו את זה לפני כמה שנים ברשות, הם מכרו את האולימפיאדה לפני כמה שנים?

יוני בן מנחם: לי לא ידוע.

סולי אברמוב: זה מה שפרחי אמר לי.

חנה מצקביץ: הם הכל עשו.

יעקב בורובסקי: ב-2001 היו חוות דעת - - -

חנה מצקביץ: היו חוות דעת, יש להם בעיה להוציא חוות דעת?

אורי לוי: הם קיבלו חוות דעת פנימית, הם לא עשו את זה.

יעקב בורובסקי: לא, חוות דעת שלכם.

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה של אבי נס.

תומר קרני: לא ידוע לנו שהם עשו את זה.

סולי אברמוב: מבחינת הזמן ומיקסום החסויות שאפשר להביא פה הרבה כסף מכיוון שזה מוצר שהוא מדהים ובלעדי ופעם בכמה שנים, אין מה

לעשות, אם אנחנו פותרים את כל הבעיות המשפטיות, אני לא נכנסת לזה, אתם יודעים יותר טוב ממני, אני כרגע באה מלמעלה, הייתי נותנת את זה לשפ״מ, זה הגוף המקצועי, זה הגוף שמכירים שעובד עם רשות השידור וכרגע אפשר לתת לו יעד כספי ולהגיד לו שאנחנו רוצים את היעד הזה, אתה מחוייב להביא את זה ואז הם יחליטו אם הם מביאים את זה או לא מביאים את זה, אבל מבחינת מיקסום של הכסף אני חושבת שהם היחידים, או להרחיב פה במיידי עשרה אנשי מכירות.

היו״ר, אמיר גילת: אין חברה שאפשר לשכור את שירותיה, אני מדבר לא על שפ״מ - - -

אסתי אפלבאום: זה הכל חברות מדיה, על כל דבר יהיה מכרז.

יואב הורוביץ: בגלל שאני לא חי את היום יום כמוכם אז יש פה עירוב תחומים וסמכויות, כי צביה לא פה ואז אני אגיד שאת יועצת חיצונית - - -

היו״ר, אמיר גילת: לא, היא עובדת רשות.

יואב הורוביץ: עובדת רשות?

סולי אברמוב: בעברי עבדתי בערוץ 10.

היו״ר, אמיר גילת: אתה לא היית מעורב בגלל ניגוד העניינים שלך עם שפ״מ.

יואב הורוביץ: אז אני מתנצל. בכל מקרה צריך לקחת, מתי צביה חוזרת?

יוני בן מנחם: בעוד כשבוע.

יעקב בורובסקי: צביה היתה כבר בדיון כזה.

יואב הורוביץ: לא, אני אומר לכם, המנכ״ל, צריך לבקש מצביה תוכנית עבודה ואז יש שתי אלטרנטיבות, או שעושים את זה אין האוז או לוקחים את זה החוצה. אבל צריך לקבל החלטה עכשיו, היא צריכה לעשות תוכנית ולהגיד -

היו״ר, אמיר גילת: עכשיו זה בעוד שבוע.

יואב הורוביץ: כן, בשבוע הבא, היא צריכה להגיד אני מסוגלת להביא X, ללכת לגורם חיצוני ולקבל החלטה.

היו״ר, אמיר גילת: שוב אני אומר, אין לנו את הזמן לחכות.

יואב הורוביץ: אין לך זמן שבוע?

היו"ר, אמיר גילת: בוודאי.

גאולה אבידן: רק בעוד שבוע תשאל אותה - - -

יוני בן מנחם: צריך את חוות הדעת המשפטית לגבי שפ"מ, כמה זמן יקח לכם להערכתכם?

חנה מצקביץ: יום, יומיים.

יוני בן מנחם: אז אם יום אז אפשר כבר לקבל החלטה.

תומר קרני: ההנהלה תצטרך לקבוע את התנאים שבהם היא רוצה, משום שזה משמעותי לוועדת המכרזים לקבל החלטה האם ניתן או ניתן להרחיב את ההתקשרות ומה תנאי ההתקשרות.

חנה מצקביץ: באיזה תנאים, מפני שאם נרחיב - - -

תומר קרני: כמה שפ"מ עתידה להרוויח, שפ"מ או לא משנה, מה הנימוק - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה היא הדרך המהירה בעיניכם לגייס אנשים שיסייעו לצביה בתקופה של השלושה חודשים האלה?

חנה מצקביץ: לגייס אנשים לצביה, זה בעיה של כוח אדם.

היו"ר, אמיר גילת: אין שום בעיה? מכרז, איך את מגייסת, תהליך הגיוס - - -

יעקב בורובסקי: לגייס מבחוץ? אין לך שום סיכוי מבחוץ.

יואב הורוביץ: זה בלתי אפשרי לגייס, אתה לא מגייס בן אדם לגיוס חסויות, זה לא ריאלי.

גאולה אבידן: לא להתקשר עם אדם, עם חברה.

יואב הורוביץ: לקחת אנשים בודדים זה לא יעבוד.

גאולה אבידן: חברה ספציפית, לא שפ"מ.

היו"ר, אמיר גילת: סולי, יש חברות?

יואב הורוביץ: מי שיכול להביא הכי הרבה כסף שיקח את זה.

סולי אברמוב: יש חברה שנקראת ווב 3, היא עובדת עם ערוץ 5 בחסויות אז היא לא יכולה אבל יש חברות בסגנון שלה. זאת חברה חיצונית, אני יכולה לבדוק איזה חברות, היא חברה שהיא די גדולה ודי מוכרת אבל אני יודעת שהיא עובדת עם ערוץ 5. זה גוף מסחרי שעובד על עמלות.

היו"ר, אמיר גילת: אני לא רוצה להיכנס פה לחברות.

דוד חיון: הכי טוב זה לפנות לכמה חברות, ככה גם אנחנו יוצאים מהבעיה של המכרז ושכמה חברות במקביל ינסו לגייס חסויות, אני חושב שזה הפתרון הכי טוב.

יואב הורוביץ: לא, תהיה לך בעיה, כשאתה מוכר חבילה של האולימפיאדה - - -

דוד חיון: תפנה אותם למגזרים, לפי מגזרים.

יואב הורוביץ: לא תוכל לחלק ביניהם את זה, זה לא יעבוד.

דוד חיון: אבל אם תהיה לך בעיה משפטית שאתה לא יכול למסור את זה לגורם אחד, לא תהיה לך ברירה.

יואב הורוביץ: אתה לא תוכל. זה לא יעבוד, אתה צריך לתת לגוף אחד.

חנה מצקביץ: מה אתם אומרים, תחליטו מה אתם רוצים?

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו רוצים חברה, אני לא נוקב בשמה כרגע, אנחנו רוצים חברה - - -

יעקב בורובסקי: לפני שאתה לא נוקב, אני מבקש בכל זאת, כיוון שאנחנו עובדים עם שפ"מ אז אני מציע לבדוק בעדיפות אם זה אפשרי מבחינה משפטית עם שפ"מ, אתה אומר שאנחנו רוצים חברה ואתה לא נוקב בשמה, יש פה התקשרות ברדיו, האנשים יודעים, צריך לעשות פחות או יותר את מה שאמרה עכשיו סולי, להיכנס למשא ומתן כספי ולהגיד, תראו אם אתם מסוגלים לתת לנו את הכסף הזה וללכת הלאה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שההנהלה תבחן אפשרות להתקשר עם חברה, החברה הזאת יכולה להיות שפ"מ והיא יכולה להיות חברה אחרת, אנחנו גם

נראה לפי ההצעות שנקבל מה הכי טוב לרשות, אם שפ״מ תיתן הצעה יותר טובה נשקול את שפ״מ, על כל המשמעויות, יש לנו תיכף דיון על שפ״מ. אם לא, אז חברה אחרת יכולה אולי לתת תנאים יותר טובים. לכן ההנהלה תבחן בהקדם האפשרי את האפשרות להתקשר עם חברה שתתגבר את פעילות מערך השיווק בנושא גיוס חסויות לטלוויזיה ובמקביל גם תהיה חוות הדעת הספציפית הזאת.

<u>תומר קרני:</u> אני רוצה לשמוע מה התפקידים שמייעדים לחברה כזאת.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אמרתי, תגבור מערך השיווק בגיוס חסויות לטלוויזיה.

<u>חנה מצקביץ:</u> אם פונים לקבלת הצעות אז אין בעיה, שפ״מ יכולה להשתתף כמו כל חברה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> שתתגבר זאת מילה נכונה, אני מציע בכל זאת לקבל החלטה שהכלים השידוריים של הערוץ הראשון יופנו לשידור מסיבי - - -

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> גם של קול ישראל.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני מדבר גם על הרדיו וגם על הטלוויזיה, לכך שאנחנו בלעדיים ושהחסויות אצלנו והדגש הוא על תגבור, שאנחנו נוכל לעשות לבד את הדברים, צביה, מישהו ושחברה נוספת תתגבר.

<u>חנה מצקביץ:</u> אבל אומר תומר דבר נכון, כשאנחנו אומרים לתגבר זה לתגבר את מערך כוח אדם כאשר התוצאות הן באחריות שלנו, אז על מה תהיה פה התחרות. אנחנו מוכרים אבל אנחנו מסתייעים בכוח אדם חיצוני וחברת כוח אדם לכל דבר ענין - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני לא התכוונתי לזה, אני גם לא הבנתי את זה ככה.

<u>חנה מצקביץ:</u> אז אנחנו רוצים להבין.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני אגיד מה אני הבנתי ולכן שמחתי על המילה לתגבר. צביה, סולי, הרשות תגייס מתוכה 5-8-10 אנשים לשלושה חודשים, בנוסף אנחנו פונים לחברות שעוסקות בתחום שהן כמו שפ״מ, וההנהלה מנהלת איתם

משא ומתן או מקבלת הצעות, אין שום בלעדיות לאף אחד, כי זה תגבור למה שאנחנו עושים - - -

חנה מצקביץ: בנוסף למה שאנחנו עושים זה משהו אחר.

יעקב בורובסקי: כך אני הבנתי.

היו"ר, אמיר גילת: אני הבנתי שזה בלי קליטת אנשים כי זה לא ריאלי.

יעקב בורובסקי: לא לקליטה, העברה מתוך הקיים.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא ריאלי.

יעקב בורובסקי: לא ימצא אף אחד, יעשו את זה ככה. ימצאו 2-3 אנשים, יוסיפו.

דוד חיון: אפשר להסתייע בסולי בראש וראשונה, סולי היא אשת מקצוע, אבל תחליטו את זה.

יעקב בורובסקי: בין זה שלא עושים כלום לבין זה שמישהו הוא מקצוען יש מרחב.

היו"ר, אמיר גילת: זה באשר לנושא הזה.

אסתי אפלבאום: אני תומכת בהצעה.

היו"ר, אמיר גילת: הנושא הבא זה הפצת אגרות הגבייה, אני מציע שדוד יציג את הנושא מאחר וזה נושא שהגיע ל-250 ומפאת הסכום הכבד החלטנו להביא את זה לוועד המנהל. מדובר ב-6-7 מליון.

דוד חיון: ועדת 250 דנה בישיבה לפני אחרונה שלה בנושא של תקציב אגף הגבייה בנושא הפצה, התקציב הוא בשיעור של שבעה מליון שקל - -

אבי כץ: 6.4.

דוד חיון: 6.4 מליון שקל, הוצג תקציב בסך 6.4 מליון שקל, החלטנו בוועדה עקב גודל התקציב שהוא נראה לנו מאוד משמעותי ויכול להיות שאפשר למצוא אפשרויות אחרות ולחסוך את הסכום הגבוה הזה של שבעה מליון שקל בטח בימים הקשים האלה של הרשות וגם אם תהיה רפורמה אני חושב שזה

סכום גבוה מאוד ובטח לשנים הבאות, על כן בגלל כובד ההחלטה החלטתי שאני ממליץ להעביר את זה להכרעה של הוועד המנהל וזה מובא לפה היום.

היו"ר, אמיר גילת: אבי, במה מדובר?

אבי כץ: ראשית אני חייב לאפס את עצמי, אני הבנתי שהיה אישור להאריך את ההסכם לשנה נוספת מאחר וזה קריטי, אבל זה מותנה בכמויות שנשלח ועל זה יתקיים דיון. כך הבנתי וכך הודעתי שאני מוציא 200 אלף הודעות לאחר פסח וזה מה שהוצאתי, יכול להיות שעברתי עבירה משמעתית כי אני הוצאתי את זה ויש לזה עלות ואני לא יודע איך תשלמו.

חנה מצקביץ: אבל באופן ענייני זה לטובת הרשות.

ערן הורן: זה גם מה שאני הבנתי.

יעקב בורובסקי: ההערה הזאת לא במקומה, בכל הכבוד.

אבי כץ: מה שהערתי?

יעקב בורובסקי: לא, מה שחנה העירה וגם מה שאתה הערת, אתם באים, אתה יודע מה, לדעתי לא צריך לקיים את הדיון, אני מבקש לא לקיים את הדיון הזה. אם זה הוצא אז מה אני צריך לקיים את הדיון עכשיו.

היו"ר, אמיר גילת: כמה הוצא, מה ההיקף?

דוד חיון: לא, חלק קטן יחסית.

יעקב בורובסקי: 200 אלף.

דוד חיון: 200 אלף כמה זה בכסף?

יעקב בורובסקי: שבעה מליון.

דוד חיון: לא.

יעקב בורובסקי: כמה?

אבי כץ: 250 אלף שקל.

יעקב בורובסקי: זה הכל?

אבי כץ: זה הכל, פלוס מינוס.

יעקב בורובסקי: אם זה רק 250 אלף שקל אני חוזר בי.

אבי כץ: אני הודעתי על זה.

דוד חיון: אבל לא אישרנו גם את זה. רק למען הסדר הטוב.

ערן הורן: אנחנו הבנו אחרת.

יעקב בורובסקי: אני מצטרף לזה שניתן היה להבין שהתקשרות ראשונית אפשר לעשות.

דוד חיון: תסתכל בתמלול, זה מופיע, אבל אנחנו עכשיו לא בבית דין שדה.

היו"ר, אמיר גילת: אחרי ההסברים של הפתיחה תמשיך.

אבי כץ: אנחנו התבקשנו באופן זריז להכין איזה שהיא הצעה שבה נוכל לתאר כיצד ניתן לחסוך מהסכום הזה ואיזה דרכים חלופיות ניתן להציע על מנת שאנחנו בכל זאת נעמוד ביעדים שלנו. בישיבה הקודמת לא היתה לי הזדמנות להציג מה המשמעות של הדיוור הישיר, עכשיו אני יכול להציג בפניכם מה המשמעות, המשמעות של הדיוור הישיר, אני מציין שוב מה שציינתי גם בישיבה הקודמת, החובה לשלוח הודעות היא לא חובה על פי חוק, בחוק לא כתוב שצריך לשלוח הודעות, אנחנו נהגנו כך מימים ימימה, האזרח לא יכול לשלם אם הוא לא יודע על מה הוא משלם, לאיזה תקופה הוא משלם וכמה הוא משלם וכך נהגנו כל השנים, כך חשבתי שנכון להמשיך בזה, היתה החלטה שלכם, אני מכבד כל החלטה שדנים בה והתבקשתי להציע איזה שהיא דרך חלופית על מנת שאנחנו נוכל לצמצם את - - -

היו"ר, אמיר גילת: מה שביקשתי מאבי זה להכין נייר עבודה - - -

אבי כץ: הכנתי.

היו"ר, אמיר גילת: אני רק מסביר לחברים, תוכנית עבודה שתבטא איך אפשר לשנות את המציאות הנוכחית הזאת שעלויות הדיוור של האגף הן שבעה מליון שקל בשנה, תוכנית שתיכנס לתוקף ב-2013, עם איזה שהיא התייעלות של 2012. זאת היתה הבקשה.

אבי כץ: הכנתי נייר, הנייר הוגש למנכ"ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: הוא מונח בפני החברים.

אבי כץ: אני לא יודע אם הספקתם לקרוא, אבל אני אגיד מה שכתוב במסמך. במסמך הזה כתוב שאנחנו נוקטים בשתי שיטות דיוור, שיטה אחת היא משלוח הודעות שוטפות בתחילת השנה לתשלום האגרה השנתית, זה נשלח לקראת חודש ינואר ואז אפשר לשלם - - -

יעקב בורובסקי: כמה עולה משלוח כזה?

אבי כץ: משלוח כזה עולה מעל מליון שקל.

יעקב בורובסקי: כלומר לכלל בית ישראל זה מליון שקל.

אבי כץ: לא כלל בית ישראל - - -

יעקב בורובסקי: כלל מחזיקי האגרה הידועים.

אבי כץ: כמעט, כי אנחנו לא שולחים לאלה שמשלמים בהוראות קבע, מדובר ב-250 אלף שמשלמים בהוראות קבע והם לא מקבלים.

דוד חיון: הם כן מקבלים.

אבי כץ: לא, הם מקבלים אישור חד פעמי בחודש פברואר. דיברתי על צורת המשלוח, משלוח אגרה שוטפת ששולחים אותה בתחילת ינואר ועוד לאלה שמשלמים בשני תשלומים ומשלמים מראש והמשלוח הנוסף הוא בחודש יולי לתשלום השני ובמהלך כל השנה אנחנו שולחים תזכורות והתראות לאלה שלא שילמו את התשלום השוטף, יש לנו אופציה של תשלום עד 50% כשמדי חודש הקנס עולה ב-10%.

יעקב בורובסקי: בוא תלך איתנו הפוך, מהשבעה מליון הורדת מליון משלוח אחד, מה אתה עושה עם עוד שישה?

אבי כץ: לא, קודם כל זה מ-6.4 מליון, אני זרקתי גס מליון, יכול להיות שזה מליון 250-300, עכשיו אני עובר לשלב השני, השלב השני הוא זה שבמהלך השנה אנחנו שולחים תזכורות, התראות ותזכורות לכל אלה שלא שילמו את התשלום השוטף, אנחנו שולחים ריכוז חובות לכל אלה שצברו חובות משנים קודמות, המשלוחים האלה נעשים מדי חודש בחודשו, מחודש פברואר עד חודש יוני, כל פעם לאלה שעוד לא שילמו, ולפי התכנון שאנחנו מתכננים אנחנו שולחים במהלך המחצית הראשונה עוד ריכוזי חובות לכאלה שצברו חובות משנים קודמות. התהליך

הזה חוזר על עצמו מחודש אוגוסט, גם בחודש אוגוסט אנחנו שולחים הודעות התראות ותזכורות עבור התשלום השני ואנחנו שולחים גם תזכורות לאלה שצברו חובות. כדי לסבר את האוזן, אמרתי בפעם הקודמת שאני הולך לשלוח 200-220 אלף הודעות שזה יעלה 250, איש לא שאל לצערי כמה זה מכניס, אז הבאתי לכם את הנתון.

היו"ר, אמיר גילת: התכוונו לשאול את זה בוועד המנהל.

אבי כץ: אז אני הכנתי את זה ומתוך התקציב של 450 מליון שקל, כ-300 מליון שקל - - -

דוד חיון: אתה היית כל כך נסער שאי אפשר היה לדבר איתך.

אבי כץ: אני אגיד בסוף למה אני נסער.

דוד חיון: אני מבין בלי שתסביר.

אבי כץ: בגדול מהדיוור הישיר אנחנו מקבלים כ-300 מליון שקל מתוך 450 מליון שקל, כאשר היתרה זה באכיפה טלפונית ומאה מליון שקל בהוראות קבע. זה הנתח הגדול שמביא לנו משלוח ההודעות. מאחר והציבור מורגל לכך שהוא מקבל הודעה על מה הוא צריך לשלם, כך שכשאתה לא שולח לו וגם אם אתה שולח לו אנחנו מקבלים פניות ותלונות על כך, מה אתה שולח לי עכשיו עם קנס, לא שלחת לי את ההודעה הראשונית, זאת טענה שגורה, לא שזה מרגש אותנו -

דוד חיון: איך אתם מגיעים לריביות כאלה?

אבי כץ: לפי החוק, יש תקנות, זה הדבר היחידי שאולי מרתיע אזרחים, אנחנו לא מעוניינים בכל הנושא הזה, היינו מעדיפים שכולם ישלמו בינואר - - -

דוד חיון: כל סוגי הגבייה האחרים לדעתי הורידו את הריביות.

אבי כץ: כל סוגי הגבייה האחרים יש להם - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא ניכנס לזה, השאלה שלנו היתה מה היא ההצדקה - - -

אבי כץ: אני חוזר ואומר שאנחנו לא מתרגשים מהענין הזה של לא קיבלתי הודעה וזה מחייב אותך לשלם עם קנס, כי אתה לא יכול להוכיח ששמת לו הודעה או לא שמת לו הודעה, בשביל זה גם המחוקק באופן טבעי קבע שאין חובה לשלוח כי אין לך הוכחה שאתה שלחת והוא קיבל. זה הדפוס שקיים אצלנו בגבייה, לפי זה אני מתכנן את מהלך הגבייה במשך השנה כאשר יש לי את האופציה הזאת של משלוח הודעות, כאשר יש ירידה פה ושם בהכנסות אני יכול לתגבר את עצמי בלשלוח עוד איזה הודעה.

היו"ר, אמיר גילת: האם במאה ה-21 אין דרכים אחרות להעביר מידע לאזרחים שאינו בדואר ישראל, כגון דואר אלקטרוני, כגון שימוש באתר האינטרנט, כגון שימוש בממשל זמין - - -

דוד חיון: הוא אומר שגם מתקשרים, יש גם את עוה"ד.

אבי כץ: על זה רציתי לדבר עכשיו. זה מה שכתוב גם במסמך, כתבנו במסמך שאנחנו יכולים לעשות, אתה לא יכול מהרגע להרגע לשנות את שיטת הדיוור שלך ואתה לא יכול להרגיל את הציבור לדרך אחרת אם לא עשית הכנות. במסמך הזה כתבנו שאנחנו מבקשים לתת לנו את האפשרות להתארגנות במהלך כמה חודשים על מנת לפנות לציבור, על מנת לפרסם באתר האינטרנט - - -

דוד חיון: יש לנו את הרדיו והטלוויזיה.

היו"ר, אמיר גילת: כמה זה יפחית?

אבי כץ: אני לא יכול להגיד עכשיו כי אני רוצה לדעת איזה היענות תהיה, אין לי כתובות של האזרחים ובניית המאגר היא פונקציה של היענות של הציבור.

היו"ר, אמיר גילת: זה עונה על חלק אחד של בקשתי, זה חלק מרכזי, ל-2013 להכין תוכנית.

אבי כץ: זה מה שאנחנו רוצים לעשות, לקראת אוקטובר - -

היו"ר, אמיר גילת: אני רק אגיד בסוגריים שזה שיהיה לרשות השידור כתובות אימייל של אזרחים זה יכול לשמש אותנו להרבה דברים אחרים.

יואב הורוביץ: אני רוצה להתחבר לדיון מנקודה אחרת, מה יעד הגבייה השנתי שלך?

אבי כץ: 450 מליון.

יואב הורוביץ: נכון לרבעון הראשון כמה גבית?

אבי כץ: נכון לרבעון הראשון, הגשתי לכם נייר, אנחנו היום עומדים על גבייה של 53%.

יואב הורוביץ: זאת אומרת שהגבייה היא לא ליניארית.

אבי כץ: היא לא ליניארית מכיוון שבתחילת השנה יש אופציה לשלם מראש לכל השנה ויש את התשלום השני שהוא נופל בחודש יולי, כך שבדרך ככל אם אנחנו מגיעים לגבייה במחצית הראשונה של מעל 60% אנחנו נעמוד יפה ביעדים. יש היום 54% מכלל התקציב, אנחנו גבינו עד עכשיו 242 מליון שקל מתוך 449 שזה 54%.

יואב הורוביץ: עוד שאלה, ה-450 מליון שקל, יש אפשרות להגדיל תוך כדי שנת התקציב את יעד הגבייה, תיאורטית יש אפשרות כזאת?

דוד חיון: ביעד של השנה יש כוונה להגדיל.

יואב הורוביץ: להגדיל את יעד הגבייה, זאת אומרת יעד הגבייה הוא הערכה שלך, זאת הערכה של המערכת?

אבי כץ: זאת לא הערכה, זה מתבסס על - - -

יעקב בורובסקי: זה מתבסס על שנים קודמות.

יואב הורוביץ: על תחזית וסטטיסטיקה של שנים קודמות?

אבי כץ: כמו שעושים תחזית לתקציב.

יואב הורוביץ: המערכת כולה, אני שואל ברמה של תשומת לב ניהולית, הבכירים במערכת יודעים לאן הגענו ביעד, אנשים בכירים אצלך במערך הגבייה יודעים על כמה אנחנו עומדים כרגע?

אבי כץ: בוודאי. אני כל הזמן מעדכן אותם כי כל הזמן אני מטיל עליהם עוד משימות על מנת לתגבר ולהגביר את מה שלא השגנו, אבל הקצב הזה נראה לי קצב סביר. בשנה שעברה בתקופה מקבילה אנחנו עמדנו על 52% אבל

פה חסר לנו נתח גדול שאנחנו מקבלים ממשרד האוצר על הגמלאים, היינו צריכים לקבל כ-23 מליון שקל בחודש מרץ וביולי עוד 23 מליון שקל, ביחד אנחנו צריכים לקבל 67 מליון שקל.

ערן הורן: אבל זה לא גבייה מהאזרחים.

יעקב בורובסקי: אבל זה עמידה ביעד, הוא צודק.

ערן הורן: זה נספר ביעד.

יואב הורוביץ: מסך כל האנשים שאתה יודע שהם מחוייבים לשלם אגרה, יש בטח איזה שהוא נתון כזה, מי הם סך כל חייבי תשלום האגרה, היה וכולם שילמו, מה היעד האופטימאלי, מה יעד הגבייה האופטימאלי בהנחה שכולם שילמו, על איזה סכום אנחנו מדברים?

אבי כץ: על עוד 200 מליון שקל.

יעקב בורובסקי: אם יש 600 אלף חייבים בהנחה שהם חייבים רק שנה אחת, זה 540 מליון שקל.

אבי כץ: אני מדבר על המחצית.

יעקב בורובסקי: לא, הוא דיבר אופטימאלי.

אבי כץ: מדובר ב-600 אלף בתי אב שצריכים לשלם עוד 400 שקל, זה 240, אני צדקתי.

יואב הורוביץ: 240 מליון שקל נוספים.

היו"ר, אמיר גילת: אתה לא יודע שהם קיימים בכלל.

אבי כץ: אתה יודע שהעברנו את זה למשרדי עו"ד לאיתור.

היו"ר, אמיר גילת: בוא תתקדם ספציפית עם השבעה מליון האלה.

אבי כץ: מה שאני מבקש, שתאשרו לנו את ההסכם עם חברת א.ד הפצות - - -

היו"ר, אמיר גילת: ההתקשרות איתה היא בנק שמאפשר - - -

ערן הורן: מה שהוא שולח משלמים, מה שהוא לא שולח לא משלמים.

יעקב בורובסקי: ההצעה שלי היא סוג של שילוב, מצד אחד אנחנו לא רוצים לכבול את הידיים שלך ומצד שני שבעה מליון שקל הוצאה שנתית, אם בתשלום חד פעמי במסה הגדולה אתה עושה במליון שקל, אז בוא נמשיך בשיטה הזאת שאומרת שכל אימת שאתה צריך סדר גודל של 250 אלף שקל, קרי 200 אלף, אתה תעשה את זה דיפרנציאלי ותסמן לך בצד גם יעד חיסכון, אני חושב שאתה יכול, סתם אני אומר, אנחנו כבר כמעט במחצית השנה, אתה יכול להוציא פחות או יותר את מה שהוצאת בחצי הזה ואם תלך בכיוונים האלה אז גם תוכל להשתמש עדיין באמצעי הזה וגם לחסוך סדר גודל של 50% ולהגיע לחיסכון של שלושה - - -

דוד חיון: פחות התראות בכתב, יותר התראות דרך הרדיו, טלוויזיה - - -

יעקב בורובסקי: יכול להיות שאני טועה, לא יכול להיות שהשבעה מליון זה שיא היעילות, אתה מסכים?

אבי כץ: כן.

יעקב בורובסקי: אז קח על עצמך יעד, תנסה להפחית מהשבעה מליון ואנחנו נעשה איתך את הסוג של הבקרה שכל אימת שאתה צריך סדר גודל של 250 אלף שקל נוספים, תביא לדיון, כדי שלא יהיה בבת אחת.

אבי כץ: זה יקשה עלי בתכנון, אבל אני אעשה את כל המאמצים על מנת לא לשלוח לחינם אגרות ולא לבזבז כספי ציבור - - -

יעקב בורובסקי: אנחנו סומכים עליך, תעשה את זה.

אבי כץ: אז אם אתם נותנים לי את הסמכות הזאת מתוך ה-6.4 - - -

יעקב בורובסקי: כמו שהבאת עכשיו 200 אלף לאישור ל-250 - - -

דוד חיון: כל 250 אלף להביא לאישור 250.

יעקב בורובסקי: זה מה שאני מציע.

אבי כץ: זה יקשה עלי בתפקוד, עכשיו אני עצרתי את המשלוח של חודש מאי כי לא רציתי לקחת על עצמי התחייבות - - -

יעקב בורובסקי: מה יש מיוחד בחודש מאי?

<u>אבי כץ:</u> עוד תזכורת ועוד ריכוזי חובות ואני עצרתי עכשיו את הפעילות לקראת התשלום השני כי אני לא רוצה - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> אולי צריכה להיות איזה שהיא בדיקה אחרי ששנים על גבי שנים מוציאים פה שבעה מליון שקל - - -

<u>אבי כץ:</u> לא שבעה מליון - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> 6.4.

<u>אבי כץ:</u> בשנים עברו הוצאנו ארבעה מליון ו-4.5 - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז למה זה קפץ?

<u>אבי כץ:</u> כי הביול עלה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> תעשו בדיקה, תראו האם יש מתאם בין המשלוח לבין הכדאיות, לא משהו תחושתי, אלא מתאם יותר מסודר - - -

<u>אבי כץ:</u> זה מה שאנחנו עושים כל הזמן.

<u>יעקב בורובסקי:</u> תנסו עוד כלים - - -

<u>אבי כץ:</u> שלחנו 35 הפקות בשנה שעברה ובכל הפקה אנחנו יודעים מה הכנסות ממנה ואם לחזור עליה או לא לחזור עליה, אנחנו עושים את זה בצורה מקצועית ולא עושים את זה בחפ לפ.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני לא אומר שאתם עושים חפ לפ, אני עדיין אומר לך שאם הגעת כמעט למחצית השנה וצרכת עד עכשיו, אם אני מבין נכון, סדר גודל של פחות מ-20% - - -

<u>ערן הורן:</u> זה לא מה שהוא אמר, הוא דיבר על מנה ספציפית. כמה שלחת מתחילת השנה?

<u>דוד חיון:</u> מליון וחצי בערך?

<u>אבי כץ:</u> מליון וחצי וגם בפברואר שלחתי עוד 300 אלף.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה לכולם כמעט.

<u>אבי כץ:</u> לא, בפברואר שלחתי 10%.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> 1.5 פלוס ה-300 זה כמעט הכל.

<u>יעקב בורובסקי:</u> חשבון אני יודע, 6.4, הוא צרך 1.5 - - -

אבי כץ: לא, אבל שלחתי - - -

יעקב בורובסקי: כמה עד היום הוצאת?

אבי כץ: אני לא רוצה לזרוק מספר.

יעקב בורובסקי: אני מחשב את המספרים שאתה אומר.

אבי כץ: אני לא רוצה לזרוק מספר.

יעקב בורובסקי: מה מפריע לך להביא כל מנה נוספת לאישור?

אבי כץ: אני אעשה כל מה שתגידו לי.

יעקב בורובסקי: לא, אני שואל מה מפריע לך.

אבי כץ: זה יקשה עלי בניהול.

יעקב בורובסקי: תסביר לי את הקושי.

דוד חיון: ועדת 250 מתכנסת כמעט כל שבוע.

יעקב בורובסקי: שזאת בעיה נפרדת.

יוני בן מנחם: זה לא נכון, יש הרבה בעיות סביב זה. זה לא נכון מה אתה אומר.

יעקב בורובסקי: נכון, זאת בעיה נפרדת שנקיים עליה דיון אחר.

יוני בן מנחם: זה לא נכון מה שאתה אומר.

דוד חיון: היום התקשרתי לנילי ושאלתי אותה אם יש נושאים השבוע, היא אמרה ליש היא לא קיבלה נושא אחד.

יוני בן מנחם: זה באופן חריג, בתקופה האחרונה רדפנו אחריכם.

יעקב בורובסקי: זה נכון.

אבי כץ: יוני זה לא פייר, כי אנחנו כינסנו ישיבות במיוחד לנושאים מסויימים.

יוני בן מנחם: בסדר, אבל יש הרבה נושאים שוטפים.

דוד חיון: אבל עכשיו אין.

יוני בן מנחם: זה שוכב אצלכם.

דוד חיון: אין נושא אחד.

יעקב בורובסקי: אני מסכים עם יוני.

היו"ר, אמיר גילת: אצלי אין אף נושא.

דוד חיון: אין נושא אחד אצלנו, יוני.

יוני בן מנחם: כמה נושאים יש לך שהעברנו לוועדת 250 אלף?

היו"ר, אמיר גילת: אין אף נושא יוני, שיהיה ברור.

יעקב בורובסקי: תעזבו את ה-250, אתה מכיר את הביקורת שלי לוועד המנהל שהם לא מתעסקים בכסף אז זה ענין אחר - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז הנה, אנחנו מיישמים.

יעקב בורובסקי: לא, זה לא ועד מנהל, זה ועד מנהל על האגרה, אבל זה דיון אחר.

דוד חיון: אבל זה נובע ממה שנאמר.

יעקב בורובסקי: שאלתי אותך מה אנחנו מפריעים, הקטע של ה-250 זאת הבעיה, ההפרעה הניהולית?

אבי כץ: כן, כי אני חושב שאתה לא יכול לעשות הסכם עם חברה שצריך להאריך לה בעוד שנה - - -

דוד חיון: לפי שימוש, ההסכם הוא לפי שימוש.

ערן הורן: הוא אומר שתאריכו לה בשנה וכל מנה של 250 - -

יעקב בורובסקי: יש לך הסכם, יש לך תקציב של 6.4 מליון שקל, מבקשים ממך לנהוג - - -

אבי כץ: אם אתם סומכים עלי אני אנהג בשיא החיסכון, לבוא לפה כל פעם לדיון ומה שתחליטו אני אעשה אבל אני רוצה להגיד רק דבר אחד, אני עובד מול המנכ"ל, הבאתי את הנושא הזה לדיון אצל המנכ"ל בוועדת מכרזים א', הראיתי שם את כל הארגומנטים למה אני צריך, המנכ"ל אישר ואני חושב שמתוך שיקול דעת ומתוך הטיעונים שהבאתי וכל הארגומנטים שהבאתי שמנו על השולחן ולפי ההחלטה צריך להביא ל-250. אני חושב שאם המנכ"ל שמפעיל אותי ונותן אישור וסומך עלי, למה להקשות עלי שכל רגע אני צריך להופיע לפה.

יוני בן מנחם: לא לפה, ל-250.

אבי כץ: אני רוצה להגיד עוד משהו, במהלך השנים צברתי נסיון לא קטן בגבייה ואני מכיר את נושא הגבייה. הגבייה נמצאת בנסיגה גדולה, המערך הזה לא יכול לתפקד בצורה שבה הוא נמצא, יש מערך מיכון ישן, הבאתי לפה ואתם אמרתם שאתם לא מאשרים את השדרוג שלו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבי - - -

אבי כץ: לא, תרשה לי, תמיד אתם עוצרים אותי.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, כי זה לא על סדר היום, אתה גולש, אני אביא את זה לוועד המנהל הבא, אני מבטיח לך - - -

אבי כץ: זה לא ענין של הוועד המנהל - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל יש לי עשרה אנשים בחוץ על נושא דחוף אחר. אנחנו מדברים כרגע רק על הביול - - -

אבי כץ: רק על הביול.

היו"ר, אמיר גילת: אתה פותח עכשיו סוגיות אחרות.

אבי כץ: אני לא פותח, אני רק מראה לכם שכל פעם ב-250 אני נתקל בקשיים, אותו דבר נתקלתי בקשיים עם חברת יעל, בעוד חודש אני מביא עוד פעם את חברת יעל - - -

דוד חיון: אנחנו לא חותמת גומי, מה זה אתה נתקל בקשיים, מה זה המושג הזה נתקל בקשיים, אנחנו עושים בקרה ופיקוח, זה התפקיד שלנו.

היו"ר, אמיר גילת: אבי, לגבי הביול, ל-2013 אנחנו מצפים לראות תוכנית מעשית יותר ברוח המסמך שכתבת, אבל איך אתם עוברים ב-2013 להורדה דרסטית של העלויות.

יעקב בורובסקי: אבל זה תקציב 2013.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, אבל שיתחיל לעבוד על זה כבר עכשיו.

אבי כץ: מה שרציתי להגיד בהמשך לזה זה שאולי ב-2013 כבר לא תהיה אגרה בכלל.

היו"ר, אמיר גילת: אתה יודע שיש דיונים עכשיו על הנושא הזה, לכן אני לא רוצה לפתוח כרגע על הטווח הארוך, אבל הגשת את המסמך אז אני אומר אנא תרגם אותו לפסים מעשיים ב-2013. באשר ל-2012 כרגע ההחלטה היא להביא כל 250 לוועדת 250 ואנחנו נראה בהמשך.

יעקב בורובסקי: כל משלוח, אם אתה צריך 350 ולא 250, נא לא להתבלבל, זה לא 250 כמספר.

אבי כץ: אני לא יכול ככה, אני אומר לך את האמת, תיתן לי קצת גיבוי בזה.

יוני בן מנחם: אני נותן לך גיבוי מלא אבל זאת החלטה שלהם.

היו"ר, אמיר גילת: הנושא הבא הוא תשלומים לפדרציה לתקליטים. עוד נושא שהיה ב-250 ומפאת הסכום הוחלט בתיאום עם יושב ראש הוועדה ואיתי להביא את זה לוועד המנהל. צר לי שהדיון בוועד המנהל מתקיים בפורום דל משתתפים, אבל זאת המציאות.

ליאת בלום: הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות מייצגת את חברות התקליטים, משא ומתן שמתמשך כבר כמה שנים, אחת מהסיבות שבגללה לא התקדמנו במשא ומתן היתה שהם לא נתנו רשיונות אינטרנט, אחרי החלטה של בית הדין להגבלים עיסקיים שבה חייבו אותם לתת רשיונות אינטרנט במגבלות מסויימות התחדש המשא ומתן, אחרי ששנים רשות השידור בכלל לא ישבה איתם לשולחן הדיונים, מאז אנחנו במשא ומתן עיקש מאוד, הרשיונות הם רשיונות קשים מבחינתנו ומבחינת המגבלות שהם יערימו על הרשות, אתם תיכף תראו את זה במצגת, יחד עם זאת אין לנו הרבה ברירות אלא ללכת להליך משפטי במידה ולא נגיע להסכמות ולהסכם.

אמיר ואנג: אחת הסיבות שביקשתי שזה יגיע לוועד המנהל זה ההוצאה האדירה שיש לרשות, אני כרגע מדבר מבחינה עובדתית, לא נוקט עמדה, ההוצאה האדירה שיש לרשות השידור בכל מה שנוגע לנושא של תשלום תמלוגים, הן לפדרציה לתקליטים, יש גופים שאנחנו משלמים להם סכומים גדולים יותר כמו

אקו"ם ורציתי שנביא לדיון את הנושא בכללותו, כל הנושא של תמלוגים שתופס נתח משמעותי ביותר מתקציב רשות השידור.

יעקב בורובסקי: שאלה מקדמית, אנחנו יודעים אם הרשות השניה בהסדר כזה?

היו"ר, אמיר גילת: שם זה על הזכיניות.

יעקב בורובסקי: וקשת ורשת בהסדרים?

אמיר ואנג: בגדול כן, יש משאים ומתנים שמתנהלים.

היו"ר, אמיר גילת: המקרה של רשות השידור יוצא דופן כי יש לנו שני ערוצי טלוויזיה ושמונה תחנות רדיו.

יעקב בורובסקי: אני לא מתווכח אני רק רוצה להבין, יש הסדרים?

היו"ר, אמיר גילת: כן, גם בגלי צה"ל.

יעקב בורובסקי: הם פתוחים לנו, הם חשופים?

ערן הורן: לא, זה סודות מסחריים.

ליאת בלום: הסכומים לא חשופים.

יעקב בורובסקי: והסכם המסגרת בלי הכסף?

ליאת בלום: בסופו של דבר בגלל שחלק מהענין היה חיוב שבית הדין להגבלים עיסקיים חייב אותם, אז פחות או יותר כולם התנקזו לאותו מרחב פעולה שבית הדין חייב. אם יש שינויים כאלה ואחרים אז הם מינוריים וברוב המקרים הסכומים - - -

יעקב בורובסקי: השוני אם הוא יהיה הוא יהיה בכסף.

ליאת בלום: יכול להיות שהוא יהיה גם במתן הרשיונות או בתנאים של הרשיונות, אנחנו סבורים שהמשא ומתן היה מאוד ארוך והגענו לאיזה שהוא קצה, להגיד בוודאות שאף אחד לא מקבל משהו שאנחנו לא הצלחנו להשיג אנחנו לא יכולים.

אמיר ואנג: זה לא בוודאות אבל בסך הכל ההתנהלות של הפדרציה לתקליטים היא שהיא נותנת לכולם את אותו דבר, באופן עקבי הם בסך הכל הוגנים בענין הזה, הם לא נותנים פתאום לתחנת טלוויזיה אחת משהו שהם לא

נותנים לאחרת. מה שאני התבקשתי להתמקד בו מבחינת להציג, זה את המגבלות שיש במובן הבא, אני חושב שעלולה להיות איזה שהיא תפיסה שאם יש לנו רשיון מהפדרציה לתקליטים אז אנחנו יכולים לעשות מה שאנחנו רוצים עכשיו עם התוכניות, לשים בהן כל קטע מוסיקה ואחר כך לעשות עם התוכנית כל מה שאנחנו רוצים בכל זירה, בכל מדיה, בכל צורת מכירה. אז המטרה של המצגת הזאת היא בעיקר להציג ולהראות שזה לא בדיוק המצב, כי יש כל מיני מגבלות שחייבים להיות מודעים להם, מגבלות חמורות יותר וחמורות פחות, אני אסקור את הדברים המרכזיים. נקודה אחת קודם כל, שהיא לאוו דווקא הכי חשובה, מתייחסת לפעילות הארכיון, הארכיון לא במובן של למכור לגופים משדרים אחרים, למכור לאינטרנט זה משהו שנגיע אליו בהמשך, אלא במובן של הארכיון הזה שמגיע ומוכר עותקים לכל מי מהציבור שמגיע ורוצה לקבל עותק של משהו, יש נכונות של הפדרציה לאפשר לנו את הפעילות הזאת, זה לא טריוויאלי מבחינתם אבל הם מוכנים לאפשר את זה, הם מבקשים שאנחנו נגביל את עצמנו ל-50 עותקים לתוכנית, שאלה אם הארכיון שלנו בכלל עובד בצורה שהוא עוקב אחרי כמה עותקים הוא מוכר לציבור, אבל כנראה שזאת אינה מגבלה קשה. לגבי מפיקים ומה שמכונה פה בדרך כלל בעגה קופרודוקציה, שהכוונה היא לסיטואציה שבה רוצים ללכת לאיזה שהיא הפקה שעושה מפיק חיצוני כשחלק מהמתווה המקצועי של ההפקה הזאת הוא להשאיר את הזכויות בידיו של המפיק כדי שהמפיק הוא זה שיוכל למסחר אחר כך את התוכנית הזאת הלאה ולמכור אותה לגורמים אחרים. לפדרציה יש בעיה קשה עם הענין הזה, בעיה שמתחילה ממה שנקרא זכות הסינכרוניזציה. מה שהפדרציה נותנת לנו זה לא רק את הרשיון לקחת ולשדר תוכניות שיש בהן מוסיקה, אלא לקחת ולעשות את הסינכרוניזציה, לקחת קטע מוסיקה ולשלב אותו בתוכנית וידאו בתור פס קול, בתור חלק מהתוכנית. את הזכות הזאת של הסינכרוניזציה וזה ענין קריטי שהוא יטריד אותנו גם בהמשך, הפדרציה טוענת ולמיטב ידיעתנו בצדק, שיש לה את האפשרות לתת את הסינכרוניזציה אך ורק לצרכי שידור. אם אתה לוקח תוכנית ועושה בה את הסינכרוניזציה לא על בסיס זה שהלכת לחברת התקליטים או ליוצר הספציפי וסיכמת איתו שאתה מכניס את

הקטע לתוכנית, אלא אתה עושה את הסינכרוניזציה על בסיס רשיון השמיכה של הפדרציה, אז אתה עשית את זה אך ורק לצרכי שידור ואת אותה תוכנית שלתוכה הכנסת את הקטע המוסיקלי אתה לא יכול אחר להמשיך ולמכור אותה לכל מיני צרכים אחרים. אחד מהדברים שאתה לא יכול לעשות זה להסכים מראש עם המפיק שהזכויות יהיו שלו, הסינכרוניזציה בוצעה לצרכיה של רשות השידור והתוכנית אמורה להיות בבעלותה של רשות השידור ולא בבעלותו של איזה שהוא מפיק.

יעקב בורובסקי: כל תוכנית?

אמיר ואנג: כל תוכנית.

תומר קרני: שיש בה מוסיקה מתקליטים.

אמיר ואנג: שיש בה מוסיקה מתקליטים, נכון.

יעקב בורובסקי: ולמה לרשת או קשת אין את המגבלה הזאת?

אמיר ואנג: זה לא נכון, יש להם את המגבלה הזאת, חוץ ממקרים שבהם הם עושים את הקלירנס - - -

ליאת בלום: הם עושים את הקלירנס ישירות מול חברת התקליטים.

אמיר ואנג: נכון, או משתמשים במוסיקת ספריות.

ליאת בלום: הם לא מסתמכים על הרשיון שמיכה שיש.

היו"ר, אמיר גילת: אני מקווה שזה ברור שפה אנחנו מדברים רק על הפדרציה לתקליטים, יש את אקו"ם שמייצגת את היוצרים ויש את עילם שמייצגת מוסיקאים. זאת אומרת שאנחנו מדברים על הכי קטן כרגע.

דוד חיון: יש גם את הים תיכוני.

אמיר ואנג: הפדרציה למוסיקה ישראלית וים תיכונית נותנת לך מה שאתה רוצה, רק תשלם, הם לא בעייתיים בדברים האלה.

דוד חיון: אז נהפוך גם את אלה ללא בעייתיים.

אמיר ואנג: הועלתה כאן שאלה למה שהם לא יהיו כמו הפדרציה למוסיקה ישראלית וים תיכונית שמוכנה לתת יותר, הסיבה היא שהם עובדים עם רפרטואר בינלאומי, הם כפופים לרשיונות של חברות התקליטים

הבינלאומיות ומה שהם אומרים זה שחברות התקליטים הבינלאומיות, הסינג שלנו זה ענין יוצא דופן, עד כמה שאנחנו יודעים זה נכון, בכל העולם עושים קלירנס ספציפי על יצירות והסינג שיש בישראל, מה שהם מקבלים מהחברות הבינלאומיות זה רק אפשרות לשידור טלוויזיה בישראל. נגיע גם למגבלת ה-בישראל. רשות השידור יכולה למכור תוכנית לגוף משדר אחר, אבל שרשות השידור תהיה הבעלים, שהיא תמכור את זה הלאה, אי אפשר לתת למפיק את הזכויות ושהוא ימכור את זה. לגבי פעילות חו״ל ושימושים אחרים, קודם כל הרשיון שלנו הוא לשידור בישראל, יש בעיה עם שידורי רדיו שהכוונה שלנו היא לשדר ב-AM ושיקלטו אותם גם במקומות אחרים, זה לא תואם לרשיון שלנו עם הפדרציה.

__יעקב בורובסקי:__ כלומר בתוכניות שמראש מיועדות לחו״ל אנחנו לא נשתמש בתקליטים.

__אמיר ואנג:__ זה לא משהו שאנחנו עושים היום אבל, כן, זה מה שצריך לעשות.

__יעקב בורובסקי:__ זאת הנגזרת.

__אמיר ואנג:__ זאת הנגזרת.

__יעקב בורובסקי:__ סתם בשביל ההבנה שלי, למה מגבלה כזאת חשובה להם.

__אמיר ואנג:__ המגבלה הזאת חשובה להם, היא חשובה לחברות התקליטים הבינלאומיות.

__יעקב בורובסקי:__ לאליהו בן און יש תוכנית בינלאומית, הוא משדר בשעות הקטנות, אם אני מבין נכון מוסיקה מתוך תקליטים שמשודרת - - -

__מיקי מירו:__ זה שידור בארץ.

__אמיר ואנג:__ קולטים אותו בכל העולם ולא רק אותו.

__מיקי מירו:__ את כל התוכניות שלנו יכולים לקלוט בכל העולם.

__יעקב בורובסקי:__ בקליטה אין בעיה, רק בשידור, זה מה שאתם אומרים?

__אמיר ואנג:__ קולטים בגלל איזה משדר?

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> באינטרנט.

<u>אמיר ואנג:</u> תיכף נגיע לאינטרנט. יהיו לנו כמה דברים על האינטרנט.

<u>מיקי מירו:</u> האינטרנט החליף את הגלים הקצרים, גם בארץ יש לנו בעיות קליטה אז אתה רץ לחו״ל.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אז אליהו משדר לחו״ל רק באמצעות האינטרנט.

<u>אמיר ואנג:</u> תיכף נגיע בהרחבה לאינטרנט. מכיוון שהזכויות שלנו הן לצרכי שידור בישראל, יש לנו בעיה עם מכירת תוכניות לחו״ל, זאת נקודה שאנחנו העלינו כבר מול הפדרציה והתשובה שלמיטב ידיעתנו היא נכונה ומלאה, הם לא יכולים לתת לנו יותר, הפדרציה הישראלית אין לה את היכולת לתת לנו רשיון סינג ושיהיה כתוב שאנחנו יכולים לקחת ולמכור את התוכנית הזאת לשידור בחו״ל. יש גם בעיה עם למכור את התוכניות לשימוש שאינו שידור, לדוגמה הצגה פומבית בקולנוע או באל על, גם זה בעיה. רשימות שידור, בסך הכל יש התקדמות ברשות בענין, בשלב מוקדם יותר זה היה ענין מאוד בעייתי, הם דורשים לקבל את כל רשימות השידור בקבצי אקסל, לא ברשימות נייר הישנות שהיו, הם דורשים גם פיצוי מוסכם במקרה שהרשימות לא תהיינה תואמות למציאות, זה כמובן דבר שאנחנו מתנגדים לו מכל וכל, אבל זאת נקודה שהם בינתיים לפחות מתעקשים עליה. אני עובר לרשיונות האינטרנט ופה יש איזה שהוא עולם חדש שקודם כל אני צריך להסביר על סוגי הרשיונות שהם נותנים. הם נותנים ארבעה סוגי רשיונות, אחד זה סימולקסטינג, שידור בו זמנית באינטרנט או בסלולר של מה שעובר מעל גלי האתר מה שנקרא או בשידורי כבלים ולוויין. סטרימינג און דימנדס, זה VOD לצורך הענין באינטרנט, זה יכול להיות גם של תוכניות רדיו, סיטואציה שבה יש איזה שהוא קובץ גדול של תוכניות שהגולשים באינטרנט יכולים לגשת ולהתחיל לצפות בתוכנית או להקשיב לתוכנית רדיו און דימנד.ווב קסטינג, זה רשיון שאנחנו לא לוקחים, לפחות בינתיים במשא ומתן, זה רשיון להקמת תחנת רדיו או טלוויזיה אינטרנטית, משהו שהוא לא קשור בכלל לשידורים שלנו מעל גלי האתר אלא איזה שהיא תחנת שידור עם לוח שידורים שלה, לא און דימנד אלא שידור ליניארי לפי

לוח שידורים, זה רשיון שלפחות בינתיים במשא ומתן אנחנו בכלל לא לוקחים מכיוון שרשות השידור לא עושה את הדבר הזה.

חנה מצקביץ: כרגע.

תומר קרני: מותר לנו חלקים לא משמעותיים מתוך השידורים לעשות בווב קסטינג.

אמיר ואנג: מבחינת השינויים בחוק.

ליאת בלום: החוק החדש, כן.

אמיר ואנג: אז זה משהו שאולי אנחנו צריכים להכניס לתוך המשא ומתן המסחרי עם הפדרציה, זה לא היה על הפרק.

ליאת בלום: לא, הרשיון הזה הוא רשיון עם הרבה מגבלות, יכול להיות ששווה לנסות לשדר את מה שאנחנו רוצים לא דרך הרשיון הזה, יש לו מגבלות טכניות.

אמיר ואנג: אלה רשיונות שאפשר לקבל, אני תיכף אדבר על כמה מגבלות של מה בדיוק אפשר לעשות בכל אחד מהרשיונות האלה, אבל מגבלה אחת שצריך מראש לזכור ולהכיר היא שיש מה שנקרא החרגות. יש אפשרות ליוצרים, לחברות תקליטים להגיד, התוכנית הזאת היא בסדר לטלוויזיה, היא לא בסדר באינטרנט ולכן בעיקרון כשמפיקים תוכנית ורוצים שהיא תהיה אחר כך כשירה גם לאינטרנט וגם לסלולר צריך מראש כל יצירה שמכניסים לבדוק שזאת יצירה שלא הוחרגה. אני אוסיף כאן משהו במאמר מוסגר, אם היום אנחנו מפיקים תוכנית טלוויזיה ומחר היוצר יחריג אותה מהאינטרנט, אז יש מה שנקרא בזכות מאבקים שאני הייתי שותף להם מהצד של פרטנר ולא מהצד של רשות השידור, יש עיקרון של מה שנקרא נגעת נסעת. אם היום אנחנו מפיקים תוכנית וביום ההפקה לא היתה החרגה לאינטרנט, אם מחר היוצר או חברת התקליטים תחריג את זה מהאינטרנט זה לא תופס לגבי התוכנית שאנחנו כבר הפקנו, היא בסדר לאינטרנט, אבל בשלב ההפקה צריך לבדוק כל יצירה ולראות שהיא לא הוחרגה. רישוי לאתר האינטרנט של רשות השידור, כמה דברים שצריך לדעת לגביו. קודם כל זה לאתר האינטרנט של רשות השידור, זה לא ליוטיוב וגם לא לפייסבוק, גם אם יש לנו רשיון

זה לפעילות האינטרנט שלנו, אנחנו לא יכולים לקחת ומכוח הרשיון הזה להעלות דברים ליוטיוב וגם לא לפייסבוק. אנחנו יכולים לשים לינקים בפייסבוק לתוכניות שלנו שמי שילחץ יגיע ויראה דברים מאתר האינטרנט של רשות השידור, אבל אנחנו לא יכולים לעשות ערוץ יוטיוב. אתר אינטרנט שהוא לא שלנו ושיש לו איזה שהוא שיתוף פעולה איתנו ושאנחנו רוצים שיהיו בו תכנים שלנו, צריך לקבל בעצמו רשיון. הרשיון שלנו לא מכסה תוכן שלנו כשהוא מופיע באתר של Yנט לצורך הענין.

<u>מנחם גרניט:</u> גם אם זה לינק?

<u>אמיר ואנג:</u> אם זה לינק אז זה בסדר, אם זה לינק אז הוא מגיע ורואה את זה באתר שלנו, אבל אם זה ממש ב-Yנט או בוואלה אז לא. גיאוגרפיה, השידור באינטרנט צריך להתבצע מישראל - - -

<u>מיקי מירו:</u> כשאתה אומר לא פייסבוק אז גם אם זה פייסבוק שהוא שלי, ששייכתי אותו אלי, או יוטיוב ששייכתי אלי?

<u>אמיר ואנג:</u> כן, בהחלט. יש מגבלות גיאוגרפיות, השידור צריך להתבצע מישראל, הוא יכול להיקלט בישראל וברשימה של מדינות, בסך הכל רוב המדינות נמצאות ברשימה הזאת, ארצות הברית לא נמצאת אבל יש לגביה איזה שהוא הסדר מיוחד, הודעה של חברות התקליטים האמריקאיות שהן לא יתבעו על שידור שמקורו בשורה ארוכה של מדינות וישראל ביניהן ושנקלט גם בארצות הברית. צריך לשים מנגנונים טכניים שיוודאו שבאמת מי שמנסה להגיע ולראות את התוכנית ממדינה שאינה נמצאת ברשימה הזאת, הרשימה בסך הכל היא מאוד נרחבת, לא יכול לצפות בה. יש לנו אפשרות, אולי כרגע זה קצת מובן מאליו, היה שלב שבו זה היה אסור עד שנלחמנו בענין הזה, אנחנו יכולים לתת לקבלן כמו קסטאפ, אנחנו יכולים לעבוד עם קסטאפ, זה אתר האינטרנט שלנו אבל זה בסדר אם קסטאפ מפעילה בשבילנו את השירות. שידור סימולקאסט, רשיון סימולקאסט הוא יחסית הכי פשוט, כל מה שבטלוויזיה וברדיו יכול ללכת גם בסימולקאסט, אבל צריך לזכור שזה סימולקאסט, אותו דבר באותו זמן, לא עורכים, לא משנים, אין גירסה שהיא קצת אחרת בגלל שזה אינטרנט, זה צריך להיות אותו דבר בלי עיכוב, בלי עריכה ובלי שינויים, סימולטני. סטרימינג און דימנד, כאן יש כמה מגבלות שהן

קשות. אני אצא לרגע מאיזה שהיא תפיסה שאולי עלולה להיות. עלולה להיות תפיסה שאומרת שכשאנחנו נקבל את הרשיון מהפדרציה כל מה שיש כרגע יהיה בסדר. ומה יש כרגע, כרגע יש באתר האינטרנט של רשות השידור המון תוכניות רדיו בלי שום מגבלת זמן, הן נמצאות שם תיאורטית לתקופה בלתי מוגבלת - - -

<u>מנחם גרניט:</u> זה לא נכון, תוכניות רדיו נמצאות באתרים של רשות השידור עשרה ימים בלבד.

<u>אמיר ואנג:</u> יש גם כאלה שנמצאות יותר?

<u>מנחם גרניט:</u> אם מבקשים, אם עורך מבקש אז זה יכול להישאר יותר. אבל בעיקרון הכלל הוא עשרה ימים.

<u>אמיר ואנג:</u> אני זוכר ששמעתי על איזה שהיא תפיסה שאומרת שיהיה לנו ארכיון של הכל באינטרנט כדי שהציבור יוכל - - -

<u>מנחם גרניט:</u> בשלב של אחרי הדיגיטציה.

<u>אמיר ואנג:</u> שהציבור יוכל להיכנס ויהיה לו את כל מה ששודר ברשות השידור ב-30 שנה האחרונות. אז פה יש נקודה שהיא קשה מבחינת ההתנגשות של התוכניות והדברים שהיינו רוצים לעשות לעומת מה שהרשיון מתיר לנו. קודם כל עם הרשיון של סטרימינג און דימנד אנחנו יכולים לעשות סטרימינג, הגולש נכנס ובזמן אמת זה מגיע אליו והוא צופה ואנחנו יכולים לעשות גם מה שנקרא טיימד אאוט ברודקאסט, המשתמש יכול להוריד אליו קובץ אבל זה קובץ שהוא מוגן ב-DRM והגנות DRM קובעות שיש פרק זמן מסויים שאחרי שהוא יחלוף המשתמש לא יוכל יותר לצפות בקובץ הזה. הקובץ אצלו אבל הוא נעול והוא לא יכול יותר לצפות בו או להקשיב לו. אנחנו יכולים לשים שם רק תוכניות ששידרנו קודם לכן בטלוויזיה או ברדיו, אנחנו לא יכולים לשים שם תכנים אחרים שלא שידרנו בכלל בטלוויזיה או ברדיו, זאת מגבלה שאני מבין שיכול להיות שהיא תהיה רלוונטית עכשיו לדברים חדשים שרוצים לעשות, זאת מגבלה שיש. פרק זמן מקסימלי שתוכנית יכולה להיות, אז כאן מה שהם עושים זה הבחנה בין תוכנית רדיו או טלוויזיה שהשימוש במוסיקה בה הוא אגבי לבין תוכנית שהשימוש במוסיקה בה אינו אגבי. שימוש אגבי זה אומר שמקטעי ההקלטות והרפרטואר של

הפדרציה כל פעם שאתה משתמש בהקלטה זה לא באורך המלא שלה ובכל מקרה זה לא עולה על 60 שניות וסך כל המוסיקה מהרפרטואר של הפדרציה בתוכנית לא עולה על 10% מאורכה של התוכנית. זאת המגבלה. בעיקרון צריך לקחת כל תוכנית, לבדוק בה את הפרמטרים האלה ולפיהם להחליט האם השימוש במוסיקה הוא אגבי או לא. אם השימוש במוסיקה אינו אגבי אז אתה יכול לשים את התוכנית אחרי שהיא שודרה לראשונה ברדיו או בטלוויזיה, אתה יכול לשים אותה באינטרנט, להוריד אחרי, כרגע זה שבעה ימים, הם אומרים לנו שהם מרחיבים את זה ל-30 ימים. חוץ מזה יש לנו מגבלות על הממשק למשתמש, מגבלות די טפשיות, זה נראה ממש ביזארי, גם על זה נלחמנו בבית הדין להגבלים ולא הצלחנו בנקודה הזאת. מותר שיהיה למשתמש כפתור פאוז, אסור שיהיה לו כפתורים של דילוג קדימה או אחורה, חוץ מלנקודות זמן שאנחנו קובעים מראש ושהן לא פחות מחמש דקות.

<u>ליאת בלום:</u> אני רק אתרגם את זה. הרעיון הוא שמישהו חייב לנהל את זה, שיטת השידור שלנו היום באינטרנט לא תעמוד במגבלות האלה. זה שיש אפשרות שבנוסף לרשיון הזה שלחלק מהדברים אנחנו כן יכולים להיכנס בתוך גדר הרשיון לעומת זאת בחלק מהדברים נצטרך לפנות לחברות התקליטים באופן ישיר, כי אנחנו על ההסכם ועל המגבלות האלה ישבנו עם אגף מערכות מידע לא מעט, אני לא אציין אפילו את מספר השעות, היום בשיטת השידור ובטכנולוגיות שיש להם הם לא יעמדו במגבלות לא מבחינת מנגנוני האבטחה, לא מבחינת השליטה איזה תוכניות עולות - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אבל יש פונקציה חדשה, רכזי תוכן שדיברנו עליהם.

<u>ליאת בלום:</u> אני לא בטוחה שהם יכולים לענות על המגבלות האלה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז מי יעשה את זה?

<u>דוד חיון:</u> זה עלה בוועדת מדיה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון, מי יעשה את זה?

ליאת בלום: לא מדובר כאן על בעיה של זכויות, מדובר כאן במישהו שיבדוק מתי עלתה התוכנית - - -

היו"ר, אמיר גילת: מי, מי מבין 1,900 עובדי רשות השידור - - -

ליאת בלום: מנהלי אתר.

דוד חיון: אבל הוחלט שיהיה מישהו.

חנה מצקביץ: זה צריך להיות אולי במבנה הארגוני וזה קשור לא רק לארגון הזה, לכל הארגונים שאמורים - - -

היו"ר, אמיר גילת: כרגע הדבר שהכי קרוב זה אותם רכזי תוכן שאנחנו מגייסים בשביל להסדיר זכויות, הם יוכלו לעסוק גם בזה.

ליאת בלום: תקרא להם איך שתקרא - - -

היו"ר, אמיר גילת: מחר המנכ"ל צריך להטיל, על מי הוא מטיל את זה?

יעקב בורובסקי: אני לא מסכים בכלל לדיון שהתפתח פה, הוא מטיל את זה על מנהל הרדיו ומנהל הרדיו ימצא את בעלי התפקידים.

דוד חיון: זה מה שהוחלט.

היו"ר, אמיר גילת: הפורום הזה צריך לקבוע עכשיו, יש הנהלה והיא תעשה את מה שהיא צריכה לעשות.

היו"ר, אמיר גילת: רק אמרתי שהכיוון הוא רכזי התוכן.

ליאת בלום: רק צריך להיערך לזה.

יעקב בורובסקי: זאת מטלה, זה לא פונקציה של כוח אדם.

אמיר ואנג: עוד מגבלה שמסבכת קצת את החיים, אם אורכה של התוכנית קצר מ-20 דקות אז קטעי המוסיקה צריכים להיות לא אורכה המלא של ההקלטה, לא יותר ממחצית מאורכה ובכל מקרה פחות מדקה. אני רוצה לתרגם את המשפט הזה, קחו לדוגמה תוכנית תחקירים, היו בה כל מיני קטעים ואנחנו רוצים לשים כתבה אחת ואנחנו שמים אותה כתוכנית, זאת אומרת שהמשתמש כשהוא יגיע, הוא גולש, הוא לא רואה את כל מבט שני אלא הוא רואה את הכתבה הנוכחית, והכתבה הזאת היא פחות מ-20 דקות. אז פתאום הקטע המוסיקלי שהיה

בתוך תוכנית התחקירים הזאת שעל התוכנית כולה הוא היה בסדר, אבל אם אתה שם כתבה אחת והיא פחות מ-20 דקות, אז יש לך עוד מגבלה על המוסיקה, שהקטע המוסיקלי בה צריך להיות קצר מדקה.

מיקי מירו: אז כדאי להוריד את המוסיקה.

אמיר ואנג: זה משהו שעושים, להחליף מוסיקה לדברים.

ליאת בלום: מחליפים למוסיקת ספריות שהיא משוחררת מזכויות.

אמיר ואנג: דרישות טכנולוגיות, יש דיווחים שאנחנו צריכים לספק על אתר האינטרנט, כמה גלשו לכל תוכנית, כמה צפו בכל תוכנית ויש עוד נספחים טכנולוגיים עם כל מיני הוראות לגבי השרתים, צריכים להיות בהם כל מיני מנגנונים של DRM, איך אתה שומר את הקבצים, איך אתה מעביר אותם הלאה, אלה מגבלות שאמורות להיות פיזיביליות, זה לא משהו בלתי אפשרי, השאלה אם יש כרגע את המנגנונים האלה או לא. בישיבה שעשינו עם הגורמים הטכניים התשובה היתה שכרגע לא, אבל זה לא דברים שהם בלתי אפשריים.

יעקב בורובסקי: כמה זה עולה לנו כל הסיפור הזה?

אמיר ואנג: של לעמוד בדרישות הטכנולוגיות?

יעקב בורובסקי: לא, של כל העסק.

מיקי מירו: האמת שהם צריכים לשלם לנו על זה.

יעקב בורובסקי: נכון.

אמיר ואנג: לטוב ולרע בזה אני סיימתי את סקירת המגבלות.

מנחם גרניט: אתמול היה ב-88 FM יום התקליט הבינלאומי, זה אומר בהקשר של הפדרציה לתקליטים, תקליטים זה דבר שהיום לא קיים, אנחנו מדברים על דברים ארכיוניים - - -

ערן הורן: לא, זה זכויות בהקלטה.

מנחם גרניט: צריך לדעת באיזה עולם אנחנו חיים, אנחנו לא חיים בעולם של תקליטים, הפדרציה לתקליטים עד כמה שאני מבין מתעסקת עם חומר ארכיוני, כמו שהיה פעם.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, כל דבר שיוצא היום בדיסקים.

<u>דוד חיון:</u> זה תקליטים ודיסקים.

<u>אמיר ואנג:</u> זה הזכויות במאסטר מה שנקרא.

<u>ליאת בלום:</u> מדובר על כל מה שמוקלט, זה שהם נקראים תקליטים זה כי השם שלהם - - -

<u>אמיר ואנג:</u> אתה רוצה משהו שזה לא כולל וכדאי לדעת, תוכנית שבה רשות השידור הקליטה, זה לא.

<u>מיקי מירו:</u> כל דבר שהוא לא שידור חי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> עכשיו אתם מבינים למה זה בא לפה. ספציפית הנושא הזה של הפדרציה לתקליטים בא לפה כי יש לנו בקשה לתשלום וזה בא מ-250. היה חשוב להיכנס לכל העולם הזה של התמלוגים, זה הוצאות מטורפות, עובדתית, בלי אמירה ערכית. הדבר הנוסף הוא לראות האם אנחנו יכולים לצמצם עלויות, שאנחנו נבין עכשיו כשאנחנו נכנסים לעולם המדיה הדיגיטלית במה זה כרוך גם מהבחינה הזאת. סתם למשל, אין פה אנשי טלוויזיה, רדיו זה יותר מורכב מצד אחד ויותר פשוט מצד אחר, אבל האם הטלוויזיה הישראלית יכולה להתקיים בלי שימוש בחומרים של הפדרציה לתקליטים.

<u>ליאת בלום:</u> אני לא איש טלוויזיה אבל אני אנסה לענות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> את מכירה את הנושא.

<u>ליאת בלום:</u> זה אפשרי תיאורטית, תיאורטית אפשר לקחת מוסיקת ספריות, אפשר לקחת מוסיקה מקורית - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> מה זה מוסיקת ספריות?

<u>ליאת בלום:</u> מוסיקת ספריות זה מוסיקה שהיא לא אותו שיר שהקליטו באולפן הקלטות כמוצר מדף שמשלבים אותו, זאת מוסיקה שעורכים אותה במיוחד לצורך שילוב בכל מיני תוכניות או לצורך, היא בעיקר נעשית באמצעים טכניים ובדרך כלל הרשיונות שלהם מאוד רחבים.

יעקב בורובסקי: אם אני הבנתי מאמיר, הוא יודע להגדיר שתי צורות של מוסיקה, האחת זה תקליטים, דיסקים וכו' והשניה זה מה שאתה מייצר באולפנים שלך.

אמיר ואנג: וחוץ מזה יש את הספריות.

יעקב בורובסקי: תסביר לי את המושג ספריה, מאיפה אני מביא - -

היו"ר, אמיר גילת: יש בנק של יצירות שמישהו כותב - - -

אמיר ואנג: הוא מקליט במיוחד - - -

יעקב בורובסקי: שלמה ארצי - - -

היו"ר, אמיר גילת: בדיוק לא שלמה ארצי.

יעקב בורובסקי: תנו לי לשאול, שלמה ארצי יכול להופיע בדיסק, בספריה ובאולפן?

אמיר ואנג: אני אתן לך דוגמה, יש איזה שהיא תוכנית דרמה והם הולכים להיכנס כרגע למועדון ריקודים, אז אתה יכול לקחת מהדיסק של הלהקה כמו ששומעים ברדיו ולשים את זה ואת זה אתה תיקח מהפדרציה, או יש גם את האפשרות שאתה תפנה לחברת התקליטים ותגיע איתה להסכם שאתה הולך להכניס את הקטע הזה. חוץ מזה אתה יכול לקנות רשיון לספריה ששם יהיה לך מוסיקה לריקודים א', מוסיקה לריקודים ב' והיא לא של חברת התקליטים, זה מישהו ישב ובמיוחד הקליט ואת זה מוכרים לגופי שידור.

יעקב בורובסקי: אבל זאת מוסיקה שכוללת גם כאלה שמופיעים על הדיסקים?

אמיר ואנג: לא.

יעקב בורובסקי: אז אין לך ברירה.

היו"ר, אמיר גילת: בשביל לסבר לך את האוזן זה מוסיקת מעליות נקרא לזה.

יוני בן מנחם: זה הענין, שאין לך ברירה.

יעקב בורובסקי: אז אין דיון, אז בשביל מה אתם מנהלים דיון.

ליאת בלום: יש לנו רשיונות, יש לנו שלוש חברות - - -

יעקב בורובסקי: אז מה הדיון שלנו?

היו"ר, אמיר גילת: תיכף נראה מה הבקשה הספציפית פה.

אמיר ואנג: כי לפעמים כשנכנסים למועדון ריקודים אז המוסיקה צריכה להיות של שלמה ארצי כי זה חלק מהתסריט.

ליאת בלום: תיאורטית אפשר לקבל החלטה לדוגמה, לשאלתו של אמיר בנושא הטלוויזיה, שמהיום כל מהדורות החדשות וכל הסרטים התיעודיים המוסיקה הנלווית אליהם היא מוסיקת ספריות. אפשר לקבל החלטה כזאת, אני לא יודעת להגיד מה ההשלכות התכניות, יכול להיות שאנשי תוכן יתנגדו לזה.

יעקב בורובסקי: אפשר לקבל החלטה לא לשדר.

ערן הורן: לפי ליאת למשל את הקליפ של הלהקה שהולכת לאירוויזיון אסור לשדר בערוץ הראשון.

ליאת בלום: נכון, אמרתי שיש לזה השלכות קשות על התוכן.

היו"ר, אמיר גילת: הבקשה המונחת לפתחנו, מה ביקשתם ב-250?

ערן הורן: מבחינה כספית נוהל משא ומתן מאוד ארוך, הבקשה היא לאשר הסכם לשלוש שנים כשהעלות בגין 2011 כולל מע"מ ואינטרנט היא כ-6.2 מליון שקל - - -

יעקב בורובסקי: היא תוקצבה ל-2011?

ערן הורן: כן.

יעקב בורובסקי: ככה זה תוקצב ל-2011?

ערן הורן: לא ל-2011, זה תוקצב מ-2012 ואילך, אם עשינו הפרשות ב-2011 אני לא זוכר לענות לך.

יואב הורוביץ: זאת אומרת מה שאנחנו מאשרים ל-2011 זה תוספת הוצאה?

ערן הורן: אני לא בטוח. כדי שתהיה לכם כל התמונה, עד 2015 זה צומח בהדרגה וב-2015 זה מגיע לשמונה מליון שקל כולל מע"מ וכולל זכויות לאינטרנט.

היו"ר, אמיר גילת: ב-250 קיבלנו את הנתון הזה רק כבקשה ספציפית של הפדרציה ואז אמרנו מפאת גובה הסכום ומקובל בעולם שיש מודל של חלוקת התמלוגים בין גופי הגבייה השונים.

ליאת בלום: כל אגודות הגבייה.

היו"ר, אמיר גילת: ומה שביקשתי לבדוק זה שהסכום שננקב פה עומד במודל הבינלאומי ושאנחנו לא משלמים הרבה מדי או פחות מדי לפדרציה. אז האם יש לכם תשובה על זה? תסבירי רק את המודל בעיקרון.

ליאת בלום: קודם כל יש כמה מודלים, המודל שאתה הצגת ב-250 הוא לא המודל היחיד, המודלים האלה נבנים על סמך סטטיסטיקות, גם אנחנו לדעתי פעם בשנה מגישים ל-EBU את כל הנתונים, זה מה שהם עושים, לוקחים את כל המדינות ומצליבים לכדי מודל, אבל זה מודלים תיאורטיים, יכול מאוד להיות שבעולם בפועל משלמים יותר או פחות.

היו"ר, אמיר גילת: מה ששואל בורובסקי למשל, זה על סמך מה קובעים את הסכום שישה מליון, למה דווקא שישה מליון ולא שבעה מליון ולא שלושה מליון.

ליאת בלום: על סמך משא ומתן - - -

אמיר ואנג: הם גם תמיד יוצאים מנקודת אקו"ם.

ליאת בלום: שיוצא גם מנקודת אקו"ם וגם - - -

ערן הורן: מבחינת אקו"ם הסכומים הרבה יותר גבוהים.

יואב הורוביץ: אם נגיד שאנחנו לא מאשרים את זה - - -

ליאת בלום: יש לי עוד הערה, אנחנו גם מסתמכים על מה ששולם, במשך כמה שנים שילמנו לפדרציה סכום שהגענו אליו לפי הסכם פשרה ואחר כך המשכנו לשלם את אותו סכום.

חנה מצקביץ: היינו איתם כבר בבתי משפט.

יעקב בורובסקי: מה היה בבתי המשפט?

חנה מצקביץ: הם תבעו אותנו והגענו לפשרה.

יעקב בורובסקי: זאת הפשרה שאנחנו צריכים לאשר?

ליאת בלום: לא, זאת פשרה שלפני כמה שנים. לא היינו לאחרונה בבית משפט.

יעקב בורובסקי: אני אשאל אתכם את השאלה הכי גסה שיכולה להיות, איזה מרווח גמישויות יש לנו בכלל, מה אתם אומרים לנו, אתם אומרים לנו זה ראה וקדש או אתם אומרים לנו שבגלל שאנחנו נמצאים בעמדה נחותה אז הם מנצלים את זה. יש לנו איזה שהוא מרווח במשא ומתן הזה? אני שואל, אני לא יודע, אין לי צל של מושג חוץ מלשאול אתכם - - -

יוני בן מנחם: מבחינת התוכן לא.

יעקב בורובסקי: לא תוכן, כסף.

ערן הורן: המשא ומתן הכספי מוצה. לגבי החלופה - - -

יעקב בורובסקי: אם הוועד המנהל יגבה אתכם בכך שיגיד לכם תרדו משישה לשלושה מליון, סתם אני אומר, יש לזה סיכוי?

ערן הורן: לא, עשינו את זה כבר.

יוני בן מנחם: עשיתם את זה ב-250, אני כתבתי להם, הסמכתם אותנו והם דחו את זה ואיימו עלינו בתביעה משפטית.

יעקב בורובסקי: דחו את זה.

יוני בן מנחם: לא רק שדחו, גם איימו בתביעה משפטית.

יעקב בורובסקי: זאת אומרת שטווח ההחלטה שלנו זה או לאשר או ללכת לבית משפט?

יוני בן מנחם: כן.

אמיר ואנג: זה לא בית משפט במובן של אנחנו יוצאים נגדם, אלא יש תהליך מסודר בפטור שהם קיבלו מהממונה שאפשר ללכת לבוררות או לבית משפט שיכריע בצורה - - -

היו"ר, אמיר גילת: על פי איזה מודל אתם עובדים?

ליאת בלום: אתם לא עובדים לפי מודל.

היו"ר, אמיר גילת: אז איך נקבע היחס בין אקו"ם לפיל?

יעקב בורובסקי: מתי היה הדיון בבית משפט?

ליאת בלום: זה לא נקבע. אני מסבירה שוב, אנחנו עובדים היום - - -

יעקב בורובסקי: אפשר ללכת לבית משפט עוד פעם, לבוררות?

ליאת בלום: כן, אפשר.

יעקב בורובסקי: כדאי ללכת לבוררות?

חנה מצקביץ: אתם רוצים ללכת לבוררות?

יעקב בורובסקי: אני שואל אם זה כדאי, זה נכון, אנחנו פחות או יותר יכולים לקבל החלטה על סמך המסר שאתם מעבירים לנו.

יוני בן מנחם: בוררות יכולה גם להגדיל את הסכום.

יעקב בורובסקי: כן, סיכוי סיכון, אני שואל, אתם השחקנים.

יוני בן מנחם: כי פה היה משא ומתן וזאת פשרה.

יעקב בורובסקי: לא, הפשרה היא כבר - - -

יוני בן מנחם: לא, גם המשא ומתן הזה היה - - -

ליאת בלום: הם רצו סכומים הרבה יותר גבוהים.

ערן הורן: הדרישות שלהם בתחילת המשא ומתן וגם כנראה בהליך משפטי יהיו אחרות כלפי מעלה.

יוני בן מנחם: משמעותית כלפי מעלה. לכן המלצנו לכם לאשר את זה.

יעקב בורובסקי: כמה שילמנו לפני שנה או שנתיים או שלוש?

ערן הורן: שילמנו בכל השנים האחרונות 1,166,697 דולר.

יעקב בורובסקי: ומה עכשיו מבקשים מאיתנו?

ערן הורן: מדובר על 6.2 מליון שקל וזה מגיע עד שמונה מליון שקל ב-2015.

חנה מצקביץ: אבל קודם לא היה אינטרנט.

יעקב בורובסקי: איך מוסבר הגידול?

ערן הורן: קודם כל הדולר ירד, מהנקודה שבה עשו את הסיכום.

היו"ר, אמיר גילת: אחד המודלים שאני שמעתי עליו וזה מה שביקשתי לבדוק, זה שעוגת התמלוגים מתחלקת שני שליש יוצרים ושליש זכויות שכנות, כשהזכויות של היוצרים מתחלקות לארגוני היוצרים חצי מהשני שליש והחצי השני בין כל אלה, הפדרציה שבה אנחנו עוסקים עכשיו זה זה. זה רבע מהרבע - - -

ליאת בלום: אבל יש שם טעות טכנית, עילם ואשכולות זה בשכנות צריך להיכנס.

היו"ר, אמיר גילת: היחס צריך להיות, אם זה המודל שאנחנו מדברים עליו, היוצרים הם שני שליש מסך העוגה - - -

ערן הורן: אני לא יודע, אני לא מכיר את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לוודא שהפדרציה עומדת במודל הזה.

אמיר ואנג: אבל אז יוצא שהפדרציה צריכה להיות רבע מאקו"ם. אנחנו בערך בפדרציה רבע מאקו"ם?

ערן הורן: אני לא יודע, אני לא מכיר את המודל הזה.

אמיר ואנג: לא, מספרית הפדרציה יוצאת רבע מאקו"ם?

מיקי מירו: 24 ו-6.

היו"ר, אמיר גילת: אם זה עומד במודל אז אין בעיה.

יוני בן מנחם: לא, זה שליש, זה שמונה בסוף.

ערן הורן: בסוף זה שמונה אבל גם אקו"ם זה פונקציה של ההכנסות.

יעקב בורובסקי: ההצעה שלי היא כזאת, אם זה אפשרי להגיע איתם להסכם אחיד בלי הצמיחה, בלי גידול בשנתיים הקרובות.

ערן הורן: לא דרך משא ומתן.

היו"ר, אמיר גילת: הם באים לפה כבר אחרי משא ומתן. ההנהלה אומרת, לכאן הגענו.

יעקב בורובסקי: אם אין ברירה אז תשלמו. נשלם. אני מבין מה אתם אומרים, גם אין לנו כלים לקבל החלטה, אני מודה שזה לא מוסבר מספיק טוב

למה יש גידול. לי לא מוסבר מספיק טוב, למה השנה אני משלם שישה וב-2015 אני משלם שמונה שזה עוד 20%.

אמיר ואנג: הם טוענים שזה תיקון של עיוות, תיקון הדרגתי של עיוות היסטורי שלא נתן להם את חלקם בהשוואה לאקו"ם.

ערן הורן: ההסבר של אמיר הוא חלקי, הם באו בדרישה הרבה יותר גבוהה, אנחנו הסברנו שאנחנו לא יודעים לעמוד בה, גם אם היא מוצדקת או לא מוצדקת לא יודעים לעמוד בה ולכן המתודולוגיה בשביל להגיע לאיזה שהוא סיכום היתה שחלק מהדרישה הזאת יתממש במקום בדיי 1 תוך חמש שנים.

יואב הורוביץ: מי המשרד שמייצג אותם, מול מי אתם עובדים?

ליאת בלום: סער פרזנטי מייצגים אותם בכל נושא הרדיו והטלוויזיה ופרייס מייצגים אותם בנושא - - -

דוד חיון: מה שם המשרד?

ליאת בלום: פרזנטי.

יעקב בורובסקי: אני מבוהל מהמגמה והעיקרון, כי כולנו בונים על זה שהרפורמה תכניס לפה כסף, לגמרי לא בטוח שהרפורמה תכניס כסף והגידולים, שישה מליון, בסדר, אז אין ברירה, אבל לעלות לשמונה זה נראה לי מיותר לחלוטין.

דוד חיון: ב-2016 הם יבקשו תיקונים על 2013-2014.

יעקב בורובסקי: באמת אין כלים, מצד אחד זה חיוני, זה לא משהו שאתה יכול, יש להם קלף שהוא אוחז אותך בנקודות רגישות, אבל מצד שני בין תשלום של שישה מליון לשמונה מליון אתה גדל ב-25% על היסטוריה. צריך לחשוב על הנקודה הזאת. ממילא גם הם רוצים לראות כסף במיידי, אז אני חושב שבנקודה כזאת אם האלטרנטיבה של שני הצדדים תהיה, רק על הנקודה הזאת, הסכם בוררות או קביעת בורר, שווה ללכת על השני מליון שקל האלה, כפול כמה, ממתי זה, החל מהשנה הבאה.

ערן הורן: לא, זה עולה בהדרגה. זה מגיע לשני מליון שקל רק אחרי חמש שנים.

יעקב בורובסקי: זה עדיין כסף.

ערן הורן: אם אתם רוצים את המספרים זה, 6.2, 6.7, 7.2, 7.7 ו-8.

יעקב בורובסקי: חצי מליון שקל כל שנה.

יוני בן מנחם: וכמה תעלה הבוררות ומה אנחנו עושים בזמן הבוררות?

אמיר ואנג: זמן הבוררות מוסדר מבחינת התנאים שלהם, אתה ממשיך לשלם בינתיים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה ממליץ על בוררות?

דוד חיון: כי בישיבה האחרונה ליאת אמרה שאנחנו נצטרך להפסיק לשדר לאלתר.

מיקי מירו: ועל זה עוד הוצאות משפטיות.

אמיר ואנג: עוד לא היה אף הליך משפטי, למרות שיש את האפשרות, עוד אף אחד לא הלך איתם בישראל לבית משפט או לבוררות - - -

מיקי מירו: לא הלכו איתם עד הסוף בשום מקרה.

אמיר ואנג: ואין לזה מחיר שוק, אין לי מושג מה יקבע הבורר.

יוני בן מנחם: הוא יכול גם לקבוע יותר.

אמיר ואנג: אין לי מושג לפי מה הוא יקבע, הוא בהחלט יכול לקבוע יותר. הם יבואו ויגידו ש-50% מהזמן שלכם ברדיו זה הכל מוסיקה שלנו.

מיקי מירו: וגם ההליך המשפטי עולה כסף.

היו"ר, אמיר גילת: ניסיתם להצמיד את זה למודל גם לשנים הבאות?

ליאת בלום: מה שערן עכשיו פירט זה חמש שנים קדימה, אתה שואל אם בשנה החמישית אני עדיין אעמוד במודל, אבל זה פונקציה של כמה משלמים לאקו"ם.

היו"ר, אמיר גילת: האם המודל הזה מקובל גם על הפדרציה?

ליאת בלום: המודל הזה לא נדון, לא דיברנו איתם - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז אולי אפשר לדבר איתם.

אמיר ואנג: זה בעייתי, במודל הזה אתה נותן לפיל כמו לפדרציה.

ליאת בלום: זה לא הגיוני. צריך לזכור שהפדרציה היא 90% לעומת הפיל שזה 10%.

יעקב בורובסקי: מה שאתה קובע עכשיו, אתה קובע את הנוסחה לגבי כלל הפתרונות.

מיקי מירו: צריך עכשיו לכתוב את הנוסחה שהיא תהיה גם לאחר כך, מעבר לחמש שנים, זאת אומרת שאם עכשיו קובעים איזה שהיא נוסחה שאיתה אתה רץ לאורך כל הדרך. אני מדבר רק על נוסחה.

יעקב בורובסקי: בוודאי שכן. ברגע שאתה מסכים שאתה שליש מתוך השלושה שלישים אז אתה כבר הגדרת - - -

אמיר ואנג: כמה זה השלם.

יעקב בורובסקי: ברור, הגדרת את השלם.

ליאת בלום: אני לא יודעת להגיד אם אני אעמוד בזה.

יעקב בורובסקי: מה שאמיר עכשיו הציג לנו פה זה שכל הנוסחה ברורה, אתה צריך לחשב כמה זה עולה לך בשנה כל המשחק הזה, זה ים של כסף.

אמיר ואנג: בקנדה אתה יכול ללכת לבית משפט שידון בכל העוגה בצורה מסודרת ובחלוקה שלה, אבל אין לנו בית דין לתמלוגים בישראל, זאת הצעת חוק שכל הזמן עולה בכנסת ונעלמת.

מיקי מירו: אבל אתה יודע כמה אתה משלם, את השורה התחתונה אתה יודע.

אמיר ואנג: אני יודע אבל הם חושבים שזה לא מספיק.

מיקי מירו: ברגע שאתה יודע את המספר אתה הולך לפי הנוסחה.

היו"ר, אמיר גילת: בתשובה למה ששאל בורובסקי בהתחלה, אנחנו יודעים אם קשת ורשת וגלי צה"ל עובדים לפי המודל הזה?

יעקב בורובסקי: שהבורר ידע.

מיקי מירו: הם מחביאים את זה.

ליאת בלום: אני לא יודעת אם הם עובדים לפי מודל, הם עובדים בשוק פתוח.

ערן הורן: למיטב הכרתנו השוק בישראל מתנהל על בסיס של מיקוח ומשא ומתן.

מיקי מירו: זה לא עובד לפי נוסחאות.

היו"ר, אמיר גילת: השאלה אם אנחנו כשידור ציבורי צריכים להיות חלק מהמשחק הזה או - - -

דוד חיון: אמיר, מה ההמלצה שלך?

ערן הורן: עוד שני משפטים, מי שהמודל יגדיל לו בוודאי ישמח לקבל יותר כסף, היכולת להקטין לי לא ברורה. דיברת על המגמה, אז אתה צודק, יש לנו מלבד אקו"ם שהם מוסדרים בהסכם, יש לנו דרישות מכל אגודות הגבייה, כשמדובר בפיל זה גידול של מאות אחוזים, אשכולות היו אצלנו בשבוע שעבר והם מבקשים גידול של 25% - - -

דוד חיון: אין לזה סוף.

מיקי מירו: זה לא יגמר. והם יעשו את זה כל פעם, כל שנה הם יעשו, ברגע שאתה פותח משא ומתן איתם הם מגדילים את המחירים.

היו"ר, אמיר גילת: זאת בדיוק הדילמה שבגינה רציתי שזה יבוא לפה, כי התחושה לאורך כל הדרך - - -

דוד חיון: תחושה של מסחטה.

היו"ר, אמיר גילת: כן, יש פה שוק ואנחנו לא יודעים מה הכללים של השוק הזה. אנחנו להבדיל מקשת ורשת זה כספי ציבור.

אמיר ואנג: במידה מסויימת זה מתחיל מאקו"ם, הם כולם טוענים שבהשוואה לאקו"ם הם מקבלים מעט מדי.

מיקי מירו: ויש טענות אחרות שהם מקבלים יותר מדי, גם את זה שמעתי.

אמיר ואנג: את זה קצת קשה להגיד.

ליאת בלום: אני חושבת שזאת נקודה מאוד נכונה, כי הטענות שלהם מתבססות תמיד על כמה אקו"ם מקבלים וכמה הם מקבלים ביחס לאקו"ם.

יעקב בורובסקי: אנחנו האחרונים שלא סגרנו את ההסדר? אנחנו גם את זה לא יודעים.

אמיר ואנג: אני יודע על עוד גופים שמתנהלים איתם בימים אלה.

מיקי מירו: עכשיו כשאני חושב על זה גם יש בעיה, כי אם נשנה בעתיד את המפתח של הופעות חיות באולפנים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אז המינון ירד.

מיקי מירו: בדיוק, זה קצת ישנה.

היו"ר, אמיר גילת: יהיה פחות שימוש בתקליטים.

מיקי מירו: נניח שאני אעשה יותר ג'מים, יותר - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל נראה לי שזה בשוליים. מנחם עשה בדיקה, כמה זה היום - - -

מנחם גרניט: מבחינת אחוזים 8% מהשידורים של ערוצי המוסיקה הם הופעות חיות.

היו"ר, אמיר גילת: האם זה משקף אל המספר הזה? האם אתם יודעים, הלשכה המשפטית וסמנכ"ל כספים שניהלו איתם את המשא ומתן, האם אתם יודעים את הנתון שהעביר לנו המנכ"ל הבוקר, ש-8% מההשמעות ברשתות המוסיקה הם הופעות חיות.

ליאת בלום: לא, לי הנתון הזה לא ידוע.

אמיר ואנג: בהמשך למה שאמרת על כך שאנחנו ציבוריים ואנחנו לא יכולים לחלק את זה סתם, אז אולי במקום בורר רשות השידור תקים איזה שהיא ועדה ציבורית שתגיד מה המודל הנכון.

היו"ר, אמיר גילת: זה המשפט הבא שלי, האם יהיה נכון שאנחנו נאמץ את המודל הזה או מודל אחר, מליאת רשות השידור תחליט מה הוא המודל שהיא עובדת לפיו והוא יהיה הבסיס לכל ההסכמים.

אמיר ואנג: אני חושב שמכיוון שזה כסף, זה גם לא יעבור אליהם אלא אם כן זאת תהיה איזה שהיא ועדה ציבורית ולא שרק הוועד המנהל החליט לעצמו אלא ועדה ציבורית שהחליטה החלטה לא פשוטה, כמה על המאסטר, כמה לאומן המבצע - - -

היו"ר, אמיר גילת: אפשר לשלב גם את גלי צה"ל בוועדה הזאת, הם גם גוף ציבורי ואת החינוכית.

יעקב בורובסקי: אבל פה כמו שיוני אומר, אתה יכול להיות מסודר אבל לשלם אחרי זה פי 2.

אמיר ואנג: שהיא תדבר על האחוזים ואז אולי נוריד את אקו"ם.

יעקב בורובסקי: ועדה ציבורית זה עוד פעם אנשים שהיד קלה להם.

אמיר ואנג: לא, שהמנדט שלה לא יהיה לקבוע את השלם, אלא את החלוקה.

ליאת בלום: אבל זה גם בעייתי, כי החלוקה נגזרת משימוש ברפרטואר.

אמיר ואנג: בין אקו"ם לבים אשכולות לבין הפדרציה.

ליאת בלום: אתה תקבע את השלם ומאותו רגע יש לך, אבל זה גם בעייתי.

אמיר ואנג: אני חושב שכגוף ציבורי תהיה לנו איזה שהיא לגיטימציה איך אנחנו מחליטים שאקו"ם תקבל X והפדרציה.

ליאת בלום: ואם הפדרציה מחר תתפרק, מה שדרך אגב לפני שנתיים כמעט קרה, ותתפצל לשני גופים, אתה יכול לקבוע תיאוריות כמה שאתה רוצה.

היו"ר, אמיר גילת: מה שמפריע לי, אתם אומרים לי שכרגע אנחנו עומדים לפי המודל, כלומר אנחנו משלמים לפדרציה לפי החלק היחסי של אקו"ם, היום.

אמיר ואנג: זה תחת הנחה שהפיל הוא כמו הפדרציה.

היו"ר, אמיר גילת: אז על היום הייתי מאשר את הסכום שאתם מבקשים כי הוא עומד במודל שמוצג בפנינו. אנחנו לא יודעים אם עוד שנתיים שלוש, קל וחומר עוד חמש - - -

מיקי מירו: אני אסדר עוד טיפה את התמונה, יש הרבה אומנים שבכלל יוצאים מהסיפור ואז הם מייצגים את עצמם ובאים - - -

מנחם גרניט: ... הוציא אלבום באיזה בית קפה, עם חברת קפה כזאת. יש להקה בשם רדיו הד, שהוציאה את האלבום האחרון שלה לאינטרנט לכולם בחינם.

אמיר ואנג: גם להשמעה ברדיו בחינם?

מיקי מירו: כן.

מנחם גרניט: הוציאה את זה במשך חודש או משהו, אחר כך הם עשו עם זה משהו מוסדר, אבל בעיקרון המגמה היום בעולם הדיגיטלי היא לא ללכת עם חברת תקליטים. חברות תקליטים מתפרקות. חברת פונו קול הישראלית נמכרה עכשיו, אני לא יודע באיזה סכום אבל הבעלים של פונו קול מכר אותה.

אמיר ואנג: אז מה תגיד לשדרי הרדיו, להפסיק לשים - - -

מיקי מירו: יכול להיות שהסכום שאתה משלם היום הוא סכום עודף, כי אם הגעת לשמונה מליון, בעוד חמש שנים יכול להיות שכבר לא תהיינה חברות תקליטים.

ליאת בלום: אתה יכול להכניס להסכם סעיף שאומר שבנסיבות מיוחדות, קיצוץ רפרטואר של מעל 20-30-40% זה ידון מחדש, אבל בפועל הדברים האלה לא קרו, הרי לפני שלוש שנים היינו במצב שהיו המון הקלטות פרטיות בבית והם הוכיחו שזה רק הלך וגדל.

היו"ר, אמיר גילת: האם יש עוד סעיפים מסוג זה שאפשר להכניס למשא ומתן איתם. אתם אומרים שהמשא ומתן מוצה מההיבט הכספי, אבל אולי מהסעיפים האחרים - - -

אמיר ואנג: הטווח זמן שלנו הוא לא כל כך ארוך מבחינת שינויים.

יעקב בורובסקי: מה הוא הטווח זמן?

מיקי מירו: אבל להוסיף את הסעיף הזה.

אמיר ואנג: מבחינת ההסכם, הוא עד 2015, עד 2015 לא יהיו שינויים - - -

היו"ר, אמיר גילת: ושאלה שניה, אם אתם אומרים שהנתון של ה-8% לא היה בפניכם, האם הוא משפיע באופן משמעותי על הסכום שמובא פה לדיון.

יעקב בורובסקי: לדעתי הוא צריך להשפיע לחיוב.

היו"ר, אמיר גילת: חיוב מבחינתנו.

יעקב בורובסקי: לא, מבחינתם, 8% זה הרבה זמן שידור.

היו"ר, אמיר גילת: לא, 8% זה הקלטות שאתה עושה, אתה לא צריך לשלם להם.

מיקי מירו: זה הופעות חיות.

ליאת בלום: זה ביצוע פומבי שלנו אצלנו באולפנים.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא תקליט.

יעקב בורובסקי: 92% זה אקו"ם, כמה זמן שידור באופן עקרוני מבחינת זמן התקליטים, כמה זמן בשנה האחרונה התקליטים שידרו?

מנחם גרניט: יש ממוצע, ממוצע בשבוע אני יכול להגיד לך.

היו"ר, אמיר גילת: על פי מדגם.

מנחם גרניט: לחודש. למשל ברשת ג', מדברים על 168 שעות שבועיות, זה 24 שעות ביום שבעה ימים בשבוע, 17 שעות שידורים חיים, שזה כולל גם אומנים שמגיעים לאולפן ומנגנים על גיטרה - - -

יעקב בורובסקי: בסדר, אבל כמה זמן תקליטים זה?

מנחם גרניט: 151 מתוך 168. זה יוצא 10%.

יעקב בורובסקי: בעיני זה הרבה.

ליאת בלום: ומתוך ה-90% רפרטואר תקליטים יש לך אולי 10% רפרטואר של הפיל.

יוני בן מנחם: זה משחק לטובתם.

יעקב בורובסקי: אני חושב ששישה מליון, אם אפשר היה להוריד את השמונה - - -

מיקי מירו: ההערה שליאת אומרת היא הערה חשובה, לענין הזה שאם משתנה אחוז הרפרטואר, אי אפשר לדעת מה יקרה, אנחנו לא יודעים לאן הרשות הולכת.

יעקב בורובסקי: אבל זה הימור - - -

מיקי מירו: לא, לא קרה כלום, אתה רק מוגן במצב שיש ירידה דרסטית.

ליאת בלום: אפשר לנסות להכניס להסכם סעיף - - -

אמיר ואנג: אני לא מאמין שעד 2015 עולם המוסיקה ישתנה.

יעקב בורובסקי: הדבר היחידי שאני לא, אתם ניהלתם את המשא ומתן, אם יש דרך לצמצם את הגידול הזה באחוזים ניכרים אז הייתי עושה על זה מאמץ, משאיר את ההסדר, 2011 אני מבין שזאת התחשבנות, זה בסדר, 2012 זה בסדר, כי השני מליון גידול בשלוש שנים הוא לא פרופורציונאלי לא לצפי במדדים ולא לצפי בשום דבר אחר, אנחנו לא נשדר יותר ולכן אם ניתן לצמצם את הגידול הזה אז טוב, ואם לא אז נחיה עם זה.

היו"ר, אמיר גילת: ואני עדיין עומד על הצעתי שהיא לא סותרת כרגע, לטווח ארוך לפחות שיהיה לנו איזה שהוא מודל שאנחנו נאמץ, יכול להיות שזה לא יחול על ההסכם הנוכחי אבל לפחות שלהבא אנחנו נדע עם מה אנחנו מתמודדים, אולי נוכל לחדש פה גם לגורמים האחרים בשוק.

יעקב בורובסקי: פה אני לוקח את מה שיוני אמר, זה סוג של הימור - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא כולל ההסכם הזה.

מיקי מירו: עושים קודם בדיקה פנימית, אם רואים שזה עולה יותר זורקים את זה.

היו"ר, אמיר גילת: תודה. נושא אחרון קצר, יש לנו גם מיעוט משתתפים - - -

יעקב בורובסקי: אני מדבר לפרוטוקול.

היו"ר, אמיר גילת: נושא ניגוד העניינים, הוועד המנהל אישר את טופס ניגוד העניינים בזמנו באופן עקרוני, הטופס הזה עורר קצת ולדעתי בצדק התמרמרות כיוון שיש בו גם פרטים שהייתי אומר נכנסים לכיסו של העובד והייתי רוצה להנחות את ההנהלה ולתת לה כלים לשנות את הטופס.

יעקב בורובסקי: אני הבנתי שהטופס בנוי פחות או יותר העתק - - -

היו"ר, אמיר גילת: מהשאלון שאנחנו מילאנו לשפניץ.

יעקב בורובסקי: מרשות החברות. זה טופס סטנדרטי של רשות החברות - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל המורחב.

יעקב בורובסקי: כן. יש בתוך הטופס סוג של שאלות שהן שאלות שאולי טובות או רלוונטיות לחברי דירקטוריון, למנהלים בכירים, לשאול עובד או לבקש מעובד שיצהיר שיש לו חובות או משכנתאות או דברים מהסוג הזה, נראה לי סוג של חדירה לתחום הפרט. אז מה שאני מציע הוא, ברור שאת רוח, לרשות החברות יש שלושה או ארבעה סוגים של טפסים, לקחת את הטפסים ולעשות התאמה בין הטופס לבין בעל התפקיד. נניח מנהלים בכירים ברור שהם צריכים להיות היותר רחבים, גם שם לא עם צנעת הפרט, לא מעניין אף אחד ברשות שליוני בן מנחם יש משכנתא של שקל או של 200 אלף שקל, אני חושב, אלא אם כן יש איזה שהיא סיבה דרמטית למה כן.

היו"ר, אמיר גילת: נדמה לי שכתוב דווקא לא כולל משכנתא.

יעקב בורובסקי: לא מעניין הצד הרכילותי, אבל יכול להיות שאת ערן הורן או בעלי תפקידים אחרים שנוגעים לכסף זה דווקא כן מעניין. יוני זה אולי דוגמה לא טובה כי הכל צריך לעניין אותו, אבל יש סוג של בעלי תפקידים ובאופן הזה לרדת במדרגות - - -

דובר: אגב אדם עם חובות כבדים לא נתון יותר ללחצים ולכן זה יכול להשפיע על התפקוד שלו?

(יעקב בורובסקי מספר סיפור, לא תומלל)

יעקב בורובסקי: איש רשות שיש לו חובות כספיים, לאיזה סחיטה הוא יכול להיות נתון כאן, שמה, כוחות האופל ידעו שיש לו חוב של 500 אלף שקל ויבקשו ממנו לשדר ככה או לשדר אחרת, זה עדיין בגבול הפרטיות, ברגע שמקום העבודה לא מקבל הוצאה לפועל מסודרת שהאיש לא משלם, אין לה לדעתי יכולת להתערב.

היו"ר, אמיר גילת: אני הייתי מציע לחלק את זה לשלוש קטגוריות, אחת זה מנהלים בכירים, אנשים שקשורים בתוכן, שעיסוקם בתחום התוכן, וכלל העובדים.

יעקב בורובסקי: ולעשות את זה בהתאמה.

היו"ר, אמיר גילת: השאלה היא האם אפשר, הכי כללי שאפשר - - -

איתנה גרגור: וגם חדשות.

היו"ר, אמיר גילת: תוכן זה הכל, לא עשיתי הפרדה.

יעקב בורובסקי: אבל בהתאמה למקצוע.

היו"ר, אמיר גילת: בואו נתחיל ככה, עובד מן השורה באגף הגבייה - -

תומר קרני: בהתאמה לאותם טפסים שקיימים.

היו"ר, אמיר גילת: צריך לעשות טפסים חדשים, גם הטפסים האלה חלק מהם הועתקו ככתבם וכלשונם מהדירקטוריון אז זה לא רלוונטי, אם יש לך אחזקות שנוגדות את עיסוקו של התאגיד בו הינך דירקטור זה לא רלוונטי, ולכן השאלה, אני עוד פעם נתלה באילנות גבוהים ויעקב בורובסקי כל דיון שהיה לנו בנושא ניגוד עניינים של חברי ועדת מכרזים, אמר שניגוד העניינים הוא כאשר האדם חש שהוא נכנס לניגוד עניינים, כלומר אנחנו הרי לא יודעים מי המועמדים קודם, אם יש מי מבין חברי הוועדה שחושב שהוא לא יכול לדון מפאת ניגוד עניינים אז שלא ידון. אז השאלה היא אם אי אפשר למלא שאלון כללי - - -

יעקב בורובסקי: אני רק רוצה להוסיף שהיום ישנם שני סוגי ניגוד עניינים, אחד זה הכניסה והשני זה מראית עין, אחד זה הניגוד עניינים הממשי שאתה נכנס אליו ואז אתה שוקל והשני הוא מראית העין, מראית העין זה שמאליו ברור שבנקודה הזאת עלול להיות לך משהו למכשלה.

תומר קרני: השאלון הוא בשביל שלא יגיע למצב של ניגוד עניינים.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לבנות את זה בהדרגה, מהעובד הפשוט, עובד מן השורה יקבל טופס, ימלא את פרטיו, יצהיר על קרובי משפחתו מדרגה ראשונה בלבד שיש לו ברשות ולאחר מכן ישאל שאלה כללית, האם יש לך ניגוד עניינים או האם אתה נמצא במצב שמכניס אותך לניגוד עניינים ואתה יכול לעזור לו, שותפות בחברה עיסקית, שותפות בתאגיד, קרבה של בן זוג במשהו שמתחרה עם רשות השידור ודברים אחרים, דירה שמושכרת לרשות השידור, אפשר לעזור לו וכל התהליך לדעתי חייב להיות מלווה באיזה שהיא הדרכה לעובדים החפצים בכך, של ההנהלה, של הלשכה המשפטית, ידריכו את העובדים על מה אנחנו מבקשים שימלאו ומה השאלון. אז זה ברמה הכי כללית, זה שאלון לעובד מן השורה, שאלה כללית האם אתה בניגוד עניינים ואתה יכול לתת לו את הכלים ולעזור לו לענות על השאלות.

תומר קרני: כדאי לתת את השאלות ואחר כך להחליט אם יש ניגוד עניינים או לא.

היו"ר, אמיר גילת: לא הבנתי.

תומר קרני: כשאתה מציג את השאלה ככה אז כולם יכתבו שלא, צריך לשאול עובדתית, האם יש לך קרוב משפחה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, קרובי משפחה סייגתי, אמרתי קרובי משפחה מדרגה ראשונה בלבד, את זה אמרתי קודם.

תומר קרני: לא קרובי משפחה ברשות, האם אתה או מישהו, יש לכם עסקים עם הרשות, את השאלות האלה לשאול.

היו"ר, אמיר גילת: ואז ברמה השניה והשלישית של אנשי תוכן ומנהלים בכירים אולי אתה תרצה להוסיף עוד שאלות מסויימות. אתה רוצה שהלשכה המשפטית - - -

יוני בן מנחם: כן, הלשכה וצימרמן, זה מי שהכין את זה.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני מציע להקפיא את השאלונים האלה.

יוני בן מנחם: אנחנו חילקנו את זה והוועדים נתנו הוראה לא לחתום.

זליג רבינוביץ: על המקוצר לא לחתום, בטח לא על המורחב.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע להקפיא, קודם כל אני מזכיר לכולנו שיש חריג שבחריג, חריג רחב שהוא שכל מי שמבקש עבודה נוספת ממילא ממלא את זה, אין מצב היום שמישהו מקבל עבודה נוספת - - -

יוני בן מנחם: ההנחיה היתה לחייב את כולם.

היו"ר, אמיר גילת: אני יודע, לכן אני אומר שממילא הבכירים כבר חתומים, כל מי שניגש למכרז כבר מילא.

יעקב בורובסקי: חותמים, עוד לא בטוח שחתמו.

היו"ר, אמיר גילת: כל מי שניגש למכרז מילא, לא?

איתנה גרגור: לא כולם, רק בימים אלה זה הגיע.

יעקב בורובסקי: מאז שדיברנו ברור שכל מי שניגש למכרז מצהיר על טופס ניגוד עניינים.

מיקי מירו: וכנ"ל גם מי שעושה עבודה פרטית.

יעקב בורובסקי: זה עדיין טיפה בים, עוד לא הגעת ל-10%.

יוני בן מנחם: פחות מ-10%.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו נקפיא כרגע את השאלונים המורחבים שנכנסים לצנעת הפרט של העובדים ותוך שבועיים ימים יופצו שאלונים חדשים שיוכנו ע"י - - -

יוני בן מנחם: לא, יוכנו שאלונים ותראו אותם, כדאי שתראו אותם.

היו"ר, אמיר גילת: לא, זה לא עניינינו.

יעקב בורובסקי: תקבעי ממילא ועדת ביקורת, תביאו אתם לוועד המנהל - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה רוצה לאשר את השאלון?

יעקב בורובסקי: לא. אני סומך עליכם.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו קיבלנו החלטה עקרונית על השאלונים, ההנהלה תתקן אותם תוך שבועיים ותפיצו. זה כוח אדם ולשכה משפטית. אבל לא יהיה מכרז שלא ימולא בו הטופס הקיים ועבודה פרטית שתאושר בלי הטופס הזה.

יעקב בורובסקי: אני מבקש לדבר אל הפרוטוקול, דוד, זה נוגע אליך בעקיפין אבל אני רוצה שתשמע. אני מדבר על תפקוד הוועד המנהל. אני חושב שזאת טעות שהוועד המנהל לא ממלא את תפקידו בנושא מעקב הכספים. לא יכול להיות שהוועד המנהל יברור לו את העיסוקים שלו. לא יתכן שהוועד המנהל יברור לו את תחומי העיסוק שלו, באים פה לדיון, מכרז, לא נוגעים כדירקטוריון במעקב אחר תנועת הכספים של הרשות. כן נוגעים כפי שהיה היום, בעקיפין, יש דיון על, 250 מעביר גבייה או מעביר פדרציה - - -

היו"ר, אמיר גילת: היו שני נושאים עם סכומים ניכרים שהחליט יושב ראש ועדת 250 להעביר.

יעקב בורובסקי: זה בדיוק הענין, זה בא בהליך הפוך ולא בהליך הנכון. ההליך הנכון הוא - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני רק אגיד - - -

יעקב בורובסקי: תן לי רק להציג את הבעיה ואחרי זה תענו. ההליך הנכון הוא בהנחה שיש דיון של שלוש שעות בוועד המנהל תמיד שעה אחת, בין אם היא ראשונה ובין אם היא אחרונה, מוקדשת להתנהלות הכספית של הארגון. אני בדעה שצריך לבטל את 250 ולהביא דיון ממליון שקל ומעלה לחברי הוועד המנהל, ביקשתי מדוד שישאר, אני רוצה שדוד חיון יהיה פה באופן קבוע האיש, אני נגד תפיסה שהמליאה באופן עקרוני עוסקת באישורי כספים והוועד המנהל לא עושה בחלק הזה את תפקידו, אבל 250 היתה רק דוגמה. כל תהליך כספי שהוא בכל חברה ממשלתית מי שמנהל את זה זה הדירקטוריון, ברשות בשל העובדה שישנם שני גופים, הוועד המנהל והמליאה, מושג הדירקטוריון מתבלבל. ההנחה כפיש אני מבין אותה היא שהמליאה זאת המועצה, זה איננו הדירקטוריון - - -

היו"ר, אמיר גילת: המועצה במקביל לחברות ממשלתיות, לא המועצה למה שתהפוך המליאה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני חושב שבהתנהלות הנוכחית אנחנו עושים חיים קלים לחברי הוועד המנהל ומטבע הדברים הדיונים הופכים להיות לדיונים על נושאים נניח מעניינים, אני אומר נניח, ולא על הנושאים החשובים. שליש צריך להיות כסף כמעקב אחר פעולות הרשות, שליש אחר יכול להיות מרבית הנושאים שעסקנו בהם ושליש יכול להיות סוג של תוספות וחידושים אבל אני לא רוצה לדבר עכשיו על הישיבות כישיבות, אני רוצה לדבר על החלק של תפקיד הוועד המנהל בנושא של הכסף. זה לא אישי, אם אני רוצה אני חבר ועדת 250, אני חבר ועדת כספים, אני יכול להיות בכל מקום, זה לא קטע אישי, הוא פחות מעניין, זה הקטע התפיסתי שהאקזקוטיבה הניהולית לא עוסקת בכלי הניהול מספר 1 שהוא הכסף. אני מציע לקיים על זה מחשבה, אני חושו שהתרומה של דוד חיון היא תרומה חשובה ורצויה, צרף אותו בכובעו כיושב ראש ועדת כספים לדיוני התקציב פה, אסור לנו להתעסק בכל שקל, אני אומר בסתירה למה שאמרתי קודם, לאבי כץ על ה-250, אבל בדיון אמיתי ובוא ניקח את אבי, לו היינו מאשרים ממליון ומעלה לא היינו מאשרים לו שבעה מליון, היינו מאשרים לו, אני הייתי מאשר לו 3.5 מליון שקל או ארבעה מליון שקל ואומר שזה האישור, לך חודש בחודשו, 250 אתה משתק את ההנהלה, ההנהלה מתרוצצת כמו עכבר מסומם, מביאים את ההוא, מביאים את ההיא, ומצד שני עולים דברים מטעמנו. אבל גם פחות מעניין אותי הסכום, המליון הוא קו פרשת מים, אפשר מ-750 ואפשר ממליון 250. אסור לשחרר את הוועד המנהל מהדיון התקציבי ואסור שתהיה כפילות גם במליאה וגם פה. לכן ההצעה שלי היא להשקיע שליש מזמן ישיבת הוועד המנהל באופן קבוע, תקיימו על זה מחשבה, אין צורך בלפתח עכשיו את הדיון - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אין גם עם מי.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני אומר לך את זה ממקום של איך מתנהלים מוסדות מקבילים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נפיץ את התמליל של הקטע הזה בישיבה לחברי הוועד המנהל שהם יראו מה הם הפסידו כשהם לא נשארו עד הסוף, דבר שני אני מזכיר עוד פעם שהוועד המנהל קובע את עקרונות התקציב, זה ברור מאליו, לאחר

מכן זה יורד לרזולוציות של ועדת כספים ואני חושב שהצעתך כמובן מחייבת אישור המליאה כי ועדת 250 היא ועדה של המליאה.

יעקב בורובסקי: א' נכון. ב' לא נכון החלק השני, הוועד המנהל לא עוסק בעקרונות התקציב, הוועד המנהל עוסק בניהול התקציב. הוא מכין בשלב התכנון את העקרונות בהבחנה מההנהלה, לא מהמליאה.

דוד חיון: זה חוזר אחר כך עוד פעם לוועד המנהל.

יעקב בורובסקי: בהבחנה מההנהלה, לא מהמליאה.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, דיברתי שמבחינת המוסדות מי שקובע את עקרונות התקציב זה הוועד המנהל.

תומר קרני: אבל גם פיקוח על ביצוע התקציב המאושר.

יעקב בורובסקי: ברור, הוא חייב לפקח. איך אתה תפקח כשאתה לא מקיים דיון.

היו"ר, אמיר גילת: אין לנו ויכוח.

יעקב בורובסקי: על מה בוכה הנביא, על זה שאין פיקוח. הוועד המנהל מפקח על ההנהלה, המליאה קובעת מדיניות, היא לא עוסקת בשוטף של ההוצאה.

דוד חיון: לוועדת כספים יש כמה תפקידים מסויימים שקשורים גם לשוטף כמו ביצוע תקציבי.

יעקב בורובסקי: ביצוע תקציב זה לא פיקוח על התקציב.

דוד חיון: פיקוח על הביצוע.

יעקב בורובסקי: ועדיין אלה שני גופים אחרים, הוועד המנהל כשמו כן הוא, הוא מנהל את העבודה של המוסדות, הוא מנהל, החלק של הניהול שלו בפיקוח עובר על ההנהלה.

היו"ר, אמיר גילת: תודה, הישיבה נעולה.